

บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน
เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

โดย

นายกมล วรรณคณิน
ประธานกลุ่มแกรนิตและหินอ่อน
กลุ่มแกรนิตและหินอ่อน สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 62
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2562-2563

หนังสือรับรอง

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ได้อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่อง “บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน” ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ ของ นาย กมล วรรณคณิน เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 62 ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2562-2563

พลโท

(พิสิทธิ์ ปฐมอม)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

บทคัดย่อ

เรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ

ผู้วิจัย นายกมล วรรณคณิน **หลักสูตร** วปอ. รุ่นที่ 62

การวิจัยเรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาบทบาทกฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนที่มีการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน และเพื่อเสนอแนวทางการวางมาตรการกำกับและบริการเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสม กล่าวคือ เป็นการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในเชิงปริมาณได้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ แล้วนำผลของแบบสอบถามมาเป็นข้อมูลเพื่อนำมาทำการสังเคราะห์ตามทฤษฎี Hermeneutics ด้วยการแปลหรือตีความเพื่อได้ผลของการวิจัยในด้านต่าง ๆ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีแบบสัมภาษณ์ ด้วยคำถาม 6 คำถาม กับบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ ผู้ประกอบการทำเหมืองอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต ผู้จำหน่ายหินอ่อนและแกรนิตสำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินแกรนิตหรือหินอ่อน รวมถึงเจ้าพนักงานของรัฐ ผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต มาทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์เพื่อให้ได้ผลของข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจและแบบสัมภาษณ์มีผลต่อวัตถุประสงค์ตามที่วิจัย คือ บทบาทของภาครัฐมีผลต่อการปรับกลยุทธ์ของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนในทุกมิติเป็นสำคัญ จึงจะเกิดการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนแบบมั่นคงและยั่งยืน จากผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะคือ การประกอบธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน ภาครัฐควรมีการจัดตั้งองค์กรร่วมระหว่างภาครัฐกับเอกชน ในธุรกิจเฉพาะเรื่องหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้ธุรกิจดังกล่าว เกิดความมั่นคงแบบยั่งยืน และนอกจากนี้ ธุรกิจประเภทอื่น ๆ ภาครัฐควรมีการจัดตั้งองค์กรเฉพาะด้านของธุรกิจนั้นอีกด้วย ประเทศจึงจะมีการพัฒนาแบบมั่นคงและยั่งยืนไปในทุก ๆ ด้านอย่างพร้อมกัน

Abstract

Title The Role of Government in Adjusting Granite and Marble Business Strategies for Sustainability

Field Economics

Name Mr. Kamon Watthanakanin Course NDC **Class 62**

The research on the Role of Government in Adjusting Granite and Marble Business Strategies for Sustainability aims to study the role of investment privilege promotion laws for private sector business development in order to address problems relating to granite and marble business development for sustainability and to propose regulatory and service standards for developing sustainable granite and marble business. The research is a mixed methods research utilizing both quantitative and qualitative approaches. Quantitative method relies on satisfaction questionnaire and applies hermeneutics theory to interpret the questionnaire results. Qualitatively, the research analyzes data obtained from a six-question interview with granite and marble mine operators, prefabricated stone processing business operators, technicians specialized in marble and granite installation, prefabricated marble and granite dealers, granite or marble users, and government officials in charge of marble and granite business law enforcement and promotion. The results of satisfaction questionnaire and interview data analysis indicate that the government must play a significant role in adjusting granite and marble business strategies in all dimensions in order to achieve a stable and sustainable granite and marble business development. From this research, it is suggested that the government should establish a public and private sector organization specialized in granite and marble business to ensure sustainable stability. In addition, the government should set up specialized organizations for other types of businesses as well so that the country could develop all areas simultaneously in a stable and sustainable manner.

คำนำ

อุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อน จัดเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง เพราะเป็นวัสดุ ปูพื้น บุผนัง ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายเนื่องจากมีสีสันสวยงามตามธรรมชาติ และยังมีอายุการใช้งานที่ยาวนานและยังสะดวกต่อการดูแลรักษาอีกทั้งมีราคาใกล้เคียงกับวัสดุปูพื้นชนิดอื่น ๆ ปัจจุบันการผลิตหินแกรนิตและหินอ่อนกำลังเกิดภาวะขาดแคลน และมีการลงทุนน้อยราย เนื่องจากขาดเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งต้องใช้เงินทุนค่อนข้างสูง นอกจากนี้ยังประสบปัญหาต้นทุนการผลิตสูง และแนวโน้มค่าแรงงาน ค่าไฟฟ้า และน้ำมันที่มีราคาสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง ดังนั้นภาครัฐควรมีการปรับตัวในการหามาตรการเพื่อปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศให้สามารถผลิตให้เพียงพอกับความต้องการใช้ภายในประเทศ รวมตลอดยังสามารถส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าอีกด้วย

การวิจัยเรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน จึงอยู่ที่ภาครัฐจะต้องมีบทบาท กฎหมาย การส่งเสริม ด้านสิทธิพิเศษ และทุน เป็นสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน ซึ่งในงานวิจัยนี้เน้นธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน ในเรื่องหินสำเร็จรูป ปูพื้นและบุผนัง ให้เกิดความมั่นคงแบบยั่งยืน ที่ภาครัฐจะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชน ให้สามารถดำเนินธุรกิจเพื่อสร้างรายได้ให้กับแรงงานภาคการผลิต ตลอดจนก่อให้เกิดรายได้ของประเทศชาติต่อไป

(นายกมล วรชนกนิคม)

นักศึกษาวិทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาชี้แนะและช่วยเหลืออย่างยิ่ง จากอาจารย์ที่ปรึกษาดังนี้คือ พลโท สงคราม ชุมทอง, พลโท ทวีชัย เกียรติไพบูลย์ นายอากาศ เอก ศราวุฒ ฤทธาคนานนท์, พันเอกหญิง สรัญญา กิจสำนอง และ พันเอกหญิง รัชฎา แดงปุ่น ที่ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. เอกชัย ฐปนาพันธ์ ที่ปรึกษาทางด้านกฎหมาย ที่กรุณา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้ง เป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษา ด้านเนื้อหา และให้คำแนะนำตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมืองานวิจัยนี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณผู้ประกอบการทำเหมืองอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหิน สำเร็จรูป ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต ผู้จำหน่ายหินอ่อนและแกรนิต สำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินแกรนิตหรือหินอ่อน รวมถึงเจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจบังคับใช้ กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต ที่ได้ให้ข้อมูลเพื่อตอบแบบสอบถามและ แบบสัมภาษณ์ของงานวิจัยเรื่องนี้ จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของการวิจัย

ขอขอบพระคุณ บิดามารดาและครอบครัว ที่สนับสนุนและให้กำลังใจงานวิจัย สำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

(นายกมล วรรณคณิน)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
วิธีดำเนินการวิจัย	7
ข้อจำกัดของการวิจัย	12
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	13
คำจำกัดความ	13
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง	16
ประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)	17
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)	19
แผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564	27
ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และแผนแม่บท การบริหารจัดการแร่ พ.ศ.2560-2564	30
ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อนก่อนการเปิดตลาด เสรีสินค้าหินของไทย การคาดการณ์แนวโน้ม ของอุตสาหกรรมหิน	31
รายงานผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(AEC)	32
แนวทางการแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ	33
นโยบายการกำหนดราคาข้าวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวนาไทย	34

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
นโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และวิธีดำเนินโครงการ	35
นโยบายของรัฐในการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว	35
อุตสาหกรรมเหมืองหินเพื่อการก่อสร้าง ภายใต้การกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่	37
กรอบแนวคิดของการวิจัย	38
สรุป	40
บทที่ 3 แนวคิดและแนวทางแก้ไขปัญหาข้อมูลวรรณกรรมทั่วไปที่เกี่ยวข้อง กับงานวิจัย	41
ประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561-2580)	41
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)	46
แผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564	48
ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และแผนแม่บท การบริหารจัดการแร่ พ.ศ.2560-2564	51
ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อนก่อน การเปิดตลาด เสรีสินค้าหินของไทย การคาดการณ์แนวโน้ม ของอุตสาหกรรมหิน	52
รายงานผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(AEC)	56
แนวทางการแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ	57
นโยบายการกำหนดราคาข้าวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวนาไทย	59
นโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และวิธีดำเนินโครงการ	61
นโยบายของรัฐในการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว	66
อุตสาหกรรมเหมืองหินเพื่อการก่อสร้าง ภายใต้การกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่	67

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 แนวทางการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	
เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน	72
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่ 1	73
ผลการทดสอบข้อมูล ส่วนที่ 2	100
สรุป	101
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	102
สรุป	102
ข้อเสนอแนะ	105
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	109
ผนวก ก การนำเสนอข้อมูลแบบสัมภาษณ์	110
ผนวก ข ประกาศกระทรวงพาณิชย์	124
ประวัติย่อผู้วิจัย	126

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
2-1	กรอบแนวคิดของการวิจัย 39
3-1	วิสัยทัศน์ ประเทศไทย 43
4-1	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบายในหัวข้อ ความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน 95
4-2	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและนโยบายในหัวข้อความพอใจ ต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อม ของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน 96
4-3	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบายในหัวข้อความพอใจ ต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน 96
4-4	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบายในหัวข้อ ความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ มีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน 97
4-5	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบายในหัวข้อความพอใจ ต่อมาตรการบรรเทาผลกระทบในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อน ของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน 97
4-6	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบายในหัวข้อความพอใจ ต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐ ที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน 98
4-7	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบายในหัวข้อความพอใจ ต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาชารธรรมนิยมค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผล ต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน 98

สารบัญแนภาพ

หน้า

แนภาพที่

4-8	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนทางนโยบายในหัวข้อความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจ
หินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	99
4-9	ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนทางนโยบายในหัวข้อความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	99

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4-1	ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability)	73
4-2	ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	74
4-3	ความถี่และร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวนโยบาย	76
4-4	บทบาทของกฎหมาย ปัญหา การพัฒนามาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพึงพอใจ ของผู้ตอบแบบสอบถาม	79
4-5	เปรียบเทียบเพศที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	81
4-6	เปรียบเทียบอายุที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	84
4-7	เปรียบเทียบระดับการศึกษาที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	87
4-8	เปรียบเทียบอาชีพที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	90
4-9	เปรียบเทียบสถานภาพมีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	94

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อก้าวถึงธุรกิจโดยรวมของประเทศหรือของทุกประเทศในสังคมโลก สารสำคัญที่จะต้องพิจารณาคือ ระบบเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ ที่ระบบเศรษฐกิจจะต้องไปเกี่ยวพันกับระบอบการเมืองและการปกครองของประเทศนั้น ๆ โดยเฉพาะการวิจัยในงานวิจัยนี้จะเน้นเพียงของประเทศไทย ที่ระบบของระบอบการปกครองจะมีผลต่อการบัญญัติกฎหมายและส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจของภาคเอกชนทุกประเภท ด้วยธุรกิจภาคเอกชนมีความสำคัญที่จะทำให้อาจารย์มีรายได้นำมาสู่การพัฒนาประเทศชาติ สร้างความเสมอภาคในการใช้ทรัพยากรของชาติให้เกิดความสมดุลกับคนในชาติโดยถ้วนหน้า หากธุรกิจภาคเอกชนไม่มีการพัฒนาแบบมั่นคง ยั่งยืน หรือล้มเหลว ผลจะเกิดขึ้นกับความล้มเหลวและความล้มละลายของระบบเศรษฐกิจของชาติ อันมีผลต่อความมั่นคงของชาติ

ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนให้เกิดความมั่นคงแบบยั่งยืน อันมีผลต่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจของชาติ แต่ที่ผ่านมานโยบายของรัฐในระบบของระบอบการปกครองของชาติ สำคัญผิดในความหมายของบทบาทต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน ที่จะทำให้อาจารย์ประเทานั้น ๆ เกิดความมั่นคงแบบยั่งยืน โดยรัฐเข้าใจความหมายบทบาทของภาครัฐต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนแบบมั่นคง ยั่งยืน ด้วยการแสดงออกของการกำหนดบทบาทหน้าที่ของภาครัฐโดยจะเน้นไปที่ประโยชน์ของภาครัฐในการเรียกค่าตอบแทนจากภาคเอกชนมากกว่าการได้รับผลประโยชน์ในรูปของการสร้างงานให้กับคนในชาติและหารายได้ในรูปของภาษีและจะเน้นไปที่การปกป้องประโยชน์ของผู้ใช้บริการทางธุรกิจและสิ่งแวดล้อมเกินความเป็นจริงจนมาตรการของรัฐนั้นเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ ที่ชอบด้วยกฎหมายของบุคลากรของภาครัฐ

ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนถือเป็นธุรกิจหนึ่งของธุรกิจภาคเอกชนตามงานวิจัยในเรื่องนี้ แต่ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนจะพัฒนามั่นคงแบบยั่งยืนโดยนักธุรกิจภาคเอกชนแต่ละรายของธุรกิจนั้น หรือรวมกันในทุกสายร่วมกันพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มั่นคง ยั่งยืนโดยปราศจากการสนับสนุนของภาครัฐย่อมจะไม่มีโอกาสบรรลุเป้าหมาย ส่วนที่กล่าวนี้เป็นความ

เป็นมาของงานวิจัยในเรื่องบทบาทของภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

ด้วยปัญหาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจและของระบบเศรษฐกิจของชาติ เมื่อธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนภาคเอกชนหลาย ๆ ส่วน เช่น อุตสาหกรรมเหมืองทำหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อแปรรูปเป็นหินปูพื้น บุผนังสำเร็จรูป ที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการด้านเหมืองจำนวน 100 ราย และกิจการผู้จำหน่ายหินสำเร็จรูปมีจำนวนผู้ประกอบการไม่น้อยกว่า 1,000 ราย และผู้ประกอบการติดตั้ง บุผนังและพื้นหินแกรนิตและหินอ่อนไม่น้อยกว่า 10,000 ราย ที่ต้องมีพนักงานรวมทั้งช่างผู้ชำนาญการปูพื้นและบุผนังหิน รวมแรงงานผู้ช่วยไม่น้อยกว่า 15,000 ราย และผู้ประกอบการต่าง ๆ เหล่านั้น ได้รับผลกระทบจากการสำคัญผิดในบทบาทของภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาธุรกิจของภาคเอกชนที่เกิดจากมาตรการ การกำหนดบทบาทหน้าที่ของภาครัฐเป็นสำคัญ ความสำคัญของปัญหาในการวิจัยเรื่องที่ว่าวิจัยนี้อยู่ที่บทบาทของภาครัฐที่มีต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ที่การพิจารณาการปรับกลยุทธ์ของภาครัฐต้องคำนึงถึงโครงสร้างของธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตตามแผนผัง โครงสร้างธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่จะกล่าวต่อไปนี้

จากประเด็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดจากบทบาทของภาครัฐ รัฐในที่นี้ หมายถึง รัฐบาลที่เป็นฝ่ายบริหารประเทศชาติ ที่ผ่านมารัฐบาลต่างตระหนักดีว่าบทบาทของภาครัฐมีความสำคัญต่อการปรับกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน จึงมีนโยบายกำหนดบทบาทของภาครัฐต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน แต่นโยบายอาจถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข ยกเลิกในรัฐบาลชุดนั้น ๆ หรือโดยรัฐบาลชุดต่อ ๆ มา จนทำให้การกำหนดบทบาทของภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนไม่ชัดเจน สับสน ไม่สอดคล้อง ขัดแย้งไม่มั่นคงไม่ยั่งยืน เปิดช่องทางให้มีการทุจริต ประพฤติมิชอบในเชิงนโยบายโดยชอบด้วยกฎหมาย ด้วยความสำคัญของปัญหาตามที่กล่าว รัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) โดยการนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา จึงมีการพิจารณากำหนดบทบาทภาครัฐในเรื่องดังกล่าว เป็นกฎหมายตามประกาศ เรื่องยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าวและต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ. ศ. 2560 โดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบ ในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อม ถวายเพื่อให้มีพระบรมราชโองการประกาศใช้เป็นยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้ดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติเป็นที่เรียบร้อยแล้วคณะรัฐมนตรีได้มีมติวันที่ 5 มิถุนายน 2561 เห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2561 ที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์ชาติแล้วดังมีสาระสำคัญตามที่แนบท้ายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ใช้ยุทธศาสตร์ชาติ 2561 ถึง 2580 ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ประกาศ ณ วันที่ 8 ตุลาคม พุทธศักราช 2561 เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน ผู้รับสนองพระราชโองการพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี (ประกาศ เรื่องยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-258 , 2561)

ตามประกาศเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ 2561-2580 ขอบยกประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน หรือวิสัยทัศน์ประเทศไทย (2561-2580) “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน กล่าวคือ

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญคือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ให้ความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ 1. “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ 2. “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ และ 3. “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ

สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง โดยรัฐให้หลักประกัน การเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วม ในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุล ทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะ บทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการบริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา

ตามยุทธศาสตร์ด้านที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ด้านที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และด้านที่ 6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ แผนยุทธศาสตร์ทั้ง 3 ด้านจะไม่มีรายละเอียดของบทบาทของภาครัฐต่อการพัฒนาธุรกิจ ภาคเอกชน เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันและด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ ที่ยุทธศาสตร์ด้านที่ 6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ ที่เน้นหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือบริการในระบบเศรษฐกิจ ที่มีการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ของรัฐตามที่กล่าว มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจของภาคเอกชนให้เกิด ความมั่นคง ยั่งยืน เมื่อแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มิได้กำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติ ในรายละเอียดย่อยอันเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนให้เกิดความมั่นคงแบบยั่งยืนประเด็น ของปัญหาที่อาจเกิดจากการแปลความแผนยุทธศาสตร์ชาติตามที่กล่าว อาจเป็นไปได้หลากหลายวิธีการ ซึ่งมีผลทำให้ที่สุดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีไม่บรรลุเป้าหมายไม่สัมฤทธิ์ผลตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ข้อคิดเห็นต้องมีการทำรายละเอียดแผนปฏิบัติการประกอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี) ความสำคัญของประเด็นปัญหาจึงจำต้องมีการวิจัยในเรื่องบทบาทของภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

โครงสร้างธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนของประเทศไทย ประกอบด้วยอุตสาหกรรม
ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และโดยขออธิบายรายละเอียดดังนี้

อุตสาหกรรมต้นน้ำได้แก่ เหมืองแกรนิตและหินอ่อนไทย โดยบทบาทภาครัฐที่ปรับ
กลยุทธ์ของการทำเหมืองแกรนิตและหินอ่อนไทยคือ 1. การขออนุญาตประทานบัตรเหมืองให้เร็วขึ้น
กระชับ แต่รอบคอบ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และนำพระราชบัญญัติอำนาจความสะดวกจากภาครัฐ
มาใช้ประกอบการอนุญาต 2. การต่ออายุประทานบัตรเหมืองแกรนิตและหินอ่อนนั้นขอให้ลดขั้นตอน
ให้มากที่สุด เพราะข้อมูลมีการตรวจสอบแล้วในการขออนุญาตครั้งแรก 3. รัฐช่วยด้านเงินลงทุน
และนวัตกรรมใหม่ๆ ให้สม่ำเสมอเพื่อการลดต้นทุนของผู้ประกอบการ 4. BOI.

อุตสาหกรรมกลางน้ำได้แก่ โรงงานแปรรูปหินไทย โดยบทบาทภาครัฐที่ปรับกลยุทธ์
ของโรงงานแปรรูปแกรนิตและหินอ่อนไทย มีดังนี้ 1. วิจัยเครื่องจักรให้ทันสมัยเพื่อส่งเสริม
ให้ผู้ประกอบการได้ใช้เครื่องมือที่ประสิทธิภาพสูง ลดต้นทุนผลิต ได้สินค้าจำนวนมากขึ้น ivaขึ้น
และคุณภาพดีขึ้น 2. ส่งเสริมให้มีการออกแบบการผลิตที่ทันสมัยและตรงกับความต้องการของลูกค้า
ปัจจุบันและอนาคต 3. ปรับกลยุทธ์ของโรงงานให้ใช้เครื่องมือเพิ่มขึ้นแทนการใช้แรงงานคนงาน
4. นำวัตถุดิบมาใช้ให้เป็นสินค้าและเกิดประโยชน์สูงสุด เช่น เศษหินนำมาไม่ใช้เป็นหิน โรยราง
รถไฟ และขนาดเล็กที่สุดนำมาบดจัดใหม่ทำเป็นหินเทียม 5. BOI.

อุตสาหกรรมปลายน้ำได้แก่ ผู้บริโภค ร้านขายหินแกรนิตและหินอ่อน ช่างติดตั้ง
หินแกรนิตและหินอ่อน เฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากหิน บทบาทภาครัฐที่ปรับยุทธศาสตร์ส่งเสริมต่อ
ผู้บริโภคอีกทั้งร้านขายแกรนิตและหินอ่อน และช่างติดตั้งหิน มีดังนี้ 1. ขอให้เลือกใช้แกรนิตใน
Mega project ของรัฐ เช่น สถานีรถไฟฟ้า สถานีรถไฟ อาคารรัฐสภาแห่งใหม่ อาคารสนามบิน
อาคารของทุกหน่วยงานราชการ สถานที่ท่องเที่ยวทั่วประเทศ 2. ตั้งโรงเรียนสอนการติดตั้งแกรนิตและ
หินอ่อน 3. จัดตั้งประกวดการออกแบบการใช้หินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อตกแต่งอาคารบ้านเรือน
และเฟอร์นิเจอร์ 4. BOI.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาของการวิจัยเรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับ
กลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน จึงอยู่ที่ภาครัฐจะต้องมีบทบาท
กฎหมาย การส่งเสริม ด้านสิทธิพิเศษ และทุน เป็นสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน ซึ่งในงานวิจัยนี้
เน้นธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนในเรื่องหินสำเร็จรูป ปูพื้นและบุผนัง ให้เกิดความมั่นคง ยั่งยืน
ที่ภาครัฐจะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจนเพื่อร่วมกับภาคเอกชนในธุรกิจหินแกรนิตและ
หินอ่อน เพื่อการปรับกลยุทธ์ของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาท กฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนที่มีการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน
3. เพื่อเสนอแนวทางการวางมาตรการกำกับและบริการเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสม ด้วยวิธีการ บทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐ จุดอ่อนจุดแข็งปัญหาและโอกาส สิ่งแวดล้อม ปริมาณ ประโยชน์ และความต้องการใช้หินแกรนิตและหินอ่อนภายในประเทศและต่างประเทศ ในธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มาทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์ขอบเขตเพื่อหาการวิจัย ภายใต้ขอบเขตด้านระยะเวลาของการวิจัยและด้านกลุ่มเป้าหมายโดยแบ่งขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

บทบาทภาครัฐการกำกับและการบริการธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนด้วยยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีที่เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ สิ่งแวดล้อม การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนในทุกด้านเพื่อให้ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีความสามารถในการแข่งขันที่มั่นคงแบบยั่งยืน การประกอบธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนแบบดั้งเดิมและปัจจุบัน การพัฒนาการธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตจุดอ่อนจุดแข็ง ปัญหา โอกาสเพื่ออนาคตที่มั่นคงแบบยั่งยืน

2. ขอบเขตด้านประชากร

ผู้ประกอบการธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนแบ่งเป็นผู้ทำเหมืองหินแกรนิตและหินอ่อน ผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายและติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อน ช่างผู้ชำนาญการติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อน ผู้รับเหมางานติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนกับหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจและของเอกชน เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน แหล่งทุนของผู้ประกอบกิจการหินแกรนิตและหินอ่อน (สถาบันการเงิน และ หรือธนาคาร)

ผู้ใช้บริการหินแกรนิตและหินอ่อนจำนวนรวมกัน 30 คน ตอบแบบสอบถาม และมีการทำแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทภาครัฐต่อการพัฒนาหินแกรนิตและหินอ่อนจำนวน 10 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาของการวิจัย

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2562 ถึง เดือนพฤษภาคม 2563 โดยแบ่งกลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามและมีการทำแบบสัมภาษณ์และตอบแบบสัมภาษณ์ รวมระยะเวลา 6 เดือน

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผู้กำกับหรือผู้แทนบริการธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนรัฐมนตรีที่ส่งเสริมสนับสนุนทุนในการประกอบการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รวม 2 คน

กลุ่มที่ 2 บริษัทเอกชนที่ทำธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนจำนวน 16 คน ผู้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนจำนวน 8 คน ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อน 2 คน เจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับด้านแรงงาน 2 คน รวม 28 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเบื้องต้นจึงต้องอาศัยกฎหมายระเบียบข้อบังคับ บทบัญญัติของกฎหมาย ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐ จุดอ่อนจุดแข็งปัญหาและโอกาส สิ่งแวดล้อม ปริมาณ ประโยชน์ และความต้องการใช้หินแกรนิตและหินอ่อนภายในประเทศและต่างประเทศในธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มาทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์ขอบเขตเพื่อหาการวิจัย ภายใต้ขอบเขตด้านระยะเวลาของการวิจัยและด้านกลุ่มเป้าหมาย

วิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่สมบูรณ์ครบถ้วนตามเรื่องที่วิจัย จึงมีวิธีแบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยความเข้าใจ บทบาทภาครัฐต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มั่นคงแบบยั่งยืน เพื่อนำไปใช้อันมีผลต่อการทำให้ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเกิดความมั่นคงแบบยั่งยืนเป็นลำดับๆ ดังนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและทดสอบเครื่องมือ
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิง อายุ 20-60 ปี ประกอบอาชีพผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย และส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต จำนวน 30 คน

ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ บทบาทของภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิต

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้บริหารขององค์กรรัฐที่ทำหน้าที่ดูแลกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต ผู้ควบคุมนโยบายของรัฐ รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต จำนวน 5 คน ตอบแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด ด้วยจัดทำแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดเพื่อนำไปสัมภาษณ์บุคคลตามที่กล่าว

2. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

2.1 กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมผลิตหินแกรนิตและหินอ่อน และการแปรรูปหินอ่อนและแกรนิตเป็นหินสำเร็จรูปพร้อมใช้งาน ร้านค้าที่จำหน่ายหินอ่อนและแกรนิต

2.2 ระเบียบข้อบังคับและกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค (ผู้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อน)

2.3 กฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อม

2.4 แหล่งเงินทุนและการเงินที่สนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต (สถาบันการเงิน ธนาคาร องค์กรทางการเงินของภาครัฐ)

2.5 ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง อาทิ ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถามความพึงพอใจ พร้อมคำตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มประชากร (ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย และส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต) จำนวน 30 คน

ก่อนนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มประชากรตอบแบบสอบถามนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาแก้ไขปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและเที่ยงตรงตามเนื้อหา

3.2 แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดกับกลุ่มบุคคล (ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต) จำนวน 5 คน สัมภาษณ์บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

แบบสอบถามนำเสนอให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาแก้ไขปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและเพื่อตรงตามเนื้อหา

4. การสร้างและทดสอบเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งโครงสร้างของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 (ก) เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับ สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพ การศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 (ข) เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ส่วนที่ 3 (ค) แบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเชิงลึกกับ ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินอ่อนหรือแกรนิต เจ้าพนักงานของรัฐ ผู้มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต 5 คน สัมภาษณ์สถานภาพส่วนบุคคล และบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

ก่อนนำแบบสัมภาษณ์และสัมภาษณ์ ส่วนที่ใช้ไปในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาทำการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความน่าเชื่อถือ (Content Reliability) ของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด โดยมีขั้นตอนดังนี้

โดยการนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเนื้อหา เพื่อความสมบูรณ์ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดสอบความน่าเชื่อถือของเนื้อหา (Content Reliability) โดยใช้วิธีการของสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Costive Cent) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.862

การทดสอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด จะนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย จำนวน 30 ชุด (แบบสอบถาม) และ 5 ชุด (แบบสัมภาษณ์ปลายเปิด)

นำผลที่ได้จากการทดสอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทำการปรับปรุงให้ สมบูรณ์เรียบร้อย ก่อนนำไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายที่กำหนดไว้ 30 คน สำหรับตอบ (แบบสอบถาม) และ 5 คนสำหรับตอบ (แบบสัมภาษณ์ปลายเปิด)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 จากแบบสอบถาม

5.1.1 แบบสอบถามหลังจากที่ผู้ศึกษาได้รวบรวมวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาตามกรอบแนวคิด ในการศึกษาครั้งนี้ตามลำดับดังนี้

5.1.1.1 ทำหนังสือขออนุญาตแจกแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) ถึงประชากรกลุ่ม ตัวอย่าง

5.1.1.2 อธิบายทำความเข้าใจกลุ่มตัวอย่างก่อนเก็บข้อมูล โดยขอให้ ตอบแบบสอบถามแบบตรงไปตรงมา เพื่อประโยชน์ในการทราบถึงบทบาทภาครัฐต่อการปรับ กลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

5.1.1.3 เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องจำนวน 30 ชุด และ 5 แบบสัมภาษณ์ครบถ้วนตามต้องการ

5.1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลหาผลการวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ดังนี้

6.1.1 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสเพื่อเตรียมการประมวลผลข้อมูล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

6.1.2 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วทั้งหมดมาบันทึกข้อมูลลงใน กระดาษบันทึกรหัส

6.1.3 นำข้อมูลที่บันทึกลงในกระดาษบันทึก SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ความพึงพอใจ ในความเข้าใจถึงบทบาทภาครัฐต่อ การปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ได้กำหนดระดับคะแนน ในการให้ความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ คือ

ระดับพึงพอใจมากที่สุด	ให้ค่าคะแนน 5 คะแนน
ระดับพึงพอใจมาก	ให้ค่าคะแนน 4 คะแนน
ระดับพึงพอใจปานกลาง	ให้ค่าคะแนน 3 คะแนน
ระดับพึงพอใจน้อย	ให้ค่าคะแนน 2 คะแนน
ระดับพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนน 1 คะแนน

การแสดงระดับของคะแนนเฉลี่ย จะพิจารณาจากคะแนนของคำตอบ โดยจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย ระดับน้อยที่สุด

$$\begin{aligned} \text{พิสัย (Range)} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวน}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ความพอใจในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.61	หมายถึง	ความพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.62 – 3.42	หมายถึง	ความพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.43 – 4.23	หมายถึง	ความพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.24 – 5.00	หมายถึง	ความพอใจในระดับมากที่สุด

6.1.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด (Open ended questions) ใช้วิธีการเรียงลำดับตามความสำคัญมากน้อยของความพึงพอใจ

นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล นำไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

เมื่อทำการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้มา นำไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์และวิเคราะห์ผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (Statistical Package for Social Science หรือ SPSS) ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

6.1.4.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบารค (Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2533:98)

6.1.4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (μ)
2. การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ (Percentage)
3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

6.2 ผู้ทำการศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 นำเสนอข้อมูลตามแบบสัมภาษณ์ แบบปลายเปิดเพื่อวิเคราะห์ผลข้อมูลของแบบสัมภาษณ์ ในความเชื่อมั่นของบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ว่ามีผลต่อธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตได้หรือไม่เพียงใด

ผลสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 5 คน ไปหาค่าเชิงลึกและภาพกว้างเพียงผลของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และทำการทดสอบข้อมูลที่ได้ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาผลการทดสอบข้อมูลด้วยการตีความ สร้างข้อสรุปข้อมูลด้วยการทดสอบและพิสูจน์ ด้วยผลการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อยืนยันสมมติฐานตามงานวิจัยนี้

ส่วนที่ 2 นำเสนอข้อมูลตามแบบสอบถามเพื่อการวิเคราะห์ผลตามความพึงพอใจ บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน มีหรือไม่อย่างไร

ผลตอบแบบสอบถามจึงต้องนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลและนำไปประมวลผลความพึงพอใจของบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมสำเร็จรูปและนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามไปทำการหาผลการทดสอบข้อมูลด้วยการตีความสร้างข้อสรุปข้อมูล กับสมมติฐานและทำการทดสอบความสอดคล้องกับวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดทฤษฎีเพื่อสรุปข้อมูล ตามงานวิจัยนี้

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. กฎหมายระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต ไม่มีรวบรวมไว้เป็นระบบ ทำให้ยากต่อการค้นคว้านำมาเป็นข้อมูลในการวิจัย
2. ประเทศไทยไม่เคยมีแผนยุทธศาสตร์ชาติมาก่อน เพิ่งมีเมื่อปี พ.ศ. 2560 จึงไม่มีรายละเอียดอันเป็นข้อมูลในแผนดำเนินการธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนบันทึกไว้เพื่อการค้นหาข้อมูลของผู้ประกอบการธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน จึงทำให้ไม่ทราบข้อมูลจริงในการวิจัยเพื่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน
3. ผู้ประกอบการธุรกิจไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลด้วย เกรงถูกตรวจสอบภาษีและความลับทางธุรกิจถูกลอกเลียนแบบ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบบทบาทกฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนที่มีต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน
3. เพื่อเสนอแนวทางการวางมาตรการกำกับและบริการเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน

คำจำกัดความ

บทบาท	หมายถึง	การปฏิบัติตามสิทธิ หน้าที่ อันเนื่องมาจากสถานภาพของบุคคล เนื่องจากบุคคลมีหลายสถานภาพในคนคนเดียว ฉะนั้นบุคคลจะต้องปฏิบัติตามสถานภาพในสถานการณ์ตามสภาพนั้น ๆ
ภาครัฐ หรือ รัฐบาล (Government)	หมายถึง	คณะบุคคลที่มีอำนาจในการบริหาร และปกครองประเทศ อาจมาจากเลือกตั้งหรือการแต่งตั้งก็ได้ องค์กรปกครองประเทศ
กลยุทธ์ (strategy)	หมายถึง	แผนการปฏิบัติโดยรวมเพื่อให้มีชัยเหนือคู่แข่ง เพื่อประสบความสำเร็จในธุรกิจหรือเพื่อบรรลุเป้าหมาย
การพัฒนา (development)	หมายถึง	การทำให้เปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ดีขึ้น เจริญขึ้น
กฎหมาย	หมายถึง	กฎที่สถาบันหรือผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐตราขึ้น หรือที่เกิดขึ้นจากริตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือ เพื่อใช้ในการบริหารประเทศ เพื่อใช้บังคับบุคคลให้ปฏิบัติตาม หรือเพื่อกำหนดระเบียบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือระหว่างบุคคลกับรัฐ
พระราชบัญญัติ	หมายถึง	กฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้นตามคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา พระราชบัญญัติถือเป็นกฎหมายที่มีศักดิ์รองมาจากรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

พระราชกำหนด	หมายถึง	<p>บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้น โดยอาศัยอำนาจบริหาร ให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติ ในกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยของประเทศ หรือความปลอดภัยสาธารณะ หรือความมั่นคงในทาง เศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ หรือในระหว่างสมัยประชุมของรัฐสภาถ้ามีความจำเป็น ต้องมีกฎหมายเกี่ยวด้วยการ ภาษีอากร หรือเงินตรา ซึ่งจะต้องได้รับเรื่องพิจารณาโดยด่วน และลับเพื่อรักษา ผลประโยชน์ของแผ่นดิน</p>
ระเบียบ/ข้อบังคับ	หมายถึง	<p>บทบัญญัติที่เป็นชั้นข้อบังคับซึ่งกำหนดขึ้นไว้เป็นระเบียบ ในการปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย,ปัจจุบันนิยมใช้ว่า ข้อบังคับ</p>
กฎกระทรวง	หมายถึง	<p>บทบัญญัติที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงตราขึ้น โดยอาศัย อำนาจตามพระราชบัญญัติ หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่มีฐานะเท่าพระราชบัญญัติ อย่างประมวลกฎหมาย พระราชกำหนด เป็นต้น เดิมเรียกว่า กฎเสนาบดี</p>
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	หมายถึง	<p>ภาพฝันของแผนการพัฒนาประเทศที่จะกำหนดกรอบ และแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วน ต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" หรือ ตามคตินิยม "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" โดยมีระยะเวลาบังคับ นานถึง 20 ปี ตั้งแต่ปี 2561-2580 (ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ออนไลน์ , 2560)</p>
อุตสาหกรรม	หมายถึง	<p>กิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงานเพื่อผลิตสิ่งของ หรือจัดให้ มีบริการมักเป็นการประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ที่ต้องใช้ แรงงานและเงินทุนมาก</p>

หินอ่อน (Marble)	หมายถึง	<p>หินปูนที่ถูกแปรสภาพโดยกระบวนการทางธรณีวิทยาจนทำให้เกิดผลึกแร่แคลไซต์ในเนื้อหินสานเป็นเนื้อเดียวกัน จึงทำให้เกิดความเหนียวเพิ่มขึ้นจากหินปูนเดิม เมื่อเคาะด้วยโลหะจะมีเสียงกังวาล หินอ่อนส่วนใหญ่มีสีขาวหรืออาจจะมีสีเทา สีชมพูหรือสีเขียวอ่อนและมีสีอ่อนอื่น ๆ การผลิต หินอ่อน จะเก็บเป็นก้อนหรือเป็นบล็อก (Dimension Stone) กัดเป็นลูกบาศก์เมตรตามการเก็บค่าภาคหลวงหินอ่อน สำหรับเศษหินอ่อน (Fragment) ที่ได้จากการผลิตหรือหินคุณภาพต่ำจะเก็บค่าภาคหลวงในราคาที่ต่ำกว่าและกัดเป็นต้น การใช้หินบล็อกจะถูกนำไปตัดเป็นแผ่นขนาดต่างกันตามความต้องการใช้งาน เช่นปูพื้น บุนนัง ขึ้นบันได วงกบประตู หน้าต่าง ธรณี ประตู และรูปแบบตามสั่ง ส่วนเศษหินอ่อนหรือหินอ่อนคุณภาพต่ำจะถูกนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ กัน เช่น การก่อสร้าง หินขัดขนาดต่างๆ ฝุ่นหินอ่อนใช้ผสมยากันยุงทำหินอ่อนเทียม และอาหารสัตว์บางชนิด เป็นต้น (ลัดดา ลากจตุรภูษ, 2535)</p>
หินแกรนิต (Granite)	หมายถึง	<p>หินแกรนิตเป็นหินอัคนีแทรกซอน (intrusive igneous) ชนิดหนึ่ง เนื้อหินอาจจะหยาบหรือเป็นดอก ส่วนใหญ่จะมีเนื้อสม่ำเสมอจนถึงละเอียด มีสีอ่อน เพราะแร่ประกอบส่วนใหญ่เป็นแร่คอร์ด์และเฟลด์สปาร์ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนด้วยตาเปล่า หินแกรนิตมีเนื้อเหนียวและแข็งทนทานต่อการสึก กร่อน เนื้อหินเมื่อขัดมัน จะมีลวดลายสวยงาม นิยมนำมาใช้เป็นหินประดับ สร้างอนุสาวรีย์และใช้เป็นฐานเขื่อนกั้นน้ำ หินผุจะเป็นดินเพาะปลูกได้ดี หินแกรนิตของไทยแบ่งตามการใช้งานได้เป็น 2 ชนิดคือ หินแกรนิตชนิดหินประดับ และหินแกรนิตชนิดหินก่อสร้าง (ลัดดา ลากจตุรภูษ, 2535)</p>

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาหัวข้อเรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ได้มีการนำทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. ประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)
3. แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2560-2564
4. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ.2560-2564
5. ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อนก่อนการเปิดตลาดเสรีสินค้าหินของไทย การคาดการณ์แนวโน้มของอุตสาหกรรมหิน
6. รายงานผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC)
7. แนวทางแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ
8. นโยบายการกำหนดราคาข้าวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวนาไทย
9. นโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และวิธีการดำเนินโครงการ
10. นโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว
11. อุตสาหกรรมเหมืองหินเพื่อการก่อสร้าง ภายใต้การกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
12. กรอบแนวคิดของการวิจัย
13. สรุป

ประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

การพัฒนาประเทศไทยนับนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมมากขึ้น แต่ยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ปัญหาข้างต้นดังกล่าวมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมและปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจน

ส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์กลางจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะที่เดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงิน การคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนที่จะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว (ราชกิจจานุเบกษา, 2561)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) มีวิสัยทัศน์คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” โดยยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังกล่าว ประกอบด้วย 6 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือความสุขของคนไทยทุกคน แต่แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสุขมีหลากหลายทฤษฎีเพื่อแผนยุทธศาสตร์ 6 ด้าน จะได้ไม่เดินหลงทางออกไปนอกแนวทางจนก่อให้เกิดความทุกข์ของคนไทยทุกคน ที่ความทุกข์จะเป็นตัวทำลายความสุขของคนไทย ถ้าความทุกข์ทวีคูณเพิ่มขึ้นความสุขก็จะลดลงเป็นทวีคูณ

ยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดไว้เป็นระยะเวลา 20 ปี แต่ผู้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ลืมคำนึงถึงว่า ในระยะเวลาอันยาวนานถึง 20 ปี จะมีผู้นำปฏิบัติตามแผนและผู้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ให้ประชาชนคนไทยปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ในเวลา 20 ปี จะมีผู้นำปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ตายไปกี่คน หรือถูกปรับเปลี่ยน โยกย้ายไปกี่คน และจะเหลือใครเป็นผู้รับผิดชอบในแผนยุทธศาสตร์ในด้านนั้น ๆ จึงเชื่อได้ว่ายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จะมีคนด้านที่สร้างความทุกข์และความสุข แต่คนด้านใดเกิดขึ้นมากกว่ากัน และสุดท้ายเมื่อครบระยะเวลาตามแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ก็จะต้องมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติขึ้นใหม่ แต่จะใช้เวลาตามแผนเท่าใดเป็นเรื่องในอนาคต แต่ยุทธศาสตร์ชาตินั้นก็เพื่อความสุขของคนไทยทุกคนเช่นเดิม

“ การพัฒนาคน ” ที่เน้นเป้าหมายสำคัญตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านความมั่นคง ไม่มีแนวทางและทฤษฎีหรือหลักเกณฑ์ หรือขั้นตอนการพัฒนาคน แต่ตามยุทธศาสตร์ชาติมีกำหนดไว้เพียงหัวข้อว่า “ พัฒนาคน ” ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาคนบรรลุเป้าหมาย เพื่อนำไปสู่การพัฒนายุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ จึงขอเสนอแนวทางหรือทฤษฎีการพัฒนาคน ให้เป็นแนวทางต่อภาครัฐได้นำไปใช้ปฏิบัติ เพื่อให้ชาวไทยทุกคนมีความสุขเป็นเบื้องต้น ด้วยหลักธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในข้อธรรม 5 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ใจสงบหรือนิ่ง ส่วนที่ 2 เครื่องมือธรรม ส่วนที่ 3 ธรรมหลักหรือสมาธิแน่น จิตตั้งมั่น อยู่ในรูปฌาน 4 อรูปฌาน 4 ตัญญาเวทิตนนิโรธ

ส่วนที่ 4 ปัญญาหยั่งรู้ ว่าไม่ว่าพระศากยจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดธรรมและธรรมนองแห่งธรรม มีอยู่ก่อนแล้วในข้อที่ว่า สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ ธรรมไม่มีตัวตน มนุษย์เกิดจากธาตุ เมื่อตายไปก็กลับไปเป็นธาตุ และส่วนที่ 5 ที่สุดแห่งธรรม แยกจิตออกจากอารมณ์แล้วดับ อารมณ์ จิต ไพบูลย์ เมื่อกระบวนการพัฒนาคนบรรลุเป้าหมาย จิตไม่มีอารมณ์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว ทุกคนก็จะมีความสุข ความสุขจะเกิดกับทุกคน ด้วยทุกคนรู้จักวิธีการพัฒนาความสุขที่ประณีต สูงสุดแบบยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ก็จะบรรลุเป้าหมาย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานาน ท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การแข่งขันด้านเศรษฐกิจจะเข้มข้นมากขึ้นสังคมโลกจะมีความเชื่อมโยงใกล้ชิดมากขึ้นเป็นสภาพไร้พรมแดน การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและจะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคม และดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้านและจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจน ช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 12 นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อน การพัฒนาในทุกด้านเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงมากแต่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ แรงงานส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในด้านองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูงที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้ขาดแคลนแรงงานจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี 2558 และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ภายในสิ้นแผนพัฒนาฉบับที่ 12 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ทรุดหรืออย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตประชาชน ในขณะที่การบริหารจัดการ ภาครัฐยังคงย่ำแย่ประสิทธิภาพขาดความโปร่งใสและมีปัญหาคอร์รัปชัน เป็นวงกว้างจึงส่งผลให้การผลักดัน ขับเคลื่อนการพัฒนาไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เต็มที่กลางภาคส่วนของสังคมจึงยังถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง

ท่ามกลางปัญหาท้าทายหลายที่ เป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาว ดังกล่าวก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันในทุกภาคส่วนว่าการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การพัฒนาประเทศที่พัฒนาแล้วมีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนในระยะยาวได้นั้นประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน

เชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน ได้แก่การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จึงต้องดำเนินการควบคู่กับ การเร่งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงาน และกลุ่มที่อยู่ในตลาดแรงงานในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสาขาการผลิตและบริการเป้าหมายและการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีรวมถึงการพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกช่วงวัยที่สามารถ บริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นสภาพแวดล้อม การดำเนินชีวิต ได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทุนมนุษย์จากการยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้การพัฒนาทักษะและยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขให้ทั่วถึงในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งต้องส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในการกล่อมเกลาสังคมที่ดี มีวินัยมีค่านิยมที่ดี และมีความรับผิดชอบต่อสังคมนอกจากนั้นในช่วงเวลาต่อจากนี้การพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองต่าง ๆ ให้สูงขึ้นภายใต้การใช้มาตรฐานสิ่งแวดล้อม ลักษณะการใช้ที่ดิน การจัดระเบียบผังเมืองและความปลอดภัยตามเกณฑ์เมืองที่น่าอยู่ที่เหมาะสม เพื่อการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และสังคมให้ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จากพื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้นซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทยลดลง และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการพัฒนาเมืองที่น่าอยู่เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ทั้งตอนในและตามแนวชายแดนหลัก (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี, 2559)

1. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.1 หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลัก “ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจาก 2 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำ และขับเคลื่อนการ เจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ ที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการ พัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579 ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็น กรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์ระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็น การปฏิรูปประเทศ 37 วาระ และ ไทยแลนด์ 4.0 การจัดทำแผน ขับเคลื่อน และการติดตาม

ประเมินผลเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ ของประเทศเป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลัง ให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้ง แผนงาน โครงการ สำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่าง สอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปี

1.2 จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12 ประเทศไทย มียุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะเป็นแผนแรกที่ ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยง ผู้การขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ ของการพัฒนา รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ต้องเชื่อมต่อถึงการปฏิบัติที่ต้อง ดำเนินการในช่วง 5 ปี โดยได้กำหนดแผนงาน / โครงการสำคัญ (Flagship Program) และประเด็นพัฒนา เชิงบูรณาการที่สำคัญ ในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ จะทำให้ระบบ การจัดสรรงบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดินแผนสำหรับบริหารราชการแผ่นดิน กฎระเบียบวินัยทาง การเงินและการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ตลอดจนระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงาน ภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก นอกจากนี้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีแนวทางการพัฒนา จังหวัด ภาคและเมืองที่กำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับ ให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และ เมืองเกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทาง เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ และสภาขับเคลื่อน การปฏิรูปได้เสนอและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง 5 ปี ต่อจากนี้

1.3 ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ประเทศไทย แม้ว่า ได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีมีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นระบบ โครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา แต่อันดับ ความสามารถในการแข่งขันของไทย ยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคน ต่อการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ยังมีน้อย คุณภาพของ โครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดี และปัญหา การบริหารจัดการภาครัฐและกฎระเบียบต่าง ๆ ล้าสมัยและ 3 ขาดประสิทธิผลในการบังคับใช้เมื่อ ต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้ สถานการณ์ที่ กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นมากขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดน โดยมีการเคลื่อนย้ายคน เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข่าวสาร สินค้าและบริการอย่างเสรี ทำให้การแข่งขันในตลาดโลก

รุนแรงขึ้น ส่งผลให้มีการรวมตัวด้านเศรษฐกิจ ของกลุ่มต่าง ๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น ประเทศเศรษฐกิจใหม่มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละตินอเมริกา และ เวียดนาม ซึ่งมีแรงงานราคาถูกและมีมาตรการอื่น ๆ ประกอบในการดึงดูดการลงทุน จากต่างประเทศ ได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้สังคมโลก มีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยง อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาแรงงานต่างด้าว ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยมีความเสี่ยง จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัยมากขึ้น จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ปัญหาความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ รวมทั้งความแตกต่างของรายได้ ระหว่างกลุ่มคนรวย ที่สุดและกลุ่มคนจนที่สุดสูงถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 เนื่องจากการกระจายโอกาส การพัฒนาไม่ทั่วถึง ยิ่งไปกว่านั้นทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม มีปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนในกลุ่มต่าง ๆ เนื่องจากการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติมีลักษณะรวมศูนย์ขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นตาม การขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ประกอบกับสภาพภูมิอากาศ มีการเปลี่ยนแปลงผันผวนมากขึ้น ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยพิบัติทางธรรมชาติรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยมากกว่า ในอดีต ภายใต้งैื่อนไขและสภาพแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยง อย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหารากฐานสำคัญที่เป็น จุดอ่อน และข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์ จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็น ที่มีลักษณะการบูรณาการ และใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผน ไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1.3.1 การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ โดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนา นวัตกรรม ทำให้เกิดสิ่ง ใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบ ผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ โดยการ กำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และใช้กลยุทธ์ ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนากับการ นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนา นวัตกรรม

1.3.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยี ไปสู่ความเป็น อัจฉริยะ โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่าง ภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาและยกระดับ โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี แบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะ เร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนา ของประเทศทั้งระบบ

1.3.3 การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากร ในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสม ตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดี ทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการ ดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตาม ความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของ กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกใน อนาคต ตลอดจนการยกระดับ คุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดีที่เน้นการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ

1.3.4 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้มีความสำคัญกับ การจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ ในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุน การเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความ ครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและ คุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วม ทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับ ผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริม การประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุน ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชน จัดสวัสดิการและบริการ ในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการ ที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่ม ร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด

1.3.5 การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน ทู่นทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งสร้าง สังคมผู้ประกอบการให้มีทักษะการทำธุรกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาพื้นที่ ชายแดนที่มีศักยภาพและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้า คู่การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

1.3.6 การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้าน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ของประเทศ การพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาส ในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการ เจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิด การประหยัดต่อขนาด

1.3.7 การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบัน ให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น ควบคู่ กับการวางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียม ศักยภาพคนและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของธุรกิจ ในลักษณะคลัสเตอร์ (Cluster)

1.3.8 การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจ ดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนา วิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอด ฐานการผลิตและบริการ

1.3.9 การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว ที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ ของระบบนิเวศ และศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬา ให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจร ทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

1.3.10 การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยง เครือข่ายการผลิต และนำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้าง ผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาความเชื่อมโยงด้าน คมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคม ในกรอบความร่วมมือ อนุภูมิภาคภายใต้แผนงานของกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำอิระวดี เจ้าพระยา แม่โขง กรอบความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย กรอบความร่วมมือความริเริ่มแห่งอ่าว เบงกอลสำหรับความร่วมมือ หลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ กรอบความร่วมมือเพื่อพัฒนา ชายแดนไทย-มาเลเซีย และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

1.3.11 การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจ ชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุม มากขึ้นเป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมโดยดำเนินการควบคู่ไปกับการ พัฒนาและส่งเสริมสังคม ผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

1.3.12 การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อม เพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบ บริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริม การผลิตและการบริโภค ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลด ความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ

1.3.13 การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนา ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้มีความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มี ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบ อย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า

1.3.14 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤตมิชอบและ การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้มีความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาล ในภาครัฐอย่าง เป็นรูปธรรมทั้งด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร มีการบริหารจัดการภาครัฐ

ที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจ รับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

1.3.15 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เพื่อขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลักและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม เน้นให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและใน อาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียง เศรษฐกิจต่าง ๆ รวมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้พัฒนาอุตสาหกรรม ต่อเนื่องเพื่อสร้าง โอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และ หน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจ在不同ประเทศ

1.3.16 การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ บริเวณชายฝั่งทะเล ตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่ม ประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

1.3.17 การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ มุ่งเน้นผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้า และชัดเจนใน ระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการ ทางภาษี ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทย ในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ ในเวทีโลก และสนับสนุนการขับเคลื่อน การพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

1.3.18 การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ประกอบการ ให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมพัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

1.3.19 การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขันได้เร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกันสนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้นพัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ตลอดจนขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

1.3.20 การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษี การปรับระบบการจัดทำค่าของงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการ ทั้งเชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุง ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ และการปรับปรุงระบบประกันสุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2560 – 2564

การจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2560-2564 ได้น้อมนำพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนักต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรอบคอบเป็นไปตามหลักวิชาการ มีเหตุผล มีความพอประมาณ มีความถูกต้องเหมาะสมและเป็นธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยมุ่งถึงประโยชน์แท้จริงต่อประเทศชาติทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งยังใช้เป็นแนวทางในการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นประกอบการตัดสินใจและมีการบูรณาการการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ผสมผสานกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

วิสัยทัศน์คือ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมุ่งสู่การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อทุกภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างบูรณาการ และมีประสิทธิภาพและเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ และช่วยเสริมสร้างความสมดุล เป็นธรรมและบรรลุเป้าหมาย บนพื้นฐานการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การจัดการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564 ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์สำคัญคือ 1. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและเป็นธรรม 2. การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีได้รับการป้องกัน บำบัดและฟื้นฟู 3. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน 4. สร้างศักยภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ และส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ (คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ, 2560)

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมี 10 หลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) เป็นหลักการที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ประเทศอย่างมีคุณภาพ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องเกื้อกูลและไม่ก่อให้เกิด ความขัดแย้งต่อกัน โดยการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีการพัฒนาอย่างมีคุณภาพและแข่งขันได้ ต้องคำนึงถึง จิตสำนึกของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต้องสงวนและรักษาไว้ใช้ประโยชน์ได้อย่างยาวนาน โดยมีการใช้ทรัพยากรทุกชนิดอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพสูงสุด และไม่ส่งผลกระทบต่อความต้องการ ของสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2. การบริหารจัดการเชิงระบบนิเวศ (Ecosystem Approach) เป็นหลักการที่คำนึงถึงความสัมพันธ์ เชิงระบบหรือองค์รวม (Holistic Approach) เพื่อการดำรงอยู่ของระบบนิเวศอย่างสมดุล และตอบสนองต่อ ความต้องการของมนุษย์เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีการบูรณาการด้านการจัดการที่ดิน น้ำและสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น ให้เกิดความสมดุล ทั้งการอนุรักษ์ ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

3. การระมัดระวังไว้ก่อน (Precautionary Principle) เป็นหลักการจัดการเชิงรุกที่เน้นการป้องกัน ผลกระทบล่วงหน้า โดยสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม

4. ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters Pay Principle: PPP) เป็นหลักการของการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผู้ก่อมลพิษหรือผู้ก่อความเสียหาย ต่อสิ่งแวดล้อมต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์ หรือสิ่งแวดล้อม

5. ผู้ได้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiaries Pay Principle : BPP) เป็นหลักการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อ โดยสร้างแรงจูงใจให้ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์เป็นผู้จ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ให้บริการด้านระบบนิเวศทั้งที่อยู่ต้นทาง และปลายทาง รวมถึงสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้เสียประโยชน์ เพื่อลดความขัดแย้งทางสังคมอันเกิดจากการนำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ประโยชน์ และทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ทุกส่วน ที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ร่วมกัน

6. ความเป็นหุ้นส่วนของรัฐ - เอกชน (Public - Private Partnership: PPP) เป็นหลักการที่ใช้สร้างการร่วมรับผิดชอบ และควรนำใช้ควบคู่กับหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุนและมีบทบาทในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งเป็นหลักการการดำเนินโครงการแบบการบริการสาธารณะให้เกิดความสำเร็จ รวมถึงเกิดการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างรัฐและภาคส่วนอื่นที่ไม่ใช่รัฐ

7. ธรรมภิบาล (Good Governance) เป็นหลักการการบริหารจัดการที่ดีที่ทุกหน่วยงานควรนำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงาน ทั้งด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ เพื่อส่งผลให้องค์กรมีความสร้างสรรค์ มีศักยภาพและประสิทธิภาพ และทำให้นुकคณภาพนอกศรัทธาและเชื่อมั่นในองค์กร โดยองค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล มี 6 ประการคือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อ และหลักความคุ้มค่า

8. การขยายความรับผิดชอบต่อผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) เป็นหลักการเพิ่มขอบเขตความรับผิดชอบต่อผู้ผลิตให้ครอบคลุมในแต่ละช่วงของวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ ผู้ผลิตมีการปรับปรุงกระบวนการผลิตและส่งผลให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ตั้งแต่การรับคืน การรีไซเคิล และการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้ผลิตมีการปรับปรุงและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์และ ระบบการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ผลิตภัณฑ์มีอายุการใช้งานยาวนานขึ้น และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

9. การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Resource Decoupling/Resource Efficiency) เป็นหลักการลดอัตราการใช้ทรัพยากรต่อหน่วยกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเป็นการลดการใช้ปริมาณทรัพยากรในส่วนของวัสดุ พลังงาน น้ำ และทรัพยากรต่าง ๆ ที่จะต้องนำไปใช้ในการดำเนิน

กิจกรรม ทางเศรษฐกิจให้เข้าไปในระดับปกติ ส่งผลให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น และลดปริมาณการเกิดมลพิษโดยรวมจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจดังกล่าว

10. สิทธิมนุษยชน (Human Rights) เป็นหลักการที่ค้ำประกันถึงสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ มีความเสมอภาค เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าจะแตกต่างกันหรือมีความไม่เท่าเทียมกัน ทางเศรษฐกิจและสังคมมากน้อยเพียงใดก็ตาม หลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่สิทธิและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สิทธิในการที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ และสิทธิในการได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ.2560-2564

หลักการสำคัญ ของกรอบแนวทางการบริหารจัดการแร่ของประเทศ ประกอบด้วย

1. หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนหลักของความพอประมาณความมีเหตุผล และการมีระบบ ภูมิคุ้มกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในพร้อมทั้งให้ความสำคัญกับความรู้และคุณธรรมควบคู่กันไป ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรแร่เป็นไปอย่างรอบคอบ สอดคล้องกับหลักวิชาการมีเหตุผลมีความพอประมาณมีความเหมาะสม มีความถูกต้องและเป็นธรรมเพื่อให้ทรัพยากรแร่เป็นฐานการผลิตที่สำคัญในการสร้างความมั่นคงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ความสำคัญต่อผลกระทบต่อสังคมสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนเพื่อให้มีความสมดุลระหว่างการสงวนการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่

2. หลักการสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 2560 - 2579 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 แผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมพ.ศ. 2560 - 2564 พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และวาระการปฏิรูปประเทศที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรแร่ ได้นำมาเป็นกรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี พ.ศ. 2560 - 2579 และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. 2560 - 2564 ได้แก่ ประเด็นด้านความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานอาหารและน้ำความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคง

ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลก และสามารถถือฤกษ์ประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจดีกว่า

3. การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกรอบแนวทางซึ่งเน้นการพัฒนาที่มีคุณภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งจะต้องถือฤกษ์และไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งตอบสนองต่อความต้องการ วัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้น การลดผลกระทบด้านลบและเพิ่มผลกระทบด้านบวกการใช้ทรัพยากร โดยคำนึงถึง จิตจำกัคของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการใช้ประโยชน์เท่าที่จำเป็นการสงวนและรักษาไว้ เพื่ออนาคตของคนรุ่นต่อไปและการกระจายผลประโยชน์จากทรัพยากรอย่างเป็นธรรมภายใต้เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนโดยให้ครอบคลุมในทุกประเด็นทั้ง 17 ประเด็น

4. ธรรมชาติบาล หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นหลักการปกครองที่ดี เป็นธรรม เพื่อให้การอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมเป็นไปอย่างสงบสุขสามารถประสานประโยชน์และ ที่คล้ายปัญหาข้อ ขัดแย้งโดยสันติวิธีและพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืนภายใต้กรอบด้านศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรมและความถูกต้องชอบธรรมบนพื้นฐานขององค์ประกอบสำคัญประการคือหลัก นิติธรรมหลักคุณธรรมหลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบและหลักความ คู่่มค่า (สำนัคนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม)

ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อนก่อนการเปิดตลาดเสรีสินค้ำหินของไทย การคาดการณ์แนวโน้ม ของอุตสาหกรรมหิน

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการผลิตหินของไทย ประสบปัญหาต้นทุนการผลิตที่ค่อนข้างสูง และขาดสภาพคล่องทางการเงิน โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายย่อย (SEMs) ซึ่งขาดแหล่งเงินทุน หมุนเวียนในการดำเนินงานพัฒนาทักษะการผลิตให้มีประสิทธิภาพที่จะแข่งขันได้

แนวโน้มวิกฤติเศรษฐกิจยังไม่ฟื้นตัวนัก โดยดูจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมก่อสร้าง และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์อยู่ในระดับคงที่ แต่การแข่งขันในตลาดมีสูงมาก มีการตัดราคาขายกัน อย่างรุนแรง แนวโน้มอุตสาหกรรมหินอ่อนและหินแกรนิตของไทย อาจต้องประสบกับความผันผวน ทางเศรษฐกิจตามปัจจัยต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นไปได้ว่าในอนาคตความต้องการ การบริโภคของประชาชนภายในประเทศจะหดตัวเท่ากับกำลังการผลิตภายในเองไม่มีความจำเป็น ที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เพราะจะทำให้กระทบอุตสาหกรรมภายในประเทศได้เนื่องจากบริเวณ แหล่งแร่ที่สมบูรณ์และมีศักยภาพส่วนมากจะอยู่ในพื้นที่หวงห้ามของทางราชการ หรือบางแห่ง เมื่อขุดขึ้นมาแล้วนำไปแปรรูปจะแตกหักง่าย ทำให้วัตถุดิบหินก้อนไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้

แปรรูปรวมทั้งการขออนุญาตสัมปทานมีความล่าช้าทำให้โรงงานแปรรูปหินที่มีอยู่ต้องปิดกิจการไปเป็นจำนวนมาก

ทั้งนี้ผลกระทบของการเปิดตลาดหินคำหินมีทั้งผลกระทบทั้งทางด้านบวกและผลกระทบในด้านลบ ความพร้อมในอุตสาหกรรมหินของไทยกับการเปิดเสรีทางการค้า รวมถึงความพร้อมและศักยภาพของอุตสาหกรรมหินอ่อนของไทยกับการแข่งขันในตลาดการค้าเสรี โดยมี ทั้งข้อเสียเปรียบและข้อได้เปรียบ จึงต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์รองรับผลกระทบจากการเปิดตลาดเสรีหินคำหินของไทย

รายงานผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงมากในปัจจุบันได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับตัวเพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจและความอยู่รอดจากการแข่งขันเสรี ในระบบทุนนิยม ประเทศในอาเซียนสามารถเป็นได้ทั้งพันธมิตรและคู่แข่งทางการค้าของไทย ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม มีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว อุตสาหกรรมต่าง ๆ ของไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน

สำหรับอุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อน กับเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 3 ด้าน ได้แก่ การสร้างตลาดและการลงทุน ขยาย/ย้ายฐานการผลิตไปประเทศ CLMV (ลาว กัมพูชา พม่า เวียดนาม) เพื่อรองรับการเติบโตของโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและความเจริญทางเศรษฐกิจ ในกลุ่มประเทศเหล่านี้ การนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศอาเซียน และการเป็นศูนย์กลางทางการค้าของกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตเพื่อให้แข่งขันได้ อาทิ ต้นทุนการขนส่ง ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ เป็นต้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพ การพัฒนาดีไซน์และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ซื้อในประเทศอื่น ๆ เป็นต้น

นอกจากนี้ การพัฒนาและการยกระดับขีดความสามารถรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมแบบคลัสเตอร์ (Industrial Cluster) เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเพราะเกิดความร่วมมือกันระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาชิ้นส่วนประกอบ

(Accessories) การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ข้อมูลแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งนี้ ประเทศที่ประสบความสำเร็จจากการร่วมกลุ่มอย่างเห็นได้ชัดเจนนคือ ญี่ปุ่น ซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ ตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรมที่ประสบในการรวมกลุ่มของไทย เช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์กระดาษ หลังจากกลุ่มเป็นคลัสเตอร์ เพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการเติบโตอย่างสูง โดยเฉพาะยอดการส่งออกสิ่งพิมพ์เป็นอันดับ 1 ของภูมิภาค ในขณะที่แทนสิงคโปร์ซึ่งเป็นผู้นำด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์มายาวนานกว่า 40 ปี

อุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อนจัดเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง เพราะเป็นวัสดุปูพื้น บุผนัง ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีสีสันสวยงามตามธรรมชาติ สะดวกต่อการดูแลรักษา อีกทั้งราคาจำหน่ายก็ลดลงใกล้เคียงกับวัสดุปูพื้นชนิดอื่น ๆ ปัจจุบันการผลิตหินแกรนิตและหินอ่อนทั้งหมด มุ่งสนองตอบความต้องการภายในประเทศเป็นสำคัญ ด้านวัตถุดิบส่วนใหญ่เป็นวัตถุดิบในประเทศซึ่งกำลังเกิดภาวะขาดแคลนวัตถุดิบที่มีคุณภาพ ปัจจุบันแหล่งวัตถุดิบ (การทำเหมืองหินแกรนิต) มีนักลงทุนน้อยราย เนื่องจากขาดเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง และประสบปัญหาเศรษฐกิจ จึงมีผลให้วัตถุดิบไม่เพียงพอต่อความต้องการ ประกอบกับแหล่งหินธรรมชาติที่มีอยู่ไม่ได้มาตรฐาน และคุณภาพสีของหินไม่สม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังประสบปัญหา ต้นทุนการผลิตสูง (เมื่อเปรียบเทียบกับราคาคู่แข่ง คือ จีน) และแนวโน้มค่าแรงงาน ไฟฟ้า น้ำมัน มีราคาสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง อีกทั้งมีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนจากประเทศจีนเข้ามาในประเทศจำนวนมากและจำหน่ายในราคาที่โรงงานผู้ผลิตในประเทศแข่งขันไม่ได้ส่งผลให้กระทบให้ยอดขายตกต่ำ ดังนั้นผู้ประกอบการและภาครัฐจำเป็นต้องมีการปรับตัวในการหามาตรการเพื่อปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศ นอกจากนี้ การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 เป็นอีกหนึ่งโอกาสในการหาตลาด การลงทุนของผู้ประกอบการในประเทศไทย จากประโยชน์ทางด้านภาษี และมาตรการต่าง ๆ ในอาเซียนและตลาดโลก (กลุ่มอุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2554)

แนวทางแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ

ภายใต้ภาวะการณ์ยางพาราที่ตกต่ำในขณะนี้ส่งกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราและนำไปสู่ความเดือดร้อนของเกษตรกร ประเด็นคำถามที่น่าสนใจเมื่อราคายางตกต่ำต่อต้นทุนการผลิตที่แท้จริง ของเกษตรกรในปัจจุบันเป็นเท่าไร? คู้มทุนหรือไม่ ต้นทุนใดในการผลิตมีส่วนที่สูง และจะลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรอย่างไรภายใต้ภาวะราคายางพาราตกต่ำ ดังนั้นแนวคิดการประเมินต้นทุนยางพาราจึงเป็น เรื่องที่สำคัญต่อเกษตรกรชาว

สวนยางพาราในการประเมินสถานการณ์การผลิตของตนเองที่สามารถลดต้นทุน การผลิตของตนเองได้อันนำไปสู่ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาาราคายางตกต่ำ นอกจากนี้จำเป็นต้องมีแนวทางการแก้ไขปัญหาในระยะยาวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของระบบยางพาราไทย โดยแนวทางของการแก้ไขปัญหาาราคายางมีดังนี้มาตรการเร่งด่วนที่ต้องรีบแก้ไข มาตรการระยะกลาง และมาตรการระยะยาว (บัญชา สมบูรณ์สุข และคณะ ,2562)

นโยบายการกำหนดราคาข้าวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวนาไทย

การกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับราคาข้าวของรัฐบาลไทยที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการทำงานของรัฐบาล เพื่อแก้ไขปัญหารายได้ต่ำและความยากจนของเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มชาวนาซึ่งถือว่าเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศและเป็นกลุ่มที่มีผลต่อการแพ้ชนะในการเลือกตั้งของพรรคการเมือง ขณะเดียวกันข้าวเป็นสินค้าทางการเกษตรที่สำคัญที่ประเทศไทยส่งออกเพื่อจำหน่ายในตลาดโลก ที่ผ่านมารัฐบาลได้กำหนดนโยบายข้าวหลักๆ อยู่ 2 มาตรการ คือ มาตรการในการแทรกแซงราคาข้าวภายใต้ต้นนโยบายการรับจำนำข้าว และมาตรการประกันรายได้ให้กับชาวนา ซึ่งจะเห็นได้ว่าในแต่ละมาตรการหรือนโยบายดังกล่าวล้วนแต่มีเป้าหมายเหมือนกัน คือ ยกยอระดับรายได้ให้กับชาวนา ในมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์เสรีนิยม แม้ชาวนาไทยจะมีศักยภาพและความสามารถในการทำนาให้ได้ผลผลิตสูงแต่ปัญหาต่าง ๆ ก็ยังคงดำรงอยู่ ชาวนาคือฐานเสียงสำคัญทางการเมืองที่รัฐบาลและพรรคการเมืองต้องมึนนโยบายเฉพาะในการช่วยเหลือเพื่อยกยอระดับราคาผลผลิต อันเป็นภาระทางการคลังที่หนักอึ้งของประเทศ ซึ่งแนวทางการพัฒนาที่ควรจะเป็นก็คือ การลดจำนวนชาวนาลง โดยเฉพาะการหาทางให้ชาวนาให้ชาวนายากจนได้มีโอกาสออกจากภาคเกษตร ชาวนายากจนเหล่านี้มีที่ดินน้อยหรือมีที่ดินทำกินไม่เหมาะสม จึงไม่สามารถให้ผลผลิตที่ดีได้ การเกษตรจึงไม่สามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่คนกลุ่มนี้ได้ (ชลิตา บัณฑุงค์ ,2556)

อย่างไรก็ตามการดำเนินการลดจำนวนชาวนาลงในระยะเวลาสั้นไม่สามารถทำได้ อีกทั้งภาครัฐยังไม่มึนนโยบายรองรับเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่ชัดเจน การแก้ปัญหาที่ควรจะเป็นก็คือการที่รัฐบาลจะต้องพัฒนานโยบายการกำหนดราคาข้าวให้มีความเหมาะสมและมีผลกระทบเชิงบวกต่อการทำให้คุณภาพชีวิตของชาวนาไทยดีขึ้น อันจะส่งผลต่อเนื่องไปยังการลดความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ (สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์, 2557)

นโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และ วิธีดำเนินโครงการ

สังคมส่วนใหญ่ของประเทศไทยยังคงเป็นสังคมเกษตรกรรม ทำให้ตลอดทั้งปี มีผลผลิตทางการเกษตรออกมาสู่ท้องตลาดมากมายหลากหลายชนิด แต่เนื่องจากปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่ออกมาสู่ท้องตลาดในแต่ละปีจะมีจำนวนไม่น้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางธรรมชาติ เช่น ปริมาณฝนภัยทางธรรมชาติ ดังนั้น หากปีใดไม่มีภัยแล้งหรือไม่เกิดภัยธรรมชาติ ผลผลิตทางการเกษตรก็จะออกมามากเกินไป โดยเฉพาะในช่วงต้นฤดูการเก็บเกี่ยวทำให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ เมื่อราคาสินค้าเกษตรตกต่ำเกษตรกรที่ปลูกพืชเกษตรชนิดนั้น ๆ ก็จะออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลมาให้ความช่วยเหลือในการดูแลราคาสินค้ามิให้ตกต่ำจนเกษตรกรขาดทุน ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาพบว่ารัฐบาลได้ออกมาให้การช่วยเหลือโดยการแทรกแซงราคาสินค้าเกษตรในวิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกษตรกรขายผลผลิตในราคาที่สูงขึ้น

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญอย่างหนึ่งของประเทศไทย คือ ข้าว ซึ่งมักประสบปัญหา ราคาตกต่ำในช่วงต้นฤดูการผลิตเช่นเดียวกับสินค้าเกษตรชนิดอื่น ๆ รัฐบาลในอดีตจึงได้เข้ามาให้ความช่วยเหลือในการแทรกแซงราคาให้สูงขึ้นด้วยวิธีการรับจำนำข้าวเปลือก และการประกันราคาข้าวเปลือกสำหรับรัฐบาลชุดนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรีได้เลือกใช้วิธีการแทรกแซงราคาข้าวโดยการรับจำนำข้าวเปลือก ซึ่งเป็นการดำเนินโครงการตามแนวทางที่พรรคเพื่อไทยได้รณรงค์หาเสียงเลือกตั้งไว้กับประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2554

นโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว

การวิจัย เรื่อง นโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษานโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว 2. เพื่อวิเคราะห์นโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว 3. เพื่อเสนอแนะรูปแบบนโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ กลุ่มผู้กำหนดนโยบายข้าวภาครัฐ จำนวน 3 คน กลุ่มผู้รับนโยบายมาปฏิบัติจำนวน 3 คน กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียกับนโยบาย จำนวน 7 คน และกลุ่มผู้ปฏิบัติตามนโยบาย จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 19 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. นโยบายในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเป็นอย่างไร พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นดังนี้ ตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ก็เพื่อวัตถุประสงค์เป็นการเสริมสภาพคล่องของเกษตรกรที่เดือดร้อนในช่วงฤดู

การเก็บเกี่ยวเท่านั้น อย่างไรก็ตาม โครงการรับจำนำข้าวเปลือกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่ช่วงแรกไม่ค่อยมีการเข้าร่วม โครงการก็ได้แก้ไขกติกาเพิ่มเติมทำให้เกษตรกรเข้าร่วมมากขึ้น จนโครงการนี้ยุติลงในปี 2528 เพื่อเตรียมการโครงการรับจำนำข้าวเปลือกมาเป็น “มาตรการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเปลือก” ปัญหาราคาข้าวเปลือกตกต่ำในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยว ถึงแม้รัฐบาลจะมีการกำหนดมาตรการแทรกแซงตลาดข้าวเปลือกไว้หลายโครงการแต่ก็ประสบปัญหาอุปสรรคและไม่สามารถจัดการให้ประสบผลสำเร็จได้

2. ปัญหาและอุปสรรคของนโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวเป็นอย่างไร พบว่าผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้ที่กำหนดนโยบายรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว คือ คณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ (กขช.) หรือคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าวแห่งชาติ (นบข.) ไม่ได้ให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการข้าวและมีความรู้ความเข้าใจ อีกทั้งมีส่วนได้เสียและได้รับผลกระทบโดยตรง เข้ามาเป็นคณะกรรมการ อีกทั้งนโยบายรัฐในด้านการรักษาราคาข้าวเป็นนโยบายระยะสั้น ตอบสนองความต้องการของพรรคการเมืองที่หาเสียงแบบประชานิยมและได้เข้ามาเป็นรัฐบาล เนื่องจากเกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีจำนวนมากและยังพบว่า นโยบายรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากพยายามกำหนดราคาข้าวเปลือกที่ต้นทุนการผลิตเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร

3. แนวทางหรือรูปแบบการกำหนดนโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าวที่มีประสิทธิภาพควรเป็นอย่างไร พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่เห็นว่าคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ (กขช.) หรือคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว (นบข.) ซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายรัฐในด้านเสถียรภาพด้านราคาข้าว ควรประกอบด้วย ผู้ที่เกี่ยวข้อง มีส่วนได้เสียและได้ผลกระทบโดยตรงมาเป็นคณะกรรมการด้วย ควรให้นโยบายรัฐในด้านเสถียรภาพราคาข้าวเป็นนโยบายระยะยาว ไม่ควรให้เป็นนโยบายหาเสียงของพรรคการเมืองเชิงประชานิยม โดยอาจให้นโยบายรัฐในด้านเสถียรภาพราคาข้าวเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ที่ผ่านมานโยบายรัฐในด้านเสถียรภาพในราคาข้าว เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ที่ผ่านมานโยบายรัฐในด้านเสถียรภาพในราคาข้าวไม่ประสบผลสำเร็จ เกษตรกรยังประสบปัญหาขายข้าวไม่ได้ราคา ยกจน และเป็นหนี้ เนื่องจากการกำหนดราคาต้นทุนการผลิตคือ ข้าวเปลือกไม่สามารถสะท้อนราคาที่เป็นจริงของข้าวได้ เพราะราคาข้าวถูกสะท้อนจากตลาดโลก ที่มีปัจจัยด้านการผลิตข้าวโลก การบริโภคข้าวโลก และสต็อกข้าวโลก ดังนั้น ผู้กำหนดราคาในประเทศ คือ ผู้ค้าข้าวส่งออก ซึ่งซื้อข้าวจากโรงสี และโรงสีก็ซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรโดยมีเงื่อนไข ด้านคุณภาพ ปริมาณ เป็นข้อได้เปรียบ เกษตรกรผู้ผลิตข้าว ดังนั้น นโยบายรัฐในด้านเสถียรภาพราคาข้าว จึงควรกำหนดราคาข้าวที่สะท้อนจากราคาตลาดโลก ที่มีปัจจัยควบคุมดังกล่าว

อุตสาหกรรมเหมืองหินเพื่อการก่อสร้างภายใต้การกำกับดูแลของกรม อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

อุตสาหกรรมเหมืองหินเป็นอุตสาหกรรมการผลิตวัตถุดิบพื้นฐานที่รองรับความต้องการของโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานของประเทศ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนผลิตภัณฑ์หลัก ได้แก่ ปูนซีเมนต์ หินเพื่อการก่อสร้าง หินอ่อนและหินประดับ นอกจากนี้ ยังมีการนำหินปูนไปใช้ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่นการผลิตปูนขาว อุตสาหกรรมเคมี และเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมอื่นอีกจำนวนมาก อย่างไรก็ตามการผลิตหินที่ใช้ในอุตสาหกรรมหลักมี 2 ประเภท ได้แก่ อุตสาหกรรมซีเมนต์และใช้ในการก่อสร้าง

ในอดีตที่ผ่านมากรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่(กรมทรัพยากรธรณีเดิม) เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการทำเหมืองหินสำหรับอุตสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ในขณะที่กรมที่ดินและกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลในส่วนการผลิตหินเพื่อการก่อสร้าง (การระเบิดและข่อยหินและ โรงโม่หิน) โดยในขณะนั้นการทำเหมืองหินที่กรมอุตสาหกรรมและ โรงงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่(กรมทรัพยากรธรณีเดิม) กำกับดูแล มีเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ทั้งขนาดพื้นที่ ปริมาณสำรองแหล่งแร่ และอายุสัมปทาน รวมทั้งมีมาตรฐานในการพิจารณาอนุญาตและการกำกับดูแลที่ค่อนข้างรัดกุม ทำให้เหมืองหินส่วนใหญ่มีการดำเนินงานที่ค่อนข้างปลอดภัยและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ รวมทั้งผู้ประกอบการมีความมั่นใจในการลงทุนทำให้มีผู้ประกอบการในการผลิตหินเพื่อการก่อสร้างหลายราย ดำเนินการขอประทานบัตรทำเหมืองหินเพื่ออุตสาหกรรมอื่นโดยมีเจตนาที่จะทำเหมืองหินเพื่อไปใช้ในการก่อสร้าง

ในอีกด้านหนึ่ง การผลิตหินเพื่อการก่อสร้างในประเทศมีน้อย เนื่องจากโครงการสาธารณูปโภค ของรัฐไม่มากนัก ประกอบกับการก่อสร้างที่อยู่อาศัยของประชาชนใช้ไม่ส่วนใหญ่ ซึ่งในขณะนั้นประเทศมีทรัพยากรป่าไม้จำนวนมาก ทำให้แหล่งผลิตหินเพื่อการก่อสร้างจะเป็นแหล่งขนาดเล็ก ลักษณะวิธีการผลิตหินก่อสร้างจะใช้เวลาเจาะระเบิดหน้าผาจากภูเขาสนองความต้องการภูมิภาคใกล้เคียงเท่านั้น การดำเนินการดังกล่าว อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของจังหวัดและกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย ซึ่งอนุญาตให้ระเบิดและข่อยหินในพื้นที่เพียง 5 ไร่ โดยมีอายุการอนุญาต 3 ปี ต่อมาความต้องการใช้หินเพื่อการก่อสร้างมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ และการเร่งรัดการพัฒนาโครงการสาธารณูปโภคพื้นฐานของรัฐ โดยเฉพาะถนนและเส้นทางคมนาคมต่าง ๆ ทั่วประเทศ ทำให้การขยายตัวของกิจการระเบิดและข่อยหิน รวมทั้ง โรงโม่หินเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ก็ไม่สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ของประเทศได้เนื่องจากขนาดพื้นที่จำกัดรวมทั้งการดำเนินงานเสื่อมโทรมและปัญหาฝุ่นละอองจากโรงโม่หิน อีกทั้งวิธีการผลิตหินที่ใช้วิธีโหนเชือกเจาะเจาะระเบิด นับเป็นวิธีการที่อันตรายอย่างยิ่งต่อผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้มีการดำเนินการอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ระเบิดและข่อยหินนอกพื้นที่ ที่ได้รับอนุญาตหรือดำเนินการ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานใด เป็นต้น

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จะอย่างไรให้ภาครัฐเข้าใจการดำเนินธุรกิจในด้านปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตที่มีผลทำให้ ธุรกิจดังกล่าวไม่เกิดการพัฒนาเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืนในด้าน

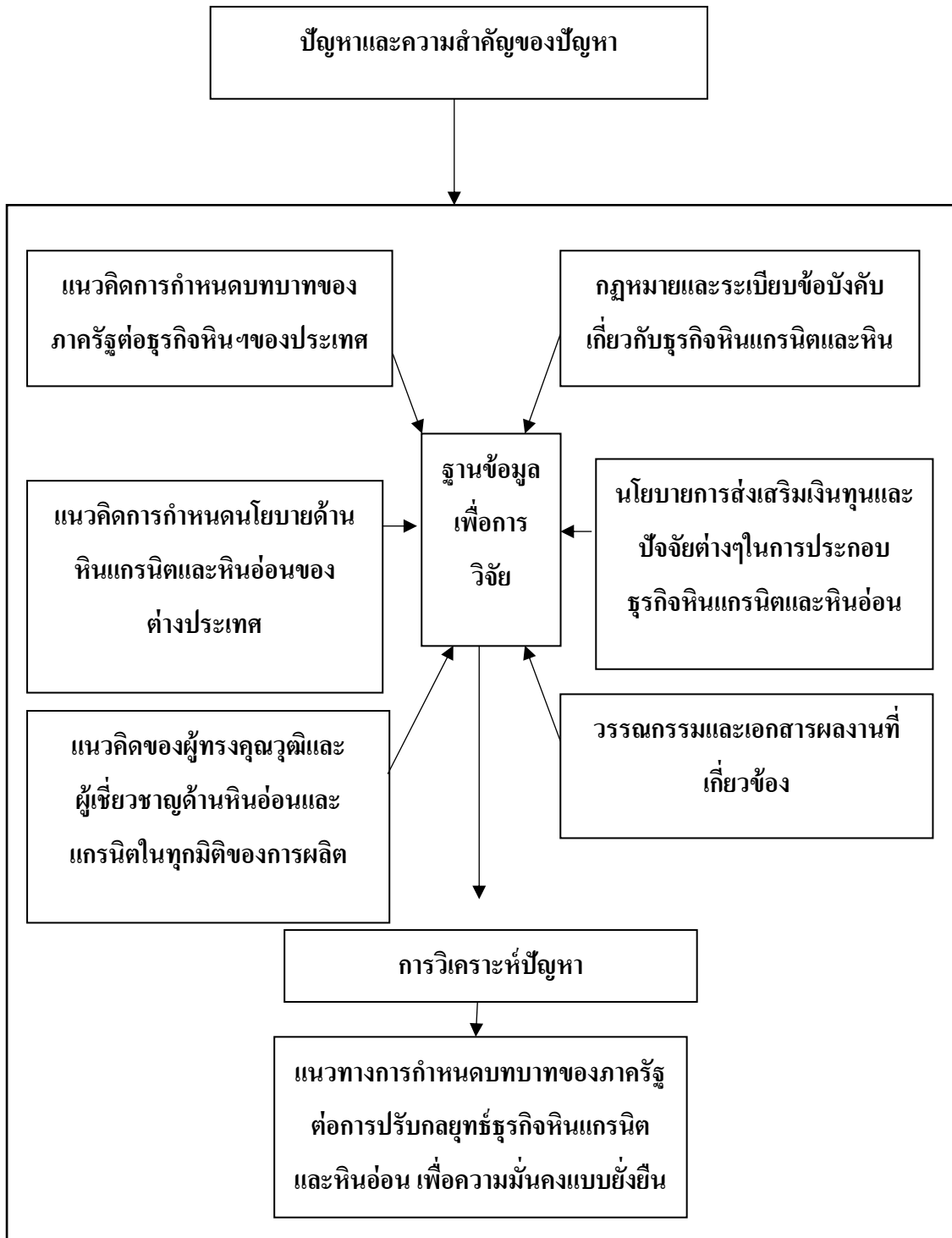
1. ด้านการผลิตสินค้าหินอ่อนและหินแกรนิต
2. ด้านการดูแลสิ่งแวดล้อม
3. ด้านการจำหน่ายหินอ่อนและแกรนิต
4. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค
5. ด้านความสามารถในการแข่งขันกับตลาดโลกและแข่งขัน ในโลกเสรี โดยปราศจากการกีดกันทางการค้าประเภทเดียวกันกับประเทศอื่น แต่สามารถแข่งขันได้ทุกมิติของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน
6. ด้านผลตอบแทนค่าสาธารณูปโภค
7. ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

รัฐโดยเฉพาะองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการดูแลกำกับธุรกิจของภาคเอกชน ในที่นี้หมายถึง รัฐบาลที่ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและยังมีสิทธิเสนอข้อบังคับระเบียบต่าง ๆ ที่เรียกว่ากฎหมาย ในรูปของพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนด จะต้องรู้อุปสรรคปัญหาของการประกอบธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิต การมีความรู้ในด้านดังกล่าวนี้ รัฐบาลจะต้อง มีปฏิสัมพันธ์ในประเด็นปัญหาตามที่กล่าวกับภาคเอกชนในธุรกิจดังกล่าว เพื่อจะมีข้อมูลในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับกลยุทธ์ นำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักการให้ธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

กรอบแนวคิดในการวิจัยจึงเป็นการวิจัยเพื่อหาแนวคิดทฤษฎีเพื่อนำเป็นแนวทางในการสรุปผล บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

แผนภาพที่ 2-1 : กรอบแนวคิดของการวิจัย

สรุป

ตามเรื่องที่จะวิจัยจะต้องมีแนวความคิดและทฤษฎีวรรณกรรมข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องเป็นหลักการเพื่อเปรียบเทียบเพื่อตอบสนองมาตรฐานในวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและต้องมีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยอันประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย จำนวน 30 คน ที่มีสถานภาพส่วนบุคคล ในเรื่องเพศ อายุ อาชีพ การศึกษา และตอบแบบสัมภาษณ์ในด้านต่าง ๆ ที่สัมภาษณ์ ตามแบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับอุปสรรคด้านต่าง ๆ คือ 1. ด้านการผลิตสินค้าหินอ่อนและหินแกรนิต 2. ด้านการดูแลสิ่งแวดล้อม 3. ด้านการจำหน่ายหินอ่อนและแกรนิต 4. ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค 5. ด้านความสามารถในการแข่งขันกับตลาดโลกและแข่งขันในโลกลเสรี โดยปราศจากการกีดกันทางการค้าประเภทเดียวกันกับประเทศอื่น แต่สามารถแข่งขันได้ทุกมิติของธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต 6. ด้านผลตอบแทนค่าฤชา ธรรมเนียม ภาษี ที่ยุติธรรมทั้งภาครัฐและเอกชน 7. ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลตามกรอบแนวคิด เรื่องบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินอ่อนและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ที่เกี่ยวข้องกับผู้ผลิต ผู้บริโภค และบุคลากรหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรตามคือ บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิต เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลการวิจัย จะได้งานวิจัยที่ตอบสนองมาตรฐานว่า บทบาทภาครัฐมีผลต่อธุรกิจหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ที่จะพัฒนาไปสู่ความมั่นคงแบบยั่งยืน

บทที่ 3

แนวคิดและแนวทางแก้ไขปัญหา ข้อมูลวรรณกรรมทั่วไป ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561-2580)

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่ การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับ วัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและ มีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำ ของการพัฒนาลดลง ประชากร มีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นและมีการพัฒนาอย่างทั่วถึง

ทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

แผนภาพที่ 3-1 วิสัยทัศน์ประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีด้านดังนี้

1. **ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตยและมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

2. **ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ 1. “ต่อ ยอด คอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้

สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ 2. “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ 3. “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินคืออยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุม และมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัชยสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกร ยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการ และสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความสัมพันธ์ความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์

และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรม การทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้ กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใสโดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึก ในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

2. การวิพากษ์ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561-2580) มีวิสัยทัศน์คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” โดยยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังกล่าว ประกอบด้วย 6 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ ความสุขของคนไทยทุกคน แต่แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสุขมีหลากหลายทฤษฎี เพื่อแผน ยุทธศาสตร์ 6 ด้าน จะได้ไม่เดินหลงทางออกไปนอกแนวทางจนก่อให้เกิดความทุกข์ของคนไทย ทุกคนที่ความทุกข์จะเป็นตัวทำลายความสุขของคนไทย ถ้าความทุกข์ทวีคูณเพิ่มขึ้น ความสุข ก็จะลดลงเป็นทวีคูณ

ยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดไว้เป็นระยะเวลา 20 ปี แต่ผู้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ลืมคำนึงถึงว่า ในระยะเวลาอันยาวนานถึง 20 ปี จะมีผู้นำปฏิบัติตามแผนและผู้ดำเนินการตาม ยุทธศาสตร์ให้ประชาชนคนไทยปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ในเวลา 20 ปี จะมีผู้นำปฏิบัติตามแผน ยุทธศาสตร์ตายไปกี่คน หรือถูกปรับเปลี่ยน โยกย้ายไปกี่คน และจะเหลือใครเป็นผู้รับผิดชอบ

ในแผนยุทธศาสตร์ในด้านนั้น ๆ จึงเชื่อได้ว่ายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จะมีมรดกที่สร้างความทุกข์และความสุข แต่คนด้านใดเกิดขึ้นมากกว่ากัน และสุดท้ายเมื่อครบระยะเวลาตามแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ก็จะต้องมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติขึ้นใหม่ แต่จะใช้เวลาตามแผนเท่าใดเป็นเรื่องในอนาคต แต่ยุทธศาสตร์ชาตินั้นก็เพื่อความสุขของคนไทยทุกคนเช่นเดิม

“ การพัฒนาคน ” ที่เน้นเป้าหมายสำคัญตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านความมั่นคง ไม่มีแนวทางและทฤษฎีหรือหลักเกณฑ์ หรือขั้นตอนการพัฒนาคน แต่ตามยุทธศาสตร์ชาติมีกำหนดไว้เพียงหัวข้อว่า “ พัฒนาคน ” ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนาคนบรรลุเป้าหมาย เพื่อนำไปสู่การพัฒนายุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ จึงขอเสนอแนวทางหรือทฤษฎีการพัฒนาคน ให้เป็นแนวทางต่อภาครัฐได้นำไปใช้ปฏิบัติ เพื่อให้ชาวไทยทุกคนมีความสุขเป็นเบื้องต้น ด้วยหลักธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในข้อธรรม 5 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ใจสงบหรือนิ่ง ส่วนที่ 2 เครื่องมือธรรม ส่วนที่ 3 ธรรมหลักหรือสมาธิแน่น จิตตั้งมั่น อยู่ในรูปฌาน 4 อรูปฌาน 4 สัญญาเวทียตนิโรธ ส่วนที่ 4 ปัญญาหยั่งรู้ว่าไม่ว่าพระภคาคจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิด ธรรมและธรรมนองแห่งธรรม มีอยู่ก่อนแล้วในข้อที่ว่าสังขารทั้งปวงไม่เที่ยง สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ ธรรมไม่มีตัวตน มนุษย์เกิดจากธาตุ เมื่อตายไปก็กลับไปเป็นธาตุและส่วนที่ 5 ที่สุดแห่งธรรม แยกจิตออกจากอารมณ์แล้วดับอารมณ์ จิตไพบูลย์เมื่อกระบวนการพัฒนาคนบรรลุเป้าหมาย จิตไม่มีอารมณ์เป็นเครื่องยึดหน่วง ทุกคนก็มีความสุข ความสุขจะเกิดกับทุกคน ด้วยทุกคนรู้จักวิธีการพัฒนาความสุขที่ประณีตสูงสุดแบบยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ก็บรรลุเป้าหมาย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

เป้าหมายการพัฒนาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 กำหนดเป้าหมายด้านต่าง ๆ ในช่วงเวลา 5 ปี โดยคำนึงถึงการดำเนินการต่อ ยอดไปสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 14 และ 15 เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และในขณะเดียวกันแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้จัดทำเป้าหมายและตัวชี้วัด ในรายละเอียดมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาเพื่อให้กำกับและเชื่อมโยงกับการกำหนดเป้าหมาย ในแผนระดับรองและแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น โดยการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ต้องแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงจากเป้าหมายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์หลักๆ กับผลผลิตในระดับแผนงานและโครงการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละกลุ่มบูรณาการของการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงความเชื่อมโยงถึงตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้ตั้งเป้าหมายในมิติหลักๆ ประกอบด้วย

1.1 คนไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของ สังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบ และทำประโยชน์ต่อส่วนร่วม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง มีความเป็นไทย

1.2 การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจน การเข้าถึงบริการทางสังคมที่มี คุณภาพอย่างทั่วถึง กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 15

1.3 ระบบ เศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขัน ได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิต และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัว เฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579

1.4 ทูทาง ธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคง อาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของ ระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ภายในปี 2563 เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลัก สุขภาพพลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

1.5 มีความ มั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของ นานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

1.6 มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มี ประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐ ในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน ดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหา คอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระขึ้น

เป้าหมายทั้ง 6 กลุ่มหลัก ภายใต้อาณาเขตพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สะท้อนถึงเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และเป้าหมายในระยะยาวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องบรรลุ ภายในระยะเวลา 20 ปี

2. การวิพากษ์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและ บริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศ ทั้งในรูปทวิภาคีและพหุ ภาติ รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้น และชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้าน การค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐาน มีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ ประชาชนสูงขึ้นปัญหาความยากจนลดลง และ คุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น อย่างไรก็ตาม โครงสร้าง เศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงทำให้มี ความอ่อนไหวและ ผันผวนตามปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจากการยกระดับ ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสู่การใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อย ทำให้ฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการมีผลผลิตภาพ การผลิตต่ำ ประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน ที่สำคัญ ได้แก่ คุณภาพคน คุณภาพ การศึกษา คุณภาพบริการสาธารณะและบริการสาธารณสุข สังคมไทย ยังมีความเหลื่อมล้ำสูง ก่อให้เกิดความ แตกแยก นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติก็ร่อยหรอและ สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว มีภาวะขยะล้นเมือง และการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบ โครงข่ายที่สมบูรณ์ ในขณะที่ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวน มีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมที่เกี่ยวกับการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการจัดการภาครัฐ ที่ขาดประสิทธิภาพเพราะการบริหารจัดการยังขาดเอกภาพ และการปฏิรูปกฎหมายเพื่อพัฒนาประเทศ ยังล่าช้า

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2560-2564

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นแผนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมระดับประเทศ เพื่อเป็นกรอบชี้แนะให้ภาคีการพัฒนาไปใช้เป็นแนวทางในการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลา 5 ปีข้างหน้า และเป็นการดำเนินการ ตามมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 โดยที่ผ่านมา ได้มีการประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมมาแล้ว รวม 4 ฉบับ ได้แก่ แผน

จัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2542 - 2549 กรอบแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545 - 2549
 แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550 - 2554 และแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559
 การจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2564 ได้น้อมนำหลัก
 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลักการการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 มาเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการเพื่อให้การจัดการและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและ
 สิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจ
 สังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกประเทศและเป็นเชิงรุก รวมถึงให้ความสำคัญ
 ต่อบทบาทและสิทธิของชุมชน ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปอย่าง
 สอดคล้องกับแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)
 ที่มุ่งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อให้สังคมไทยยืนหยัดได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหาร
 จัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม และส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

กระบวนการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2564 ได้ให้
 ความสำคัญต่อกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านการระดมความ
 คิดเห็นในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการประชุมกลุ่มย่อย การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการประชุมรับฟัง
 ความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาชน
 ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และประเทศ เพื่อให้ได้ แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2564
 ที่สามารถขับเคลื่อนและนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม นอกจากนี้การ
 จัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการแผนจัดการ
 คุณภาพสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติซึ่งได้เห็นชอบกับแผนจัดการ
 คุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ฉบับนี้ แล้วเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2559 จากนั้น จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ
 และประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ดังนั้น หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ทุกภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องจะให้ความสำคัญต่อ
 การนำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2564 ไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ
 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งให้ประเทศมีการพัฒนาที่ยั่งยืน
 ในระยะต่อไป

ในการจัดทำแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564 ได้มีการศึกษา
 รวบรวมข้อมูล และนำผลการศึกษาต่าง ๆ มาวิเคราะห์และประเมินผล ได้แก่ ผลการติดตามและ
 ประเมินผลช่วงระยะสุดท้ายของแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559 แนวทาง
 การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การดำเนินงาน
 ภายใต้ความร่วมมือระหว่างประเทศ และกรอบแนวคิดและทิศทางของแผนจัดการคุณภาพ

สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2559 และได้นำเสนอสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อพิจารณานำประเด็นยุทธศาสตร์การบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ทั้งนี้ เพื่อให้แผนระดับชาติทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว มีการขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน มีความสอดคล้อง เกื้อหนุนกัน และส่งเสริมให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม มีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน มีการพัฒนาอย่างสมดุล และเป็นธรรมที่จะนำประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฉบับนี้ ได้เปิดโอกาส ให้ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ สถาบันการศึกษา และประชาชนที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ โดยผ่านการ ประชุมกลุ่มย่อยตามรายประเด็นยุทธศาสตร์จำนวน 5 ครั้ง การสัมมนารับฟังความคิดเห็นในระดับ ภูมิภาค จำนวน 4 ครั้ง และระดับประเทศ จำนวน 1 ครั้ง รวมถึงการประชุมแนวทางการขับเคลื่อน แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560-2564 เพื่อให้ได้แผนที่ สามารถถ่ายทอดเป็นแผนงาน/ โครงการของหน่วยงาน และดำเนินการ ได้อย่างเห็นผลเป็นรูปธรรมและมี ประสิทธิภาพ จำนวน 1 ครั้ง โดยผลที่ได้จากการประชุมต่าง ๆ ดังกล่าว ได้นำมาปรับปรุง แก้ไขแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมฯ ให้มีความครบถ้วนและสมบูรณ์ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการแผนจัดการ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พิจารณาให้ความเห็นชอบ จากนั้น จึงนำเสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ต่อไป

2. การวิพากษ์แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 – 2564

ปัจจุบันการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิตยังประสบปัญหาเรื่องการขออนุญาต สัมปทานบัตร การทำเหมืองแร่หรือเหมืองหินเป็นไปด้วยความยากลำบาก ซึ่งภาครัฐเห็นว่า การทำเหมืองแร่หรือเหมืองหินเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้มาก จึงออกมาตรการ กฎระเบียบ ที่มีขั้นตอนที่ซับซ้อน ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น จากปัญหาดังกล่าวทำให้เกิด การนำเข้าหินก้อน (Block) อย่างเสรีเพื่อให้โรงงานไทยนำเข้ามาตัดแต่งเป็นแผ่น เพราะรัฐเห็นว่าจะ เป็นการช่วยสงวนทรัพยากรธรรมชาติได้ แต่ปัจจุบันปรากฏว่ามีการนำเข้าหินสำเร็จรูปโดยเกิดจาก การแปลหรือตีความ ที่ไม่ตรงกันของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเดิมประเทศไทยมีนโยบายสงวน การนำเข้าสินค้าหินสำเร็จรูป และส่งเสริมให้ใช้สินค้าภายในประเทศ มากกว่าการนำเข้า เพื่อช่วยเหลือ ผู้ประกอบการภายในประเทศ

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และแผนแม่บท การบริหารจัดการแร่ พ.ศ. 2560-2564

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. 2560 - 2564 จัดทำขึ้นภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2560 - 2564 พระราชบัญญัติพ.ศ. 2560 และวาระการปฏิรูปประเทศเพื่อกำหนดแนวทางการบริหารจัดการแร่ที่มีอยู่ในประเทศให้เป็นไปอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) และในช่วงระยะ 5 ปีแรก (พ.ศ. 2560 - 2564) มุ่งเน้นการปฏิรูปการบริหารจัดการแร่ให้สอดคล้องและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ที่กำหนดให้รัฐมีหน้าที่ในการบริหารจัดการแร่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างยั่งยืน และมีคุณภาพทางเศรษฐกิจสังคม และผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนมีการจัดสรรผลประโยชน์แร่แก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างเป็นธรรมและประชาชนชุมชนท้องถิ่นและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่

2. การวิพากษ์ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และ แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ. 2560-2564

จากยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี ตามที่กล่าวข้างต้น มีมาตรการที่เข้มงวดรวมทั้งมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในเรื่องการขอสัมปทานบัตรเหมืองหินอ่อนและแกรนิตและการต่ออายุใบอนุญาตมีขั้นตอนที่ไม่เอื้อต่อการขอใบอนุญาต ด้วยส่วนใหญ่สถานที่ที่ทำเหมืองเป็นที่อยู่ในเขตป่าไม้เศรษฐกิจ ที่ต้องขออนุญาตใช้จากกรมป่าไม้ แต่การขออนุญาตทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิตต้องขึ้นอยู่กับหน่วยงานอื่น คือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และมีคณะกรรมการที่มีหลากหลายสาขาของหน่วยงานราชการที่ไม่มีตัวแทนของผู้ประกอบอาชีพทำเหมืองหินอ่อนและหินแกรนิตจึงเกิดปัญหาการพิจารณาอนุมัติสัมปทานบัตรและต่อใบอนุญาตประทานบัตรทำให้การอนุญาตใช้พื้นที่ของกรมป่าไม้ต้องมีเหตุล่าช้าต้องรอหน่วยงานอื่นอนุมัติใบอนุญาตหรือการอนุญาตให้ต่อด้วยการขออนุญาตสัมปทานบัตรไม่แล้วเสร็จตามเป้าหมายของเวลา คณะกรรมการขาดความรู้ความเข้าใจในธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตที่มีการใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ไม่เป็นมลพิษกับสิ่งแวดล้อมแล้ว แต่ราชการยังมีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมทำให้การอนุมัติล่าช้าจึงทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการประกอบธุรกิจของภาคเอกชนให้ทันต่อการแข่งขันที่ไม่กระทบสิทธิของสังคมกลุ่มอื่น

แต่ปัจจุบันกลับมีพระราชบัญญัติที่ออกมาควบคุมจรรยาบรรณที่จะให้ธุรกิจประเภทเหมืองหินอ่อนและหินแกรนิตไทยไม่สามารถได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการได้ การต่อไปอนุญาตสัมปทานหากเป็นไปได้ตามขั้นตอนกฎหมายระเบียบข้อบังคับเป็นเรื่องที่ผู้ประกอบการรับได้ แต่เมื่อมีกรณีที่เป็นเหตุที่หน่วยงานราชการอ้างว่าต้องเข้าสู่คณะกรรมการพิจารณาปัญหาจึงเกิดที่คณะกรรมการที่ทำงานล่าช้า ผู้ประกอบการจึงไม่ได้รับสิทธิพิเศษใด ๆ ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต

ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อน ก่อนการเปิดตลาดเสรีสินค้าหินของไทย การคาดการณ์แนวโน้ม ของอุตสาหกรรมหิน

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

1.1 พันธกรณีองค์การค้าโลก (WTO)

ประเทศไทยได้ลงนามในกรอบความตกลงขององค์การค้าโลก (WTO) ที่จะเปิดตลาดสินค้าหิน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538 เป็นต้นมา โดยความตกลงดังกล่าวมีเงื่อนไขว่าประเทศไทยจะต้องลดหรือยกเลิกมาตรการจำกัดการนำเข้า ซึ่งในที่นี้หมายถึงว่าประเทศไทยจำเป็นต้องยกเลิกมาตรการขออนุญาตนำเข้าหินทั้งหมดนอกจากนี้ต้องลดหรือเลิกภาษีศุลกากรของสินค้าหินอ่อนและหินแกรนิต (ภายใต้พิกัด 6802.21 และ 6802.23 จากร้อยละ 80 หรือ 10 บาทต่อกิโลกรัมเป็นร้อยละ 30 หรือ 3.75 ต่อกิโลกรัม โดยลดลงในอัตราปีละเท่าๆ กันทุกปีภายในเวลา 5 ปี (ทั้งนี้หากใช้อัตราตามสภาพภาระภาษีจะต้องไม่เกินอัตราที่เรียกเก็บตามราคาส่วนหินอ่อนก่อน (HS 2515)ไทยไม่ผูกพันที่จะลดภาษีไว้จึงไม่มีพันธกรณีด้านภาษี

ตามหลักการแล้วประเทศสมาชิกองค์การค้าโลก (WTO) ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยด้วยจะต้องเปิดการค้าเสรีสินค้าเห็นตามข้อผูกพันภายใต้ความตกลงองค์การค้าโลกทันทีตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538 เป็นต้นมา โดยไม่อาจใช้มาตรการกีดกันทางการค้าใด ๆ เช่น การขออนุญาตนำเข้า เป็นต้น การจะปกป้องอุตสาหกรรมหรือคุ้มครองอุตสาหกรรมหินในประเทศจะได้ เพียงครั้งเดียวเครื่องมือชนิดเดียว คือ มาตรการทางด้านภาษีนำเข้าเท่านั้นจากเงื่อนไขนี้จะเห็นว่าการควบคุมการนำเข้าด้วยมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของโควตา ใบอนุญาตนำเข้าหรืออื่น ๆ ไม่สามารถทำได้ ยกเว้นกรณีมีเหตุผลสอดคล้องกับกฎบัญญัติของแกตต์ 1994 ข้อ XI ,XII, XVIII และ XXI ซึ่งหมายความว่า ซึ่งหมายความว่า หากจะคุ้มครองอุตสาหกรรม ภายในประเทศจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของ (WTO) กล่าวคือ การจะคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศได้นั้นจะต้องเป็นอุตสาหกรรมในระยะแรกเริ่มเท่านั้น และยังคงพิสูจน์ให้ได้ว่าเป็นประเทศ

ที่มีมาตรฐานการครองชีพต่ำและอยู่ในขั้นต้นของการพัฒนาประเทศ (รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาจากที่เคยผลิตสินค้าขั้นพื้นฐานไปสู่อุตสาหกรรม) ซึ่งอุตสาหกรรมหินของไทยไม่สามารถใช้ประโยชน์จากข้อยกเว้นดังกล่าวได้ เนื่องจากไม่ได้จัดอยู่ในอุตสาหกรรมระยะแรกเริ่มจึงไม่สามารถกำหนดมาตรการควบคุม มาตรการคุ้มครอง อุตสาหกรรมภายในหิน ภายในประเทศได้

1.2 พันธกรณีความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน

แม้ว่าภาครัฐจะได้นำความช่วยเหลือภาคเอกชนให้มีเวลาปรับตัวเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดตลาดสินค้าหิน ภายใต้พันธกรณีความตกลงการค้าโลก (WTO) มาตั้งแต่ พ.ศ. 2538 อย่างไรก็ตาม เมื่อประเทศไทยได้ร่วมเป็นภาคีความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และประเทศไทยจะแจ้งว่าสินค้าหินอ่อนและหินแกรนิตเป็นสินค้าที่มีการขออนุญาตนำเข้า (Quantitative Restrictions : QR) ตามพันธกรณี ความตกลงเขตการค้าไทยเสรีอาเซียน (AFTA) ประเทศไทยจะต้องยกเลิกมาตรการจำกัดปริมาณการนำเข้าทันที เพราะประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์จากการลดภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศสมาชิกอาเซียนตามความตกลงและประเทศไทยได้นำสินค้าหินอ่อนและหินแกรนิตเข้าลดภาษีภายใต้ (AFTA) แล้วโดยอยู่ในกลุ่มสินค้าที่ลดภาษีในระยะเวลาปกติซึ่ง จะต้องลดภาษีที่สูงกว่าร้อยละ 20 ให้ลดลงเหลือร้อยละ 20 ภายใน 5 ปี (มกราคม 2540) และลดต่อไปให้เหลือร้อยละ 0 - 5 ภายในเวลา 5 ปีต่อมา (มกราคม 2546) โดยที่ขณะนี้ประเทศ สมาชิกอาเซียนได้ทยอยลดภาษีสินค้าภายใต้ความตกลงแล้ว ประเทศไทยจึงได้รับประโยชน์จากการลดภาษีของสมาชิกอาเซียนจึงจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องยกเลิกมาตรการจำกัดปริมาณการนำเข้าสินค้าหินสมาชิกอาเซียนด้วยเช่นกัน และการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนสมาชิกได้ร่วมกันเสนอแนวคิดที่จะปรับปรุงการใช้อัตราภาษีศุลกากรพิเศษที่เท่ากัน (CEPT: Common Effective Preferential Triff) โดยอิงจากร่างความเห็นตกลงทางการค้าที่สมาชิกอาเซียนจัดทำร่วมกับประเทศคู่เจรจาต่างๆ ให้เป็นความตกลงที่ควบคุมในทางการค้าทุกเรื่องนอกเหนือจากการลดภาษีเรียกว่าความตกลงสินค้าของอาเซียนหรือ (ATIGA) Asean Trade In Goods Agreement) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมกฎเกณฑ์ทางการค้าที่ต้องยกเลิกเช่น มาตรการสุขอนามัยพืชและสัตว์ มาตรการด้านมาตรฐาน มาตรการเทคนิคที่เป็นอุปสรรคทางการค้าความร่วมมือทางด้านศุลกากร มาตรการที่มีใช้ภายใน เป็นต้น สำหรับมาตรการที่มีใช้ภายในฝ่ายไทยมีพันธกรณีที่จะต้องดำเนินการยกเลิกมาตรการ (Quantitative Restriction) GR สินค้าหิน หากจะมีข้อกำหนดจะทำได้เพียงด้าน มาตรการการนำเข้าเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคภายในประเทศซึ่งจะต้องอธิบายเหตุผลที่ต้องกำหนดมาตรการ ให้ได้เพื่อแสดงถึงความโปร่งใสด้วย

สำหรับพันธกรณีความตกลง ATIGA ซึ่งมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่ 1 มกราคม 2553 และยึดเวลาระยะเวลา จนถึงพฤษภาคม 2553 เป็นผลให้สินค้าเห็นของไทย ส่วนที่ยังไม่เปิดตลาด ต้องดำเนินการเปิดตลาดนำเข้าให้เป็นไปตามพันธกรณีความตกลงกับองค์การการค้าโลก (WTO) และ เปิดตลาดภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA) ด้วย ซึ่งการเปิดตลาดเสรี ตามพันธกรณีตามความตกลงต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติแต่โดยข้อเท็จจริงสินค้าเห็นเป็นสินค้า ที่มีความอ่อนไหวสูงและ โดยหลักการแล้วประเทศไทยที่ได้รับประโยชน์จากการเปิดตลาดสินค้า เห็นก็มีอยู่ไม่กี่ประเทศ โดยเฉพาะประเทศภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน (ATIGA) แทบไม่มีประเทศที่เป็นผู้ค้าหรือส่งออกสินค้าโดยตรงเลย จึงไม่เกิดผลกระทบใด ๆ กับประเทศ เหล่านั้นหากไม่เปิดตลาดสินค้าเห็น ซึ่งโอกาสจะถูกกีดกันทางการค้าเพื่อให้ไทยเปิดตลาดการค้า สินค้าเห็นของประเทศในกลุ่ม (ATIGA) จึงมีน้อยหรือแทบไม่มีเลย ประกอบกับมูลค่าการค้าสินค้าเห็น ในกลุ่มนี้มีมูลค่าน้อย การจะเปิดตลาดหรือไม่แทบไม่เกิดผลกระทบใด ๆ กับประเทศในกลุ่มนี้ หรือแทบจะไม่เกิดผลกระทบใดเลย แต่หากประเทศไทยยังยึดมั่นที่จะเปิดตลาดสินค้าเห็นให้กลุ่ม ประเทศ (ATIGA) ก่อนผลกระทบที่มีตามมาก็คือการนำเข้า สินค้าจากประเทศสาธารณรัฐประชาชน จีนผ่านมายังประเทศในกลุ่ม (ATIGA) เข้ามายังประเทศไทยซึ่งคล้ายกับว่าเมื่อเปิดตลาดแล้ว ไทยจะนำเข้าสินค้าเห็นจากประเทศจีน โดยตรง ซึ่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมสินค้าเห็นของไทยอย่างมาก จึงเป็นเรื่องที่จะต้องกำหนดยุทธศาสตร์รองรับเรื่องดังกล่าวให้ดี และจะต้องกำหนดแนวทางวิธี ให้รอบครอบรัดกุมว่าจะไม่มีสินค้าเห็นจากประเทศนอกกลุ่ม (ATIGA) เข้ามาใช้สิทธินำเข้าสินค้าเข้ามาจาก ประเทศกลุ่ม (ATIGA) ก่อนจะดำเนินการเปิดตลาดสินค้าเห็นในกลุ่ม (ATIGA) ต่อไปส่วนการเปิดตลาด ภายใต้พันธกรณีความตกลงองค์การการค้าโลก WTO ในกรณีสินค้าเห็นเป็นเรื่องที่จะต้องหารือและ กำหนดแนวทางการรองรับผลกระทบให้รอบครอบกว่าการเปิดตลาดภายใต้ความตกลง (ATIGA) เนื่องจากการเปิดเสรีสินค้าทั้งหมดโดยไม่มีมาตรการรองรับผลกระทบจากการแข่งขันจากสินค้า เห็นคุณภาพสูงราคาถูกจากต่างประเทศได้เลยซึ่งผลจากการเปิดดังกล่าวจะกระทบต่ออุตสาหกรรมสินค้า เห็นในประเทศอย่างรุนแรงจนถึงขั้นโรงงานต้องปิดกิจการจำนวนมากส่งผลกระทบในทางเศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่องและรุนแรงในขณะที่กลุ่มที่ได้ประโยชน์จากการเปิดตลาดสินค้าเห็นอุตสาหกรรม ต่อเนื่องไม่มีมาก ประกอบกับการค้าเห็นในโลกมีประเทศคู่ค้าไม่มากนักสินค้าเห็น จึงไม่ได้รับความสนใจว่าจะเปิดตลาดหรือไม่ ซึ่งประเทศไทยน่าจะใช้เวลาได้เปรียบดังกล่าวชะลอการเปิดตลาดสินค้าเห็น ภายใต้ความตกลงองค์การการค้าโลก WTO ก่อนหากจะต้องเปิดตลาดตามความตกลงควรเปิดตลาด ตามความตกลง (ATIGA) ก่อนเพื่อดูผลกระทบที่ตามมาว่ามากน้อยเพียงใดรวมทั้งได้เห็นสภาพ ความจริงว่าอุตสาหกรรมสินค้าเห็นของไทยมีความพร้อมในการแข่งขันมากน้อยเพียงใดและเพื่อไม่ให้ เกิดผลกระทบที่รุนแรงเกินไปจากการเปิดตลาดจึงควรที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้ให้

ความสำคัญกับการกำหนดยุทธศาสตร์ทุกด้านเพื่อให้พร้อม เพื่อป้องกัน การลักลอบนำหินเข้ามา สวมสิทธิ์และผลักดันสนับสนุนให้ภาคเอกชน โดยเฉพาะ โรงงานผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หิน มีความพร้อมในการแข่งขันทางการค้ารองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดตลาดให้ได้ ซึ่งในยุทธศาสตร์นี้จะได้วิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งปัญหาอุปสรรคและความพร้อมของอุตสาหกรรม หินของไทยต่อไป

2. การวิพากษ์ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อน ก่อนการเปิดตลาดเสรีสินค้าหิน ของไทย การคาดการณ์แนวโน้ม ของอุตสาหกรรมหิน

จากข้อมูลที่ผ่านมาภาคเอกชน ไม่ได้ขัดแย้งต่อความต้องการปฏิบัติตามพันธกรณี ความตกลงต่าง ๆ ของภาคราชการและต้องพิจารณาถึงศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน ทางการค้าของอุตสาหกรรมหินของไทยโดยหากเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ที่จะต้องเข้ามาแข่งขัน ในทางการค้าเสรีในตลาดสินค้าหินพบว่าคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญได้แก่ประเทศจีนและอินเดีย ซึ่งไทยจะเสียเปรียบในด้านปัจจัยการผลิตทางวัตถุดิบแรงงานต้นทุนซึ่งภาครัฐควรพิจารณา เรื่องดังกล่าวด้วยโดยหากชะลอการเปิดเสรีทางการค้าในสินค้าหินได้ควรชะลอไปก่อน ดังที่เคย ปฏิบัติในการชะลอการเปิดตลาดภายใต้ความตกลงขององค์การค้าโลก (WTO) มาตั้งแต่ปี 2538 แต่ ถ้าไม่สามารถทำได้ก็ควรพิจารณาที่จะเปิดตลาดภายใต้ความตกลงก่อนเนื่องจากภายใต้ความตกลง ATIGA ไม่มีประเทศคู่แข่งทางการค้าหินที่สำคัญ แต่ภาครัฐก็จะดำเนินการตามกลยุทธ์ที่เสนอ มาแล้วเพื่อเพิ่มศักยภาพและอำนาจในการแข่งขันทางการค้าให้แก่ภาคเอกชนดังนี้

2.1 หากรัฐมีความจำเป็นต้องปฏิบัติตามความตกลงต่าง ๆ ที่มีอยู่ขอให้เปิดตลาดสินค้า หินผลภายใต้ความตกลง ATIGA ก่อนเนื่องจากประเทศสมาชิกกลุ่มนี้ไม่มีประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ในตลาดการค้าหินและการเปิดตลาดตามพันธกรณี ATIGA ก่อนอุตสาหกรรมหินของไทยจะมีการแข่งขัน เฉพาะในภูมิภาคซึ่งจะทำให้เห็น ภาพที่ชัดเจนว่า อุตสาหกรรมหินของไทยมีความสามารถในการแข่งขัน ได้หรือไม่ก่อนจะทำการแข่งขันในเวทีการค้าต่อไป

2.2 ภาคราชการยังคงชะลอการเปิดตลาดทั้งความตกลง ATIGA และ WTO ไว้ เช่นเดียวกับการที่ประเทศไทยยังไม่เปิดตลาดสินค้าหินภายใต้ WTO มาตั้งแต่ปี 2538

รายงานผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

ปัจจัยของ AEC ที่ส่งผลต่ออุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อน คลัสเตอร์อุตสาหกรรมก่อสร้าง ได้กำหนดให้มีการเปิดเสรีให้นักลงทุนอาเซียนถือหุ้นได้อย่างน้อยร้อยละ 51 ในปี 2553 และร้อยละ 70 ในปี 2558 ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ทำได้ตามเป้าหมายยกเว้นไทยและฟิลิปปินส์ โดยไทยจำกัดการถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 49 ฟิลิปปินส์ไม่เกินร้อยละ 40 ทั้งนี้ล่าสุดสิงคโปร์และอาเซียนใหม่ กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ได้เปิดเสรีสาขาบริการก่อสร้างโดยอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนถือหุ้นในบริษัทก่อสร้างได้ถึงร้อยละ 100 แต่ลาวยังมีเงื่อนไขเพิ่มเติม หากเป็นการร่วมลงทุนจะต้องมีสัดส่วนของหุ้นต่างชาติอย่างน้อย ร้อยละ 30 พม่า ร้อยละ 35 ส่วนอาเซียนอื่น ๆ ได้แก่ บรูไน และอินโดนีเซีย ให้ถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 55 มาเลเซียร้อยละ 51

คลัสเตอร์อุตสาหกรรมก่อสร้างของไทยมีศักยภาพที่จะออกไปรับงานก่อสร้างในประเทศอาเซียนอย่างพม่า สปป.ลาว และเวียดนามที่เริ่มพัฒนาอย่างจริงจัง ซึ่งไทยมีศักยภาพในการแข่งขันมากจึงควรหาทางใช้ประโยชน์จากการเปิดเสรี โดยเฉพาะการรุกตลาดประเทศเพื่อนบ้านที่มีการเปิดเสรีสูง

ภาครัฐนำโดย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) มีการสนับสนุนฐานข้อมูลกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างและธุรกิจต่อเนื่อง ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนที่ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ การจัดทำคู่มือเครือข่าย (SMEs Consortium) สำหรับเชื่อมโยงข้อมูลตลอดจนสายสัมพันธ์ในสายอุปทานในลักษณะมิตรระยะยาวและเสริมสร้างเครือข่ายหุ้นส่วนผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

ศักยภาพอุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อนในอดีตอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการก่อสร้าง จะย้ายกำลังการผลิตไปที่อื่นค่อนข้างยาก แต่ปัจจุบันนี้สามารถทำได้ง่ายเป็น Globalization จากการที่ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางแหลมอินโดจีน ทำให้ต่างชาติมองโอกาสในการลงทุนในประเทศไทย ยกตัวอย่างเช่น ผู้ผลิตเหล็กก่อสร้าง รายใหญ่เป็นอันดับ 7 ของโลกจากอินเดีย “ทาธา สตีล” มีเป้าหมายจะให้ไทยเป็นฐานการผลิตในธุรกิจเหล็กสำหรับงานก่อสร้างในภูมิภาคอาเซียน ภายใต้กรอบการค้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2558 ซึ่งข้อดีของการเปิดเสรีการค้า คือนักลงทุนต่างชาติจะนำ Know How เข้ามา ทำให้ได้เปรียบในด้านเทคโนโลยี หรือการทำตลาดในอาเซียนของผู้ประกอบการรายใหญ่ของไทยอย่าง เครือซีเมนต์ไทย ได้มีการเตรียมความพร้อม

ก้าวสู่การเป็น Trading House ชั้นนำของอาเซียนในปี 2558 โดยมีความเห็นว่าไทยมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าอุปโภคบริโภคก่อสร้างในภูมิภาคนี้ได้

2. การวิพากษ์การวิพากษ์ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อน ก่อนการเปิดตลาดเสรีสินค้าหินของไทย การคาดการณ์แนวโน้ม ของอุตสาหกรรมหิน

การกำหนดประชาคมอาเซียน AEC หากพิจารณาถึงการกำหนดมูลเหตุของการกำเนิดของประชาคมอาเซียน มีเหตุมาจากระบบทุนใหญ่ในแต่ละประเทศของ AEC ได้ควบคุมเศรษฐกิจที่เป็นความจำเป็นและเป็นความต้องการของชาติแห่งตนจนครบด้าน ไม่มีช่องว่างที่จะขยายให้ผู้ประกอบการรายย่อยขึ้นมาแข่งขันกับระบบทุนใหญ่ในประเทศของตน ระบบของทุนใหญ่ในประเทศ แต่ละประเทศใน AEC จึงได้มีการรวมถือกันอย่างไม่เป็นทางการและแอบแฝงด้วยผลประโยชน์ส่วนตน ส่วนระบบทุนแต่ละรายที่อยากจะขยายอาณาเขตออกไปนอกประเทศของตน เพื่อไปครอบครองผลประโยชน์หรือแบ่งปันผลประโยชน์จากประเทศจีน ใน AEC ได้สะดวกเพื่อหลีกเลี่ยงกำแพงป้องกันของแต่ละประเทศในการดูแลผลประโยชน์ในรัฐของตนจึงมีการหารือและที่สรุปจัดเป็นรูปแบบและระบบเป็นข้อตกลงโดยเรียกชื่อการรวมกันครั้งนี้ว่า AEC (ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC))

ดังนั้น การที่จะได้ประโยชน์จาก AEC กำหนดจากขีดความสามารถของประเทศไทยที่จะเข้าสู่ AEC คงเกิดผลประโยชน์อันใหญ่มากกว่าเกิดกับประชาชนโดยทั่วไป ประชาชนในทุกอาชีพ โดยเฉพาะผู้ประกอบการหินอ่อนและแกรนิตแบ่งส่วนแบ่งการตลาดภายในประเทศจากประเทศในกลุ่ม AEC ดังจะเห็นได้ว่าหินอ่อนและแกรนิตของประเทศไทยไม่มีการส่งออกไปยังต่างประเทศใน AEC และคนงานด้านการติดตั้งหินอ่อนและหินแกรนิต ก็ไม่ได้ไปรับงานในประเทศ AEC แต่จะเห็นได้ว่าคนในประเทศอื่นที่อยู่ใน AEC หลังไหลเข้ามาทำงานและแย่งงานในด้านการปูหินอ่อนหินแกรนิตในประเทศไทย

แนวทางแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

1.1 มาตรการเร่งด่วนที่ต้องรีบแก้ไข

1.1.1 การเจรจาและพูดคุยกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเกษตรกรชาวสวนยางพาราเรื่องราคายางแท่นและให้มีตัวแทนที่แท้จริงทุกฝ่ายโดยไม่มีการกำหนดหรือเสนอเงื่อนไขมาก่อน ให้ได้ราคาที่ทุกฝ่ายรับได้ ผลสรุปอาจจะไม่ใช่ราคาที่รัฐบาลเสนอ (ที่ 80 บาทต่อกิโลกรัม) หรือเกษตรกรอาจไม่ได้ราคาที่กำหนดไว้ (102 หรือ 120 บาทต่อกิโลกรัม) แต่เป็นราคา

ที่ทุกฝ่ายรับได้และพอใจ แนวทางการประกันราคาขายแม้ว่าจะไม่ใช่แนวทางที่ไม่ดีก็ตามแต่สถานการณ์ที่ไม่ปกติเวลานี้รัฐควรมานำมาใช้ก่อนด้วยการเจรจาตามข้อ 1 โดยควรกำหนดกรอบเวลาประกันที่ชัดเจนและหลังจากนั้นก็ปล่อยให้ไปตามราคาตลาด

1.1.2 ในระหว่างการประกันราคาขายควรกำหนดมาตรการแก้ไขช่วยเหลือและสร้างความเข้าใจกับเกษตรกรควบคู่ไปด้วยผ่านคณะกรรมการที่มีภาคประชาชนและทุกภาคส่วน เช่น มาตรการที่รัฐประกาศในเรื่องการช่วยเหลือปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย พันธุ์ยาง เป็นต้นก็สามารถแก้ปัญหาได้

1.1.3 การสนับสนุนและให้ความรู้ในการเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพในสวนยางโดยการปลูกพืชอื่นแซม จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรอีกทางหนึ่งด้วย

1.2 มาตรการระยะกลาง

1.2.1 เน้นนโยบายการเร่งรัดการใช้ยางในประเทศ (การเพิ่มมูลค่า) อย่างจริงจัง และต่อเนื่องรวมทั้งสนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมยางล้อในประเทศเพิ่มขึ้นเพื่อใช้วัตถุดิบภายในประเทศเนื่องจากยางพาราเป็นวัตถุดิบที่ใช้มากที่สุดในอุตสาหกรรมยางล้อ จะส่งผลให้เสถียรภาพราคายางพาราดีขึ้น

1.2.2 การทำความเข้าใจและให้ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์การผลิต การตลาด และข้อจำกัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อราคายางพาราในประเทศเป็นสิ่งจำเป็นและต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและเกษตรกรต้องปรับตัวเองในเรื่องการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและทันเหตุการณ์

1.2.3 การสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ยางพาราให้ภาคเอกชน เช่น แผ่นยางปูพื้นสำหรับสนามเด็กเล่น สนามกีฬาฟุตบอล พื้นยางภายในอาคาร ยางทดแทนฟองน้ำสังเคราะห์ที่ใช้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ เบาะรถยนต์ เบาะฟองน้ำ เป็นต้น แต่ภาครัฐอาจจะต้องมีนโยบายและมาตรการสนับสนุน เช่น การลดหย่อนภาษีในระยะแรกของการลงทุน

1.2.4 การสร้างระบบการซื้อขายยางที่ลดการเอาเปรียบชาวสวนยางจากพ่อค้าคนกลาง

1.3 มาตรการระยะยาว

1.3.1 กำหนดนโยบายที่เข้มงวดในการควบคุมการขยายพื้นที่ปลูก เพื่อไม่ให้เกิดการขยายพื้นที่ปลูกและมุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพการผลิต (ผลผลิตต่อไร่)

1.3.2 กำหนดนโยบายบริหารจัดการแรงงานและเพิ่มศักยภาพความสามารถของแรงงานครัวเรือนเพื่อลดการจ้างแรงงาน นำไปสู่การลดต้นทุนการผลิต

1.3.3 การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมจากยางพาราให้มีมูลค่าเพิ่ม โดยมุ่งหวังผลลัพธ์ที่ชัดเจน รัฐจะต้องสนับสนุนระยะยาวทั้งโครงสร้างพื้นฐาน

อุปกรณ์ และการพัฒนาคน รวมทั้งสนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนอย่างเต็มที่ เนื่องจากมีความเสี่ยง และต้นทุนการตลาดสูง

1.3.4 การเร่งรัดการจัดสรรงบประมาณให้อุทยานวิทยาศาสตร์ภาคใต้ที่ออกแบบ ให้สนับสนุนภาคเอกชนเพื่อพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์จากยางพาราและนำไปสู่เชิงพาณิชย์

2. การวิพากษ์แนวทางแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ

การพิจารณาด้านต้นทุนการผลิตหินอ่อนและแกรนิตมีความสำคัญไม่น้อย กว่าพิจารณาต้นทุนยางพาราจากปัญหาราคายางตกต่ำ หินแกรนิตและหินอ่อนในประเทศไทย ถูกหินอ่อนและแกรนิตของประเทศจีนและอินเดียมาท่วมตลาดภายในประเทศด้วยมีราคาต่ำกว่าราคา ตลาดที่ผลิตในประเทศไทย การพิจารณาเรื่องต้นทุนการผลิตจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการแข่งขัน ที่จะนำไปสู่การพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตแบบยั่งยืนภายใต้การสนับสนุนของภาครัฐ

นโยบายการกำหนดราคาข้าวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวนาไทย

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

เนื่องจากสังคมส่วนใหญ่ของไทยยังคงเป็นสังคมเกษตรกรรมทำให้ตลอดทั้งปี มีผลผลิตทางการเกษตรที่ออกมาสู่ท้องตลาดในแต่ละปีจะมีจำนวนไม่น้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับ ปัจจัยทางธรรมชาติ เช่น ปริมาณฝน ภัยทางธรรมชาติ ดังนั้นหากปีใดไม่มีภัยแล้งหรือไม่เกิดภัยธรรมชาติ ผลผลิตทางการเกษตรก็จะออกมามากเกินไป โดยเฉพาะในช่วงต้นฤดูการเก็บเกี่ยว ทำให้ราคาสินค้า เกษตรตกต่ำเมื่อราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ เกษตรกรที่ปลูกพืชเกษตรชนิดนั้น ๆ ก็จะออกมาเรียกร้อง ให้รัฐบาลมาให้ความช่วยเหลือในการดูแลราคาสินค้ามิให้ตกต่ำจนเกษตรกรขาดทุนซึ่งในอดีต ที่ผ่านมามีพบว่ารัฐบาลได้ออกมาให้การช่วยเหลือโดยการแทรกแซงราคาสินค้าเกษตรในวิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกษตรกรขายผลผลิตในราคาที่สูงขึ้น ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของไทยคือข้าวซึ่งมักประสบปัญหาราคาตกต่ำในช่วงต้นฤดูการผลิตเช่นเดียวกับสินค้าเกษตร ชนิดอื่น ๆ รัฐบาลในอดีตจึงได้เข้ามาให้ความช่วยเหลือในการกำหนดนโยบายเกษตรที่เกี่ยวข้อง กับข้าว โดยใช้การแทรกแซงราคาให้สูงขึ้นด้วยวิธีการ รับจำนำข้าวเปลือกและการประกันราคา ข้าวเปลือก (วิกานดา วรรณวิเศษ, 2554 : 1)

รัฐบาลได้ใช้นโยบายการแทรกแซงราคาข้าวเปลือก หรือนโยบายพยุงราคา ข้าวเปลือกหรือนโยบายประกันราคาขั้นต่ำเพื่อยกระดับราคาข้าวเปลือกมาตั้งแต่ต้นฤดูในช่วง ปีการผลิต 2517/18-2525/26 (โสภณ ทองปาน อ้างถึงในอิสริยา บุญญะศิริ, 2554 : 28) โดยให้ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.) รับซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาหรือในบางปีให้องค์การคลังสินค้า

(อคส.) รัชซื้อข้าวสารจากโรงสีในราคาที่สูงกว่าตลาด จากปัญหาขาดทุนของ อคส.และอ.ต.ก. และการไม่ประสบผลความสำเร็จในการพยุงราคา ทำให้ได้มีการปรับรูปแบบโครงการพยุงราคา เป็นโครงการรับจำนำข้าวเปลือก โดยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ทำหน้าที่รับจำนำข้าวเปลือก เนื่องจากถ้าชาวนาขายข้าวในฤดูเก็บเกี่ยวราคาจะต่ำมาก เพื่อบรรเทา ความเดือดร้อนทางการเงินของชาวนาไม่ให้อต้องขายข้าวในฤดูเก็บเกี่ยวที่ราคาต่ำ ธ.ก.ส. จึงให้เงินกู้ เพื่อให้ชาวนาเก็บรักษาพืชผลโดยเอาข้าวมาจำนำไว้เป็นหลักประกัน เมื่อข้าวมีราคาเพิ่มขึ้น ให้เกษตรกรขายข้าวและนำเงินมาชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยกับ ธ.ก.ส. (โสภณ ทองปาน อ้างถึง ใน อีสริยา บุญญะศิริ, 2554 : 25)

โครงการรับจำนำข้าวเปลือกเริ่มครั้งแรกในปีการผลิต 2524/25 เป็นโครงการขนาดเล็ก ที่ให้ ธ.ก.ส. รับจำนำข้าวเปลือกนาปีและปรับปรุงเป็นโครงการหลักตั้งแต่ปีการผลิต 2529/30 โดยเกษตรกรนำข้าวเปลือกมาจำนำกับ ธ.ก.ส. เพื่อเป็นหลักประกันเงินกู้และเกษตรกรจะได้รับ สินเชื่อร้อยละ 80-90 ของมูลค่าข้าว ซึ่งเกษตรกรสามารถเก็บข้าวไว้ที่ยุ้งฉางตนเองหรือฝากข้าวไว้ ที่โกดัง อคส. และเมื่อถึงกำหนดไถ่ถอนหากราคาข้าวในตลาดสูงขึ้นกว่าราคาจำนำ เกษตรกร สามารถเลือกไถ่ถอนข้าวเปลือกจำนำไปขายในตลาดซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นแต่หาก ราคาตลาดต่ำกว่าราคาจำนำ เกษตรกรสามารถเลือกที่จะไม่มาไถ่ถอนและข้าวเปลือกที่จำนำมา ก็จะ กลายเป็นข้าวของรัฐบาล ในปี 2544/45 รัฐบาลได้รับจำนำข้าวเปลือกนาปีเป็นครั้งแรกและ ปรับปรุงโครงการรับจำนำข้าวเปลือกใหม่ เป็นการรับจำนำไปประทวนสินค้าโดยให้โรงสีเป็นกลไก สำคัญในกระบวนการรับจำนำข้าวเปลือกซึ่งถือเป็นต้นแบบของโครงการรับจำนำไปประทวน ต่อเนื่องจนถึงปี 2551/52 (สมพร อิศวิลานนท์, 2550 : 63)

ขั้นตอนการรับจำนำไปประทวนจะเริ่มจากเกษตรกรที่จะจำนำข้าวเปลือก ต้องขอหนังสือรับรองเกษตรกรจากกรมส่งเสริมการเกษตร และเป็นลูกค้า ธ.ก.ส. และจะต้องนำ ข้าวไปขายกับโรงสีที่เข้าร่วมโครงการ โดยเกษตรกรจะได้รับราคาตามราคารับจำนำหักความชื้น และหักลดน้ำหนัก และให้โรงสีโดยมี อ.ต.ก. และ อคส. เป็นผู้ออกใบประทวนสินค้าให้กับ เกษตรกร เกษตรกรสามารถนำไปประทวนมาขึ้นเงินกับ ธ.ก.ส. เพื่อรับเงินค่าจำนำ หลังจากนั้น อคส. จะสั่งให้โรงสีสีข้าวในอัตราแปรสภาพและปริมาณที่กำหนดโดยโรงสีจะได้รับค่าจ้างสีแปร สภาพและให้โรงสีส่งมอบข้าวสารเข้าโกดังกลางของ ธ.ก.ส. หรือโกดังของโรงสีที่เข้าร่วมโครงการ โดยการส่งมอบจะมีบริษัทตรวจสอบคุณภาพข้าว และโกดังกลางจะได้รับค่าเก็บรักษา

รัฐบาลได้นำระบบประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมาใช้แทนระบบการรับจำนำ ข้าวเปลือกตั้งแต่ปีการผลิต 2552/53 จนถึงปีการผลิต 2553/54 โดยรัฐบาลจะกำหนดราคาประกัน ที่เกษตรกรได้รับสำหรับข้าวแต่ละประเภท โดยไม่ได้แยกตามคุณภาพข้าวและกำหนดปริมาณ

ผลผลิตสูงสุดที่รัฐบาลจะรับประกัน ถ้าราคาอ้างอิง (หรือราคาตลาด) ต่ำกว่าราคาประกันชาวนา จะได้รับเงินชดเชยเท่ากับส่วนต่างระหว่างราคาประกันและราคาอ้างอิง คูณด้วยปริมาณผลผลิตที่เข้าร่วมโครงการได้ ถ้าราคาตลาดสูงกว่าราคาประกันชาวนาไม่ได้รับเงินชดเชย การกำหนดปริมาณผลผลิตของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ คำนวณจากปริมาณผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่คูณด้วยพื้นที่เพาะปลูก ทั้งนี้เกณฑ์การใช้คำนวณราคาประกันจะกำหนดจากต้นทุนการผลิตบวกค่าขนส่งและร้อยละ 40 ของกำไรที่ชาวนาจะได้รับและรัฐบาลจะประกาศราคาอ้างอิงที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจ่ายเงินชดเชยราคาขายได้ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าวทุกจังหวัดต้นสัปดาห์

2. การวิพากษ์นโยบายการกำหนดราคาข้าวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวนาไทย

การกำหนดราคาหินอ่อนและแกรนิต รัฐบาลจะมีนโยบายกำหนดราคาหินอ่อนและแกรนิตเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะทำ เพราะหินอ่อนและแกรนิตมิใช่เป็นสินค้าที่จำเป็นต่อผู้บริโภค แต่เป็นสินค้าที่เป็นทางเลือกของผู้บริโภคและใช้สินค้าอื่นแทนก็ทำได้ การกำหนดราคาหินอ่อนและหินแกรนิตเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจนี้จากภาครัฐจึงจะนำเหตุผลนี้มาใช้ในมาตรการเพื่อส่งเสริมหรือไม่ส่งเสริมไม่ได้

นโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และวิธีดำเนินโครงการ

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

นโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 พรรคเพื่อไทยได้นำเสนอนโยบายประชานิยมในด้านต่าง ๆ ต่อประชาชน หนึ่งในนโยบายประชานิยมที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง คือการรับจำนำข้าวเปลือก โดยได้นำเสนอว่าจะรับจำนำข้าวเปลือกเจ้าเกวียนละ 15,000 บาทและรับจำนำข้าวเปลือกหอมมะลิเกวียนละ 20,000 บาท เมื่อพรรคเพื่อไทยได้เป็นผู้นำ จัดตั้งรัฐบาลและได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ได้นำนโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกตามที่ได้รณรงค์หาเสียงไว้กับประชาชนมาบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายเร่งด่วนของ รัฐบาลที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1.1 ยกระดับราคาสินค้าเกษตรและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน

1.1.2 วิธีดำเนินโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์

ชินวัตร

1.2 เป้าหมายการรับจำนำ ไม่ได้จำกัดปริมาณข้าวเปลือกที่รับจำนำทั้งโครงการ ส่วนปริมาณข้าวเปลือกที่เกษตรกรแต่ละรายจะจำนำได้ก็ไม่จำกัดจำนวนเช่นกัน

1.3 หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการรับจำนำข้าวเปลือกในปี ปีการผลิต 2554/55 ได้แก่ องค์การคลังสินค้า กระทรวงพาณิชย์ (อ.ค.ส.) และองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.)

1.4 วิธีการรับจำนำ

1.4.1 ให้องค์การคลังสินค้าและองค์การตลาดเพื่อเกษตรกรรับสมัครโรงสี / ตลาดกลางเข้าร่วมโครงการเป็นจุดรับฝากข้าวเปลือกและจ่ายใบประทวนให้เกษตรกรที่นำข้าวเปลือกมาจำนำ

1.4.2 ให้โรงสี/ตลาดกลางที่เข้าร่วมโครงการ รับจำนำข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเปลือกหอมจังหวัดและข้าวเปลือกปทุมธานี เฉพาะใบประทวนเท่านั้น ในกรณีการรับจำนำข้าวเปลือกหอมมะลิและข้าวเปลือกเหนียวให้รับจำนำใบประทวนเท่านั้น แต่อาจพิจารณาให้มีการรับจำนำช้างฉางเฉพาะในพื้นที่ที่มีช้างฉางเก็บรักษาและมีการดูแลได้มาตรฐานโดยในอดีตไม่เคยมีปัญหารั่วรั่วเสียหายให้ภาครัฐเท่านั้น ตามหลักเกณฑ์และมติของคณะอนุกรรมการกำกับดูแลการรับจำนำข้าว

1.4.3 เกษตรกรนำใบประทวนไปจำนำกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรโดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรต้องจ่ายเงินให้เกษตรกร ภายใน 3 วันทำการ

1.4.4 โรงสีที่รับฝากข้าวเปลือกไว้ดำเนินการสีแปรสภาพข้าวเปลือกเป็นข้าวสารส่งมอบเข้าโกดังกลางตามหลักเกณฑ์และมติของคณะอนุกรรมการกำกับดูแลการรับจำนำข้าวสำหรับตลาดกลางที่เข้าร่วมโครงการฯ ให้เก็บรักษาข้าวเปลือกไว้ใน โกดังที่องค์การคลังสินค้า / องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรกำหนดเป็นโกดังกลาง

2. ระยะเวลาดำเนินการรับจำนำ

วันที่ 7 ตุลาคม 2554 – 29 กุมภาพันธ์ 2555 (ภาคใต้ 1 กุมภาพันธ์ 2554 – 31 กรกฎาคม 2555) ระยะเวลาไถ่ถอน 4 เดือน นับถัดจากเดือนที่รับจำนำ ระยะเวลาโครงการ 7 ตุลาคม 2554 – 30 กันยายน 2555

3. หลักเกณฑ์การรับจํานำ

3.1 เกษตรกรผู้มีสิทธิจํานำ จะต้อง 1. มีหนังสือรับรองเกษตรกรจากกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งผ่านการทําประชาคม และเกษตรกรลงชื่อรับรองตัวเอง พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตรและปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายลงชื่อรับรองด้วย 2. เป็นข้าวเปลือกที่เกษตรกรเพาะปลูกเองในปีการผลิต 2554/55 และ 3. เป็นลูกค้ำ ธ.ก.ส.

3.2 พื้นที่รับจํานำ เกษตรกรจํานำได้ในพื้นที่จังหวัดของตนเท่านั้น ยกเว้นตำบลติดต่อกัน โดยให้คณะกรรมการติดตามกำกับดูแลการรับจํานำในระดับจังหวัดที่เป็นพื้นที่เพาะปลูกในจังหวัดนั้นของเกษตรกรพิจารณาอนุมัติห้ามโรงสีและตลาดกลางจํานำข้ามเขตและเปิดจุดรับจํานำนอกพื้นที่ ยกเว้นกรณีจําเป็นให้คณะกรรมการติดตามกำกับดูแลการรับจํานำในระดับจังหวัดพิจารณาเห็นชอบก่อนดำเนินการ

3.3 การเข้าร่วมโครงการของโรงสีและตลาดกลาง

โครงการรับจํานำข้าวเปลือกให้ความสำคัญกับโรงสี/ตลาดกลางที่ได้รับการจัดการจัดเตร็ดว่า ให้ความร่วมมือทางราชการสูงเป็นลำดับแรก โดยตลาดกลางต้องมีศักยภาพในการรับฝากข้าวเปลือกและโรงสีต้องมีศักยภาพในการรับฝากและแปรสภาพข้าวเปลือก โดยทั้งโรงสีและตลาดกลางต้องมีอุปกรณ์เครื่องชั่งน้ำหนักครบทุก เครื่องวัดความชื้นข้าวอย่างน้อย 2 เครื่อง และมีเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพข้าวเปลือกที่เพียงพอต่อการใช้งาน รวมทั้งมีเครื่องอบลดความชื้นหรือลานตาก มีสถานที่เก็บข้าวอยู่ในบริเวณเดียวกันกับโรงสีหรือตลาดกลาง และไม่มีภาระค้างส่งมอบข้าวในโครงการช่วยเหลือเกษตรกรของรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มา

กรณีเป็นโรงสีสหกรณ์การเกษตร จะต้องมีความสามารถในการรับฝากอบลดความชื้นและสีแปรสภาพข้าวเปลือก รวมทั้งต้องได้รับการรับรองจากกรมส่งเสริมสหกรณ์ว่าเป็นผู้มีความสามารถเข้าร่วมโครงการได้ โดยให้คณะกรรมการของสหกรณ์ทั้งคณะเป็นผู้ค้ำประกันการเข้าร่วมโครงการ

สำหรับโรงสี/ตลาดกลางที่เข้าร่วมโครงการในปีก่อน ๆ ที่ถูกองค์การคลังสินค้า/องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรฟ้องร้องดำเนินคดีกรณีกระทำความผิดร้ายแรง เช่น ลักทรัพย์หรือยักยอกทรัพย์ รวมทั้งโรงสี/ตลาดกลางที่ยังไม่ได้รับการปลดจากบัญชีดำขององค์การคลังสินค้า/องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร รวมทั้งยังอยู่ระหว่างการฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่งหรือคดีอาญาไม่สามารถเข้าร่วมโครงการรับจํานำได้ ทั้งนี้ โรงสีที่เข้าร่วมโครงการจะต้องติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดไว้ในบริเวณที่สามารถบันทึกภาพกิจกรรมการดำเนินการรับจํานำข้าวเปลือกจากเกษตรกรสถานที่เก็บข้าวตามโครงการให้เห็นได้ชัดเจนตลอด

ระยะเวลาโครงการ รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงภาพกิจกรรม ให้ศูนย์ Operation Room ของฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติได้ด้วย (ถ้ามี)

ทั้งนี้โรงสีและตลาดกลางที่จะเข้าร่วมโครงการต้องได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการระดับจังหวัดแล้ว และแจ้งหน่วยงานปฏิบัติ องค์การคลังสินค้า/องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรพิจารณาอนุมัติ โดยโรงสีที่เข้าร่วมโครงการจะรับจำนำข้าวเปลือกจากเกษตรกรได้ไม่เกิน 30 เท่าของกำลังการผลิตและโรงสีและตลาดกลางที่เข้าร่วมโครงการจะต้องวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน โดยจะต้องเลือกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ 1. โรงสีต้องวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน 50% หรือ 2. โรงสีต้องวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน 30% และมีโรงสีค้ำประกันไซ่วจำนวน 2 ราย รวม 20% ส่วนกรณีตลาดกลางต้องวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน 40% บุคคลค้ำประกันจำนวน 2 คน รวม 30% ทั้งนี้ กรณีรับจำนำข้ามเขตจะต้องวางหลักทรัพย์ค้ำประกัน 100%

3.4 การสีแปรสภาพและการส่งมอบ ให้โรงสีสีแปรสภาพข้าวเปลือกที่ฝากเก็บไว้ที่โรงสีดังนี้ ข้าวเปลือกเจ้า ทุก 10 วัน ในอัตราร้อยละ 100 ของปริมาณข้าวเปลือกที่จำนำ ณ วันที่ส่งสีแปรสภาพส่วนข้าวเปลือกชนิดอื่นให้สีแปรสภาพตามมติคณะกรรมการกำกับดูแลการรับจำนำข้าวที่จะพิจารณาตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ต่อไป ทั้งนี้ โรงสีจะต้องสีแปรสภาพข้าวเปลือกที่รับจำนำในแต่ละครั้งและส่งมอบเข้าโกดังกลาง/ไซโลให้เสร็จสิ้นก่อน จึงจะสามารถรับจำนำข้าวเปลือกจากเกษตรกรต่อไปได้

3.5 การเก็บรักษาข้าวสาร ให้คณะกรรมการติดตามกำกับดูแลการรับจำนำในระดับจังหวัด/องค์การคลังสินค้า/องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร จะต้องจัดให้มีคลังกลาง/ไซโลจัดเก็บข้าวสารอย่างเพียงพอ และให้เก็บรักษาข้าวสารที่แปรสภาพจากข้าวเปลือกที่รับจำนำในคลังกลาง/ไซโลที่เช่าจัดเก็บโดยองค์การคลังสินค้าและองค์การตลาดเพื่อเกษตรกรโดยองค์การคลังสินค้า/องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรจะต้องรับผิดชอบปริมาณ ชนิด และคุณภาพข้าวสารจนกว่าจะได้ส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อ หากเกิดปัญหาข้อโต้แย้ง เรื่องคุณภาพข้าวสาร ให้องค์การคลังสินค้า/องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรพิจารณาหาหน่วยงานที่มีความเป็นกลางเป็นผู้ตรวจสอบชี้ขาด ทั้งนี้ให้คัดเลือกโกดังกลาง/ไซโลที่ได้มาตรฐานไม่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัย และให้มีการจัดเกรดจำแนกเป็น เกรด A (ดีที่สุด) เกรด B (ดีมาก) และเกรด C (พอใช้) โดยให้คัดเลือกโกดังกลาง/ไซโลที่ได้รับการจัดอยู่ในเกรด A มาใช้เก็บข้าวสารก่อนเป็นลำดับแรก และให้พิจารณาคัดเลือกเกรด B และเกรด C เป็นลำดับถัดไป

3.6 การระบายข้าว คณะอนุกรรมการพิจารณา ระบายข้าว ทำหน้าที่พิจารณา หลักเกณฑ์ปริมาณ ราคา วิธีการ และเงื่อนไขในการจำหน่ายข้าวสารในโกดังกลาง/ไซโลที่แปรสภาพ จากข้าวเปลือกโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาล รวมทั้งข้าวเปลือกและข้าวสารอื่น ๆ ที่คงเหลือ ของรัฐบาล

4. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่นำมาใช้ในการแทรกแซงราคาสินค้าเกษตร

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการแทรกแซงราคาสินค้ามีอยู่ด้วยกัน 2 วิธี คือ การประกันราคาขั้นต่ำ (price support) และการกำหนดราคาขั้นสูง (price ceiling) สำหรับนโยบาย ในการแทรกแซงราคาสินค้าเกษตรเป็นการนำทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ในเรื่องการแทรกแซงราคาสินค้า แบบการประกันราคาขั้นต่ำมาประยุกต์ใช้ โดยทั่วไปรัฐบาลในประเทศกำลังพัฒนามักจะนำมาใช้ ในการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรให้สามารถขายสินค้า เกษตรได้ในระดับราคาที่สูงขึ้น (Robert L. Thompson, Online) การประกันราคาขั้นต่ำที่รัฐบาล มักจะใช้ในการแทรกแซงราคาสินค้าเกษตรมี 2 วิธี ได้แก่

4.1 การประกันราคาขั้นต่ำโดยรัฐบาลรับซื้ออุปทานส่วนเกิน หรือการรับจำนำ สินค้าเกษตร

4.2 การประกันราคาขั้นต่ำโดยรัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่เกษตรกร หรือ การประกันราคาสินค้าเกษตร (โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนางสาวยิ่งลักษณ์ชินวัตร, ออนไลน์, 2562.)

5. การวิพากษ์นโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และวิธีดำเนินโครงการ

การรับจำนำข้าวเป็นนโยบายที่ผิดพลาดของรัฐและมีช่องว่างในการทุจริต อย่างมากจนเกิดผลของการสร้างความเสียหายในเงินของรัฐจำนวนมากมายส่วนที่ชาวนาได้รับไป ก็เป็นส่วนน้อยและไม่ยั่งยืนการส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตของภาครัฐ จึงต้องนำบทเรียนของนโยบายจำนำข้าวเปลือกของรัฐมาเป็นแบบอย่างเพื่อป้องกันการส่งเสริม สนับสนุนของภาครัฐในปัจจัยด้านต่าง ๆ แต่มีการแอบแฝงในผลประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐ ในการทุจริตและคอร์รัปชันเงินและปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นมาตรการส่งเสริมไปเป็นของตนเองอาจจะทำ ให้การส่งเสริมและสนับสนุนของภาครัฐไม่บรรลุผลหรือเป้าหมายการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อนแบบยั่งยืน

นโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

“ข้าว” เป็นธัญญาหารหลักของประชากรโลก จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ยืนยันได้ว่า มนุษย์เริ่มบริโภคข้าวเป็นอาหารประมาณ 16,000 ปี ที่ผ่านมา และพบหลักฐานทางโบราณคดี ว่ามีการปลูกข้าว จะเห็นได้ว่าข้าวเป็นพืชที่สำคัญของประเทศไทยมาอย่างช้านาน ซึ่งนอกจากข้าวจะเป็นอาหารบริโภคของคนไทยแล้ว ยังเป็นความมั่นคงทางอาหารของประเทศ เป็นฐานทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับคนเป็นจำนวนมาก ในกระบวนการข้าว คือ กระบวนการผลิต กระบวนการแปรรูป และกระบวนการทางการตลาด โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่มีเกษตรกรชาวนาเกือบ 20 ล้านคน ประมาณ 5 ล้านครัวเรือน ที่สำคัญยังเป็นพืชเศรษฐกิจ ที่เป็นสินค้าเกษตรส่งออก และสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมากมายมหาศาสตร์ปี ละกว่า 150,000 ล้านบาท ต่อเนื่องมาเป็นเวลายาวนาน ซึ่งรายได้ดังกล่าวต่อเนื่องไปเป็นฐานการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ของประเทศได้ จนกล่าวได้ว่า ข้าวเป็นพืชเกษตรที่สามารรถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้

จากทุก ๆ รัฐบาลที่ผ่านมาได้พยายามแก้ไขปัญหาของเกษตรกรที่เป็นชาวนาส่วนใหญ่ของประเทศที่ได้รับความเดือดร้อนด้วยวิธีต่าง ๆ ตลอดมา ทั้งนโยบาย แผนงาน และโครงการที่หลากหลาย รูปแบบ เช่น แนวทางไม่ว่าจะเป็น การช่วยเหลือในด้าน ปัจจัยการผลิต เช่น การจัดหาเมล็ดพันธุ์ และปุ๋ยราคาถูกรช่วยเหลือในด้านเงินทุน เช่นการอุดหนุนระยะสั้นแก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าว โครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้ชาวนา การลดต้นทุนการผลิต โครงการบัตรเครดิต ชาวนา โครงการนำข้าวเปลือกมาเป็นหลักประกันเงินกู้ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) หรือ การใช้นโยบายด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว เช่น โครงการการพยุงราคาข้าวเปลือก โครงการรับ จำนำข้าวเปลือก (ของธนาคารเพื่อการเกษตรและ สหกรณ์การเกษตร โดยกำหนดวงเงิน) โครงการยกระดับราคาข้าวในมาตรการแทรกแซงตลาด ข้าวเปลือกการประกาศใช้ พ.ร.บ.กำหนดราคาสินค้า และป้องกันการผูกขาด เพื่อแก้ปัญหาราคาข้าว โดยกำหนดราคาขั้นต่ำของข้าวเปลือกที่โรงสีต้องรับซื้อ โครงการรับจำนำข้าวเปลือก (เพื่อชะลอผลผลิตข้าว ไม่ให้ออกสู่ตลาดพร้อมกัน) โครงการรับจำนำข้าวเปลือก (จำนำใบประทวนสินค้าข้าวเปลือกโดยให้โรงสีเอกชนเข้ามาเป็นกลไกที่สำคัญในการรับจำนำ) โครงการประกันราคาข้าวเปลือก และ โครงการรับจำนำข้าวเปลือก โดยยกระดับราคาข้าวเปลือกและไม่จำกัดจำนวน (รับจำนำทุกเมล็ด)

2. การวิพากษ์นโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว

ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะพยายามช่วยเหลือชาวนาเพื่อยกระดับรายได้ของชาวนา โดยมีแนวคิดที่ว่าหากราคาข้าวดี ชาวนาก็จะมีรายได้ดีขึ้นจะสามารถแก้ปัญหาความยากจน การเป็นหนี้และความเหลื่อมล้ำทางสังคมของชาวนาได้โดยผ่านนโยบายโครงการ แผนงานที่ใช้งบประมาณในแต่ละปีแต่ละโครงการมากมายมหาศาล ที่สำคัญการช่วยเหลือชาวนาเพื่อยกระดับรายได้ชาวนาดังกล่าวด้วยการผลักดันนโยบายต่าง ๆ โดยเฉพาะนโยบายด้านเสถียรภาพราคาข้าว แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้จริง กลับก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบในวงกว้างตามมา คือ ชาวนาเป็นหนี้มากขึ้นต้นทุนการผลิตสูงขึ้นปุ๋ยสารเคมีตกค้างในท้องนา จากการใช้ปุ๋ย ยาเคมีเร่งการผลิตผลผลิตที่ได้ขาดคุณภาพเกิดการคอร์ปชั่นขึ้นเกิดปัญหากระทบต่อการเงินการคลังของประเทศ จากการใช้งบประมาณที่ไม่คุ้มค่าที่ทำให้ประเทศเสียโอกาสในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ที่สำคัญก่อให้เกิดวิกฤติทางการเมืองที่รุนแรงเกิดการประท้วงไปทั่วจนรัฐบาลขาดเสถียรภาพ

อุตสาหกรรมเหมืองหินเพื่อการก่อสร้าง ภายใต้การกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

1. รายละเอียดและสาระสำคัญ

1.1 การดำเนินงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ การเปลี่ยนแปลงการระเบิดและข่อยหินมาเป็นการทำเหมืองหิน ตามพระราชบัญญัติแร่พ.ศ. 2510 มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2539 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้กำหนดนโยบายรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1.1.1 จัดหาแหล่งหินเพื่อการก่อสร้างให้มีปริมาณสำรองแหล่งหินเพียงพอสำหรับความต้องการของประเทศในระยะยาว และกระจายอยู่ในทุกภูมิภาค

1.1.2 กำกับดูแลให้การทำเหมืองหินและโรงโม่หิน ดำเนินการอย่างปลอดภัยและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำสุดในระดับที่สังคมยอมรับได้เพื่อให้บรรลุตามนโยบายดังกล่าวข้างต้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้เร่งรัดดำเนินงานด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านการเร่งรัดกำหนดแหล่งหิน กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำเหมืองหินและโรงโม่หิน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาอุปสรรคเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น เพื่อให้อุตสาหกรรมการผลิตหินเพื่อการก่อสร้างดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่อง ในระยะเวลาที่ผ่านมากรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการรองรับการเปลี่ยนแปลงการระเบิดและข่อยหินไปเป็นการทำเหมืองหิน ดังนี้

การกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมป่าไม้ กรมที่ดิน กรมทรัพยากรธรณี และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเร่งรัด การกำหนดแหล่งหินไปแล้ว จำนวน 320 แหล่ง ใน 53 จังหวัดทั่วประเทศ ปริมาณสำรองแหล่งหิน ประมาณ 8,000 ล้านตัน ปัจจุบันได้มีการออกประทานบัตรทำเหมืองหิน อุตสาหกรรม เพื่อการก่อสร้างทั่วประเทศจำนวนรวม 400 แปลง ปริมาณสำรองประมาณ 3,000 ล้านตัน โรงโม่หิน จำนวน 400 โรง กำลังการผลิต 290 ล้านตันต่อปี ปัจจุบันประเทศไทยมีการใช้หินเพื่อการก่อสร้าง ประมาณ 180 ล้านตัน มีอัตราการเติบโตประมาณร้อยละ 4 - 7 คาดว่าในระยะ 20 ปี จะมีความต้องการ ใช้หินโดยรวมประมาณ 7,000 - 9,000 ล้านตัน ดังนั้นในภาพรวมแหล่งหินที่กำหนดไว้แล้วคาดว่า สามารถสนองความต้องการของประเทศได้ไม่น้อยกว่า 20 ปี อย่างไรก็ตามยังคงมีความจำเป็น ที่จะต้องกำหนดแหล่งหินเพิ่มเติมสำหรับบางพื้นที่อยู่ห่างไกลจากแหล่งอื่นหรือพื้นที่ที่มีปริมาณ สำรองแหล่งหินน้อยให้มีแหล่งหินอย่างเพียงพอกระจายอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศ

1.2 การจัดสรรแหล่งหินและเร่งรัดดำเนินการคำขอประทานบัตรเหมืองหิน อุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้าง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดสรร พื้นที่แหล่งหินและเร่งรัดดำเนินการคำขอประทานบัตรเหมืองหินเพื่อให้มีการอนุญาตประทานบัตร ทำเหมืองหินตามกฎหมายเร็วโดยเร็วและทดแทนใบอนุญาตระเบิดและย่อยหิน ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการ ได้รับประทานบัตรซึ่งมีพื้นที่ขนาดใหญ่ สามารถดำเนินการออกแบบทำเหมืองได้อย่างเหมาะสม ทางวิศวกรรม และดำเนินการตามมาตรการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 กำหนดมาตรการในการพิจารณาอนุญาตโรงโม่หินให้มีระบบการป้องกัน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้มาตรฐานสากล

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้กำหนดมาตรการในการพิจารณา อนุญาตโรงโม่หินให้มีระบบการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหามลภาวะทาง ฝุ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และกำหนดมาตรการในการปรับปรุงแก้ไขสภาพของโรงโม่หินที่ดำเนินการ ในปัจจุบัน ให้มีระบบป้องกันฝุ่นที่มีประสิทธิภาพภายใต้มาตรฐานสากล โดยจะดำเนินการให้ การสนับสนุนทางวิชาการ และผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ดำเนินการออกประทานบัตรชั่วคราว

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้าสำหรับการประกอบการระเบิดและย่อยหิน กล่าวคือ การเร่งรัดอนุญาตประทานบัตร ชั่วคราวในพื้นที่เดิมที่กระทรวงมหาดไทยเคยอนุญาต เพื่อแก้ไขปัญหาหินเพื่อการก่อสร้าง

ขาดแคลนในบางพื้นที่เร่งรัดอนุญาตประทานบัตรชั่วคราวในที่ดินเอกสารสิทธิ์ ซึ่งแต่เดิมผู้ประกอบการไม่ต้องขออนุญาตจากหน่วยงานใด แต่เมื่อมาอยู่ภายใต้ประมวลกฎหมายแร่แล้ว จะต้องขอประทานบัตรกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการอนุญาตประทานบัตรชั่วคราว เพื่อผ่อนคลายปัญหาการขาดแคลนหินเพื่อการก่อสร้างลงได้ระดับหนึ่ง ในช่วงการเปลี่ยนแปลง

1.5 ส่งเสริมและสนับสนุนด้านเทคนิควิชาการเหมืองหิน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมและสนับสนุนทางวิชาการต่อผู้ประกอบการเหมืองหินและโรงโม่หิน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และเทคนิควิชาการสมัยใหม่สำหรับการทำเหมืองหินและโรงโม่หิน โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้จัดการฝึกอบรมการใช้วัตุดิบสำหรับผู้ประกอบการเหมืองแร่และเหมืองหิน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตุดิบมีความสามารถเข้าใจและใช้วัตุดิบอย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำสุดจนถึงขณะนี้ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตุดิบที่ผ่านการอบรมจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วกว่า 500 ราย

1.6 โครงการแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในแหล่งผลิตหิน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ คำนึงถึงความสำคัญของการแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองหินและโรงโม่หิน โดยเฉพาะปัญหาที่จังหวัดสระบุรี ชลบุรี สุพรรณบุรี และราชบุรี ซึ่งเป็นแหล่งผลิตหินขนาดใหญ่และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่รุนแรง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองหินและโรงโม่หินจังหวัดสระบุรี โดยได้รับความร่วมมือจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดชลบุรี พร้อมทั้งนำเสนอเทคนิคทางวิศวกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาทั้งหมดในพื้นที่โครงการปัจจุบันได้ดำเนินการโครงการแล้วเสร็จตามวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี

1.7 การดำเนินการในระยะต่อไป

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยังมีภารกิจที่จะดำเนินการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.7.1 การจัดการและจัดหาแหล่งหินให้มีปริมาณสำรองเพียงพอสำหรับความต้องการใช้หินเพื่อการก่อสร้างในทุกภูมิภาค โดยเฉพาะในบริเวณที่มีความต้องการใช้หินเพื่อการก่อสร้างจำนวนมากแต่แหล่งหินสำรองมีน้อย เช่น บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือในบางพื้นที่ ซึ่งมีข้อจำกัดด้านพื้นที่แหล่งหินอยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ หรือในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จะศึกษาวิเคราะห์จากความต้องการใช้หินเพื่อการก่อสร้างในปัจจุบัน และแนวโน้มความต้องการในอนาคต

1.7.2 ด้านการกำกับดูแลการทำเหมืองหินและโรงโม่หินให้ดำเนินการอย่างปลอดภัย มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับที่สังคมยอมรับได้ทั้งนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ คาดหวังว่า ผู้ประกอบการเหมืองหินและโรงโม่หินเป็นผู้มีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนรอบข้าง โดยให้ความร่วมมือกับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้กำหนดขึ้นในด้านต่าง ๆ ดังนี้ การทำเหมืองหินอย่างถูกต้องเหมาะสมทางวิศวกรรม ได้แก่ การทำเหมืองแบบขั้นบันไดการใช้วัตถุระเบิดอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวจะทำให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงานในเมืองและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต อาจรวมถึงการลดต้นทุนในการผลิต ซึ่งเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้ประกอบการด้วยด้านการทำเหมืองหินและโรงโม่หิน จะต้องดำเนินการ โดยมีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด และการประกอบกิจการโรงโม่หินจะต้องมีระบบกำจัดฝุ่นที่มีประสิทธิภาพ โรงโม่หินเดิมที่ดำเนินการอยู่แล้ว จะต้องมีการปรับปรุงตามเงื่อนไขการอนุญาต และปรับปรุงให้อยู่ภายใต้มาตรการที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

1.7.3 การให้การสนับสนุนทางวิชาการทั้งด้านการใช้วัตถุระเบิดที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพการจัดการเกี่ยวกับการป้องกันมลภาวะจากการทำเหมืองหินและโรงโม่หิน การส่งเสริมด้านเทคนิควิธีการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินการดังกล่าวจะผ่านการอบรมสัมมนา การให้คำปรึกษาแนะนำรวมทั้งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้ลงไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ เช่น โครงการแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองหินและโรงโม่หินที่จังหวัดสระบุรี ชลบุรี และสุพรรณบุรี ภารกิจดังกล่าว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ถือเป็นภารกิจที่สำคัญที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

1.8 การวิพากษ์อุตสาหกรรมเหมืองหินเพื่อการก่อสร้าง ภายใต้การกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

จากประเด็นดังกล่าว หากไม่มีการจัดการด้านอุตสาหกรรมเหมืองหินที่เหมาะสม ก็จะทำให้เกิดปัญหาอย่างรุนแรงต่อประเทศทั้งด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การขาดแคลนหินเพื่อการก่อสร้างและการนำทรัพยากรไปใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสม รัฐบาลจึงมีนโยบายให้เปลี่ยนแปลงการระเบิดและข่อยหินเป็นการทำเหมืองหิน ภายใต้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.2510 และกระทรวงอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้การกำกับกิจการเหมืองหินและโรงโม่หิน

ทั้งหมดมาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานเดียวกัน (กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่, 2553)

การจัดการกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามตัวบทกฎหมายและระเบียบข้อบังคับรวมตลอดการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของภาครัฐ มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตอย่างมากซึ่งมากกว่าผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อันมีผลต่อการขาดหินเพื่อการก่อสร้างและทำให้ต้นทุนสูงส่วนผลกระทบในด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถสร้างเครื่องมือหรืออุปกรณ์กำจัดฝุ่นและสร้างสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นกว่า สภาพของเหมืองก่อนการใช้หินหมดแล้วแต่ด้วยรัฐไม่ส่งเสริมสนับสนุนเงินทุนให้กับหินอ่อนและแกรนิตและปัจจัยด้านอื่น ๆ จึงก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเป็นเหตุ นำมาสู่การดูแลของผู้ประกอบการอ่อนและแกรนิตและมีความประสงค์ในทางลับที่จะเลิกกิจการทำเหมืองหินทั้งหมดและนำเข้าหินต่างประเทศที่ทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่ไม่สุจริตสามารถครองตลาดหินอ่อนและแกรนิตโดยใช้หินต่างประเทศ

บทที่ 4

แนวทางการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการนำข้อมูลเกี่ยวกับประกาศเรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564), ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และแผนแม่บท การบริหารจัดการแร่ พ.ศ. 2560-2564 , แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2560-2564 , ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อนก่อนการเปิดตลาดเสรีสินค้าหินของไทย, รายงานผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC), แนวทางแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ , นโยบายการกำหนดราคาข้าวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวนาไทย , นโยบายการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรและวิธีดำเนินโครงการ , นโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว และอุตสาหกรรมเหมืองหินเพื่อการก่อสร้างภายใต้การกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มาทำการสังเคราะห์ตามหลักทฤษฎี Hermeneutics ด้วยวิธีการแปลหรือตีความ

ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ปลายเปิดมาทำการวิเคราะห์มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังนี้

นำแบบสัมภาษณ์ ปลายเปิดไปสัมภาษณ์บุคคลอาชีพต่างๆ โดยแบ่งเป็น 6 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิตจำนวน 5 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 3 ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 4 ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 5 ผู้ให้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 6 เจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต จำนวน 5 คน เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ คำสัมภาษณ์ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปตามสภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ คำสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนที่ 1

1. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability)

จากการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยกำหนดค่าอยู่ที่ 0.7 หรือมากกว่าแสดงว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือ ความสอดคล้องและเหมาะสมกัน

ตารางที่ 4-1 ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability)

หลักการและแนวทงนโยบาย	จำนวนปัจจัย (ข้อ)	ค่า Cronbach's Alpha
บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	9	0.85

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้การแจกแจงความถี่ และร้อยละได้ผลสรุปดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายร้อยละ 70 เพศหญิงร้อยละ 30 มีอายุระหว่าง 20-30 ปีร้อยละ 16.7 อายุ 31-40ปี ร้อยละ 30 อายุ 41-50ปี ร้อยละ 30 อายุ 51-60ปี ร้อยละ 20 และอายุ 61-70ปี ร้อยละ 3.3 ระดับการศึกษา มัธยมศึกษา ร้อยละ 20 ปวช/ปวส/อนุปริญญา ร้อยละ 13.3 ปริญญาตรี ร้อยละ 56.7 และปริญญาโทหรือสูงกว่า ร้อยละ 10 ประกอบอาชีพ ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต ร้อยละ 16.7 ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ร้อยละ 16.7 ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต ร้อยละ 16.7 ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป ร้อยละ 16.7 ผู้ให้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต ร้อยละ 20 และเจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ ร้อยละ 13.3 โดยมีสถานภาพโสด ร้อยละ 20 สมรส ร้อยละ 76.7 และหย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ ร้อยละ 3.3

ตารางที่ 4-2 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	21	70
หญิง	9	30
อายุ		
20-30 ปี	5	16.7
31-40 ปี	9	30
41-50 ปี	9	30
51-60 ปี	6	20
61-70 ปี	1	3.3
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษา	6	20
ปวช/ปวส/อนุปริญญา	4	13.3
ปริญญาตรี	17	56.7
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	3	10
อาชีพ		
ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต	5	16.7
ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป	5	16.7
ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต	5	16.7
ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป	5	16.7
ผู้ใช้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต	6	20
เจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่	4	13.3
สถานภาพ		
โสด	6	20
สมรส	23	76.7
หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	1	3.3

3. การวิเคราะห์หลักการและแนวทงนโยบาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลหลักการและแนวทงนโยบาย จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้การแจกแจงความถี่ และร้อยละ ได้ผลสรุปดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพอใจ ต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหีนแกรนิตและหินอ่อน มากที่สุด ร้อยละ 3.3 มากร้อยละ 13.3 ปานกลาง ร้อยละ 36.7 น้อยร้อยละ 13.3 และน้อยที่สุดร้อยละ 33.3 มีความพอใจ ต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหีนแกรนิตและหินอ่อน มากร้อยละ 30 ปานกลางร้อยละ 23.3 น้อยร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดร้อยละ 30 มีความพอใจ ต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหีนแกรนิตและหินอ่อน มากร้อยละ 20 ปานกลางร้อยละ 16.7 น้อยร้อยละ 36.7 และน้อยที่สุดร้อยละ 26.7 มีความพอใจ ต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหีนแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจหีนแกรนิต และหินอ่อน มากที่สุดร้อยละ 6.7 มากร้อยละ 16.7 ปานกลางร้อยละ 30 น้อยร้อยละ 13.3 และ น้อยที่สุดร้อยละ 33.3 มีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้า หีนแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหีนแกรนิตและหินอ่อน มากที่สุด ร้อยละ 3.3 มากร้อยละ 16.7 ปานกลางร้อยละ 40 น้อยร้อยละ 20 และน้อยที่สุดร้อยละ 20 มีความ พื่อใจต่อมาตรการให้ใช้หีนแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หีนแกรนิตและหินอ่อน มากร้อยละ 10 ปานกลางร้อยละ 20 น้อยร้อยละ 36.7 และน้อยที่สุด ร้อยละ 33.3 มีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าฤชา ธรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผล ต่อการพัฒนาธุรกิจหีนแกรนิตและหินอ่อน มากที่สุดร้อยละ 6.7 มากร้อยละ 16.7 ปานกลางร้อยละ 26.7. น้อยร้อยละ 16.7 และน้อยที่สุดร้อยละ 33.3 มีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหีนแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หีนแกรนิตและหินอ่อน มากที่สุดร้อยละ 3.3 มากร้อยละ 23.3 ปานกลางร้อยละ 20 น้อยร้อยละ 26.7 และน้อยที่สุดร้อยละ 26.7 มีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจ หีนแกรนิตและหินอ่อน มากร้อยละ 13.3 ปานกลางร้อยละ 30 น้อยร้อยละ 20 และน้อยที่สุด ร้อยละ 36.7

ตารางที่ 4-3 ความถี่และร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวนโยบาย

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหาร เพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1.ท่านมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มากน้อยเพียงใด		
มากที่สุด	1	3.3
มาก	4	13.3
ปานกลาง	11	36.7
น้อย	4	13.3
น้อยที่สุด	10	33.3
2.ท่านมีความพอใจต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มากน้อยเพียงใด		
มากที่สุด	-	-
มาก	9	30
ปานกลาง	7	23.3
น้อย	5	16.7
น้อยที่สุด	9	30
3.ท่านมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐ มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มากน้อยเพียงใด		
มากที่สุด	-	-
มาก	6	20
ปานกลาง	5	16.7
น้อย	11	36.7
น้อยที่สุด	8	26.7

ตารางที่ 4-3 ความถี่และร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหาร เพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
4.ท่านมีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิต และหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มากน้อยเพียงใด		
มากที่สุด	2	6.7
มาก	5	16.7
ปานกลาง	9	30
น้อย	4	13.3
น้อยที่สุด	10	33.3
5.ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรี การนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มากน้อยเพียงใด		
มากที่สุด	1	3.3
มาก	5	16.7
ปานกลาง	12	40
น้อย	6	20
น้อยที่สุด	6	20
6.ท่านมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนใน หน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อน มากน้อยเพียงใด		
มากที่สุด	-	-
มาก	3	10
ปานกลาง	6	20
น้อย	11	36.7
น้อยที่สุด	10	33.3

ตารางที่ 4-3 ความถี่และร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวนโยบาย (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหาร เพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
7.ท่านมีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาชกรรมนิยม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มากน้อยเพียงใด		
มากที่สุด	2	6.7
มาก	5	16.7
ปานกลาง	8	26.7
น้อย	5	16.7
น้อยที่สุด	10	33.3
8.ท่านมีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคคลากรของภาครัฐ ในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน		
มากที่สุด	1	3.3
มาก	7	23.3
ปานกลาง	6	20
น้อย	8	26.7
น้อยที่สุด	8	26.7
9.ท่านมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน		
มากที่สุด	-	-
มาก	4	13.3
ปานกลาง	9	30
น้อย	6	20
น้อยที่สุด	11	36.7

4. การวิเคราะห์ หลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน เพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืนที่มีผลต่อ ความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

เกณฑ์ในการแปลผล

ระดับความพอใจมากที่สุด	4.21 – 5.00
ระดับความพอใจมาก	3.41 – 4.20
ระดับความพอใจปานกลาง	2.61 – 3.40
ระดับความพอใจน้อย	1.81 – 2.60
ระดับความพอใจน้อยที่สุด	1.00 – 1.80

จากการวิเคราะห์หลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ผลสรุปดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความพึงพอใจสามลำดับแรกโดยมีความพอใจมากกับมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนคิดเป็น 3.93 รองลงมาคือมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนคิดเป็น 3.80 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนคิดเป็น 3.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
1. ท่านมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.60	1.19	มาก
2. ท่านมีความพอใจต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.47	1.22	มาก
3. ท่านมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.70	1.09	มาก

ตารางที่ 4-4 บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
4. ท่านมีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.50	1.31	มาก
5.ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.37	1.10	ปานกลาง
6. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.93	0.98	มาก
7. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาชารกรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.53	1.31	มาก
8. ท่านมีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.50	1.22	มาก
9. ท่านมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.80	1.10	มาก

จากการวิเคราะห์หลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อบทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามได้ผลสรุปดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายให้ความพึงพอใจสามลำดับแรกคือมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนคิดเป็น 3.81 รองลงมาคือมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนคิด

เป็น 3.76 และมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน มีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนคิดเป็น 3.67 ตามลำดับ เพศหญิงให้ความพึงพอใจสามลำดับแรกคือมี ความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนคิดเป็น 4.22 รองลงมาคือ มีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ใ้ ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะ ช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความ พพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อมาตรการ บทบาท กฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนคิดเป็น 3.89 และมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐ มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนคิดเป็น 3.78 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 เปรียบเทียบเพศที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อบทบาทกฎหมาย ปัญหาการพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความ มั่นคงแบบยั่งยืน

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับ และบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน เพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	เพศชาย		เพศหญิง	
	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. ท่านมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมี ผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.67	1.02	3.44	1.59
2. ท่านมีความพอใจต่อการกำกับและดูแล สิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	3.57	1.21	3.22	1.30
3. ท่านมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือ เงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน	3.67	1.06	3.78	1.20

ตารางที่ 4-5 เปรียบเทียบเพศที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อบทบาทกฎหมาย ปัญหาการพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับ และบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน เพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	เพศชาย		เพศหญิง	
	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
4. ท่านมีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.33	1.35	3.89	1.17
5. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.14	1.11	3.89	0.93
6. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.81	1.08	4.22	0.67
7. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาชญากรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.48	1.29	3.67	1.41
8. ท่านมีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.33	1.28	3.89	1.05
9. ท่านมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.76	1.04	3.89	1.27

จากการวิเคราะห์หลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามได้ผลสรุปดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 20-30 ปี ให้ความสำคัญสามลำดับแรกคือ มีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุน ของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมาคือมีความพอใจต่อมาตรการ ทางภาษี ค่าอาชาธรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อน มีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อน และมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มี ผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนตามลำดับ อายุ 31-40 ปี ให้ความสำคัญสามลำดับแรกคือ มีความพอใจ ต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมาคือ มีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐ ในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน มีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน และมีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาชาธรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐ ที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนตามลำดับ อายุ 41-50 ปี ให้ความสำคัญ สามลำดับแรกคือมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อน ของภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิต และหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีความ พึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมา คือ มีความพอใจต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน และมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนตามลำดับ อายุ 51-60 ปี ให้ความสำคัญสามลำดับแรกคือ มีความพอใจต่อมาตรการ ให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อน รองลงมาคือ มีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อ การพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน และมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิด เสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

ตามลำดับ อายุ 61-70 ปี ให้ความสำคัญพึงพอใจสามลำดับแรกคือมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 เปรียบเทียบอายุที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อบทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	อายุ	อายุ	อายุ	อายุ	อายุ
	20-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	51-60ปี	61-70ปี
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. ท่านมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.40	3.33	3.56	4.17	4.00
2. ท่านมีความพอใจต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	2.80	3.44	3.67	3.83	3.00
3. ท่านมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	4.00	3.22	3.78	4.17	3.00
4. ท่านมีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.40	3.11	3.78	3.83	3.00
5. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.20	3.11	3.33	4.00	3.00

ตารางที่ 4-6 เปรียบเทียบอายุที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อบทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	อายุ 20-30ปี	อายุ 31-40ปี	อายุ 41-50ปี	อายุ 51-60ปี	อายุ 61-70ปี
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
6. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้ หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของ ภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	3.60	4.00	3.78	4.33	4.00
7. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าเช่า ธรรมเนียม ค่าภาคหลวงของ ภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	3.80	3.67	3.33	3.50	3.00
8. ท่านมีความพอใจต่อการปฏิบัติงาน ของบุคลากรของภาครัฐในการกำกับ ดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหิน อ่อน ที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	3.60	3.78	3.22	3.50	3.00
9. ท่านมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐ ที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	3.80	3.78	3.78	3.83	4.00

หมายเหตุ a,b,c คือค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการวิเคราะห์หลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามได้ผลสรุปดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามระดับ การศึกษามัธยมศึกษาให้ความพึงพอใจสามลำดับแรกคือ มีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิต และหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความ

ตารางที่ 4-7 เปรียบเทียบระดับการศึกษาที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน เพื่อให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืน

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช/ปวส/อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโทหรือสูงกว่า
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. ท่านมีความพอใจต่อกฎหมายระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	-	3.33	3.75	3.53	4.33
2. ท่านมีความพอใจต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	-	3.17	2.75	3.65	4.00
3. ท่านมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	-	3.33	4.00	3.71	4.00
4. ท่านมีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	-	2.50 ^a	4.25 ^b	3.71 ^{ab}	3.33 ^{ab}
5. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการบทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	-	2.67	3.50	3.53	3.67

ตารางที่ 4-7 เปรียบเทียบระดับการศึกษาที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน เพื่อให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืน (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	ปวช/ปวส/ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท หรือสูง กว่า
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
6. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการให้ ใช้หินแกรนิตและหินอ่อน ใน หน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการ พัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	-	3.50	4.25	3.94	4.33
7. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการทาง ภาษี ค่าอาชกรรมเนียม ค่าภาคหลวง ของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	-	2.67	4.00	3.76	3.33
8. ท่านมีความพอใจต่อการปฏิบัติ งานของบุคลากรของภาครัฐในการ กำกับดูแลและบริหาร ธุรกิจหิน แกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการ พัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	-	2.67 ^a	4.25 ^a	3.71 ^{ab}	3.00 ^{ab}
9. ท่านมีความพึงพอใจต่อบทบาท ภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	-	3.50	4.25	3.71	4.33

หมายเหตุ a,b,c คือค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการวิเคราะห์หลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามได้ผลสรุปดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็น ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิตให้ความสำคัญสามลำดับแรกคือมีความพึงพอใจ ต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมาคือมี

ผู้ใช้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิตให้ความสนใจสามลำดับแรกคือมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมาคือมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน และมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนตามลำดับ เจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ความพึงพอใจสามลำดับแรกคือมีความพอใจต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาชญากรรม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมาคือมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน และมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 เปรียบเทียบอาชีพที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต	ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป	ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต	ผู้จำหน่ายหินอ่อนสำเร็จรูป	ผู้ใช้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต	เจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
ท่านมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.60	3.00	3.00	4.20	4.33	3.25

ตารางที่ 4-8 เปรียบเทียบอาชีพที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อ บทบาท กฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืน (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ผู้ประกอบการทำเหมือง หินอ่อนและแกรนิต	ผู้ประกอบการแปรรูปหิน สำเร็จรูป	ช่าง ผู้ชำนาญการ ในการ ติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต	ผู้จำหน่าย หินอ่อน สำเร็จรูป	ผู้ให้บริการ หินอ่อน หรือ หินแกรนิต	เจ้าพนักงาน ของรัฐ ผู้มีอำนาจหน้าที่
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
ท่านมีความพอใจต่อการกำกับ และดูแลสิ่งแวดล้อมของ ภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.40 ^{ab}	3.20 ^{ab}	2.60 ^a	4.40 ^b	.50 ^{ab}	3.75 ^{ab}
ท่านมีความพอใจต่อการ สนับสนุนช่วยเหลือเงินทุน ของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	4.00 ^{ab}	3.60 ^{ab}	3.20 ^a	4.60 ^b	3.67 ^{ab}	3.00 ^a
ท่านมีความพอใจต่อการ ส่งเสริมทักษะช่างติดตั้ง หินแกรนิตและหินอ่อนของ ภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	4.00 ^a	3.60 ^{ab}	2.20 ^b	4.60 ^a	3.50 ^{ab}	3.00 ^{ab}
ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิด เสรีการนำเข้าหินแกรนิตและ หินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อ การพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน	4.00 ^a	3.40 ^{ab}	2.60 ^b	4.00 ^a	3.33 ^{ab}	2.75 ^{ab}

ตารางที่ 4-8 เปรียบเทียบอาชีพที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืน (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนา ธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	ผู้ประกอบการ ทำเหมือง หินอ่อนและ แกรนิต	ผู้ประกอบการ การแปรรูปหิน สำเร็จรูป	ช่าง ผู้ชำนาญกา รในการ ติดตั้งหิน อ่อนและ แกรนิต	ผู้จำหน่าย หินอ่อน สำเร็จรูป	ผู้ให้บริการ หินอ่อน หรือ หินแกรนิต	เจ้า พนักงาน ของรัฐ ผู้มีอำนาจ หน้าที่
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ ให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อน ในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผล ต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน	4.00 ^a	4.20 ^a	3.40 ^b	4.40 ^a	4.50 ^a	2.75 ^c
ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ ทางภาษี ค่าอาชาธรรมนิยม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผล ต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน	4.00 ^{ab}	3.00 ^a	2.60 ^a	4.80 ^b	3.17 ^a	3.75 ^{ab}
ท่าน มีความ พ อ ใจ ต่ อ การ ปฏิบัติงานของบุคลากรของ ภาครัฐในการกำกับดูแลและ บริหารธุรกิจหินแกรนิตและหิน อ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	4.00 ^{ab}	3.00 ^a	2.60 ^a	4.60 ^b	3.67 ^{ab}	3.00 ^a
ท่านมีความพึงพอใจต่อบทบาท ภาครัฐที่ให้ความ สำคัญต่อการ พัฒ นา ธุรกิจ หิน แกร นิต และ หิน อ่อน	4.40 ^a	3.20 ^b	3.00 ^b	4.80 ^a	4.17 ^a	3.00 ^b

หมายเหตุ a,b,c คือค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการวิเคราะห์หลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อ บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืนที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามได้ผลสรุปดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่สถานภาพ โสดให้ความพึงพอใจสามลำดับแรกคือมีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคคลากร ของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมาคือมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการ พัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐ มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญ ต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน และมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและ หินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนตามลำดับ สมรส ให้ความสำคัญสามลำดับแรกคือมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงาน ของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมาคือมีความพึงพอใจต่อ บทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน และมีความพอใจ ต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน ตามลำดับ หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่ให้ความสำคัญสามลำดับแรกคือมีความพอใจต่อมาตรการ ทางภาษี ค่าฤชา ธรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อน มีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน รองลงมาคือมีความพอใจ ต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน และมีความพอใจ ต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของ ภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน มีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิต และหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนตามลำดับ

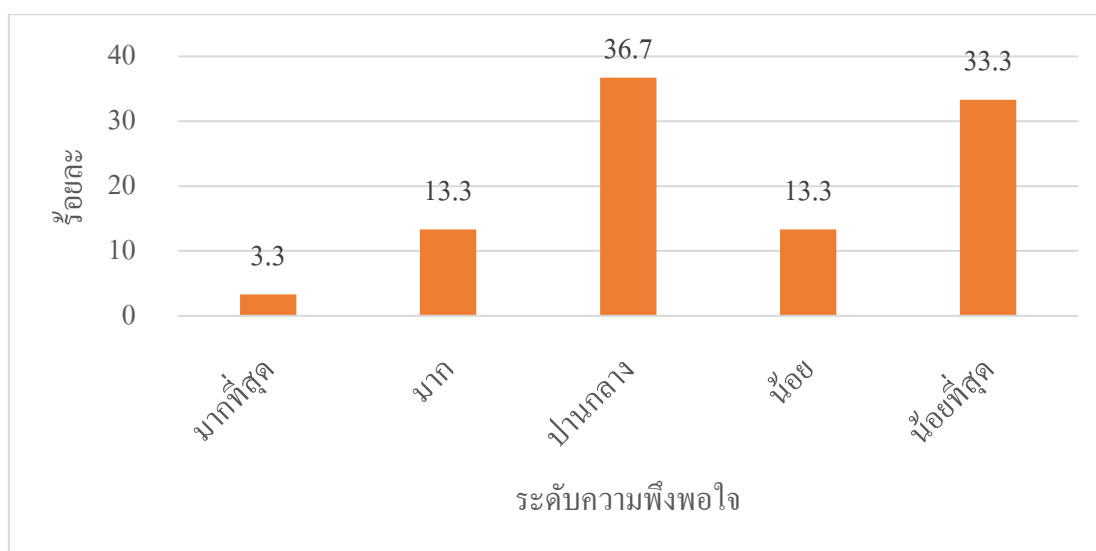
ตารางที่ 4-9 เปรียบเทียบสถานการณ์ที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อบทบาท
กฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้
มีความมั่นคง แบบยั่งยืน

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการ กำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และ หินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	โสด	สมรส	หย่าร้าง/หม้าย/ แยกกันอยู่
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
1. ท่านมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของ ภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อน	3.67	3.57	4.00
2. ท่านมีความพอใจต่อการกำกับและดูแล สิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน	3.17	3.57	3.00
3. ท่านมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือ เงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ	3.67	3.78	2.00
4. ท่านมีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่าง ติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการ พัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.33	3.61	2.00
5. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมาย ในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อน ของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อน	3.33	3.39	3.00
6. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หิน แกรนิต และหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการ พัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.50	4.09	3.00
7. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาช าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการ พัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.33	3.52	5.00

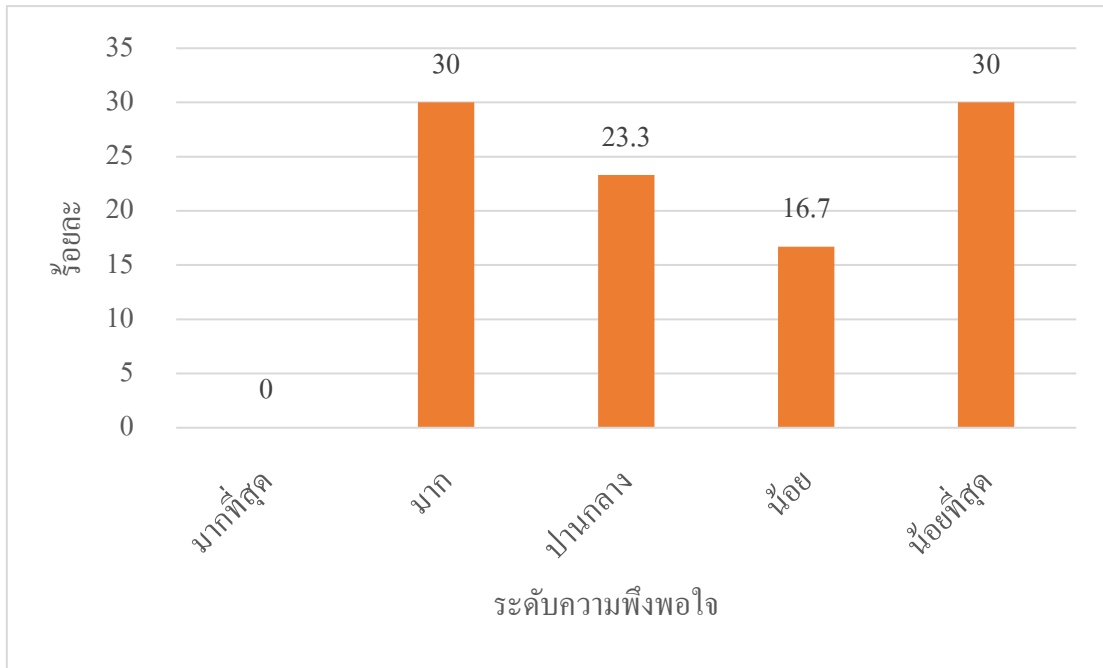
ตารางที่ 4-9 เปรียบเทียบสถานภาพที่มีผลต่อความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ในหัวข้อบทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืน (ต่อ)

บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	โสด	สมรส	หย่าร้าง/หม้าย/ แยกกันอยู่
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
8. ท่านมีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.83	3.35	5.00
9. ท่านมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน	3.67	3.91	2.00

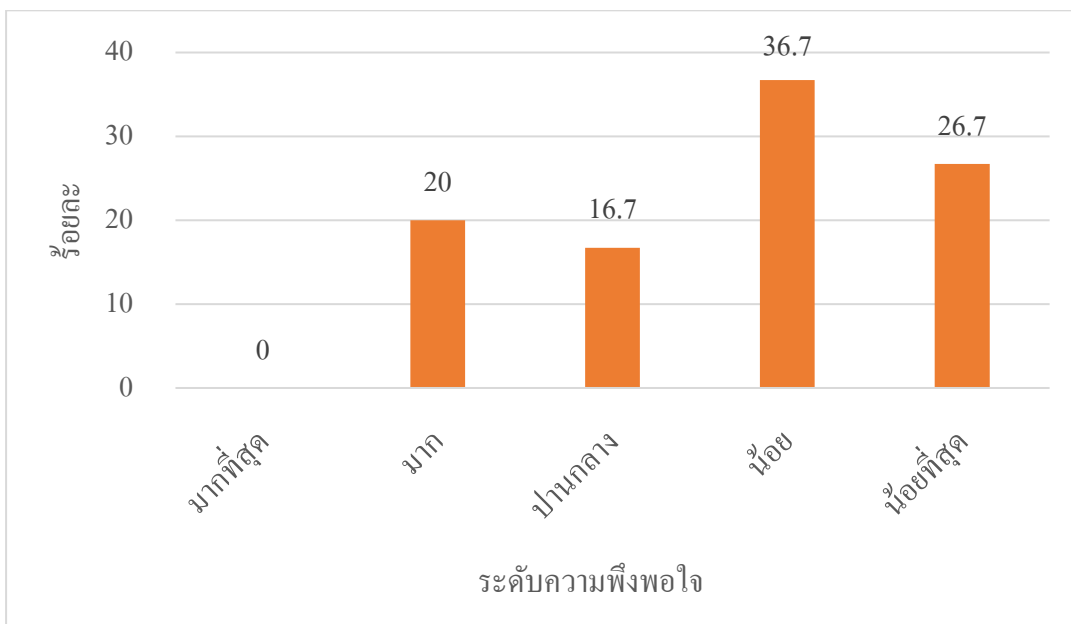
แผนภาพที่ 4-1 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

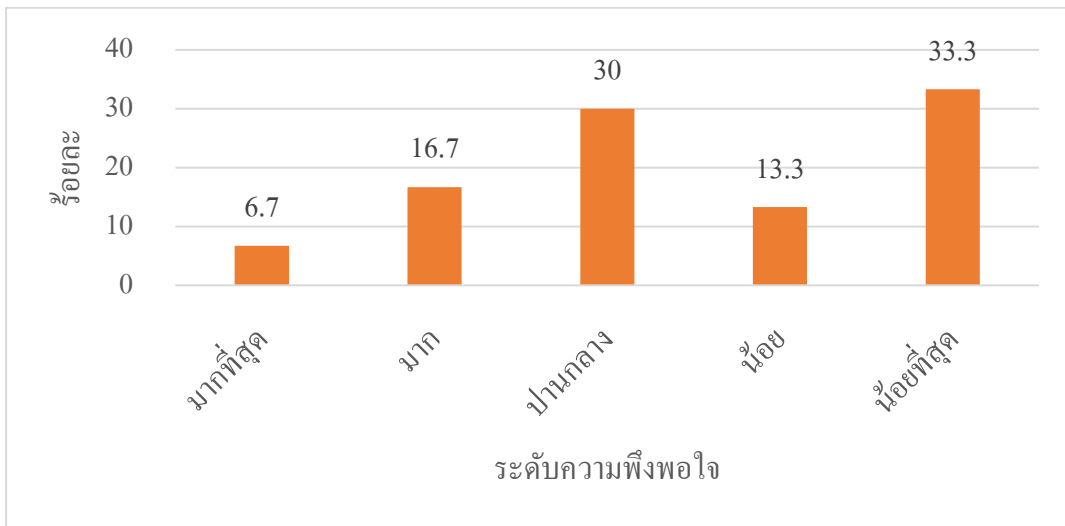
แผนภาพที่ 4-2 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพอใจต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

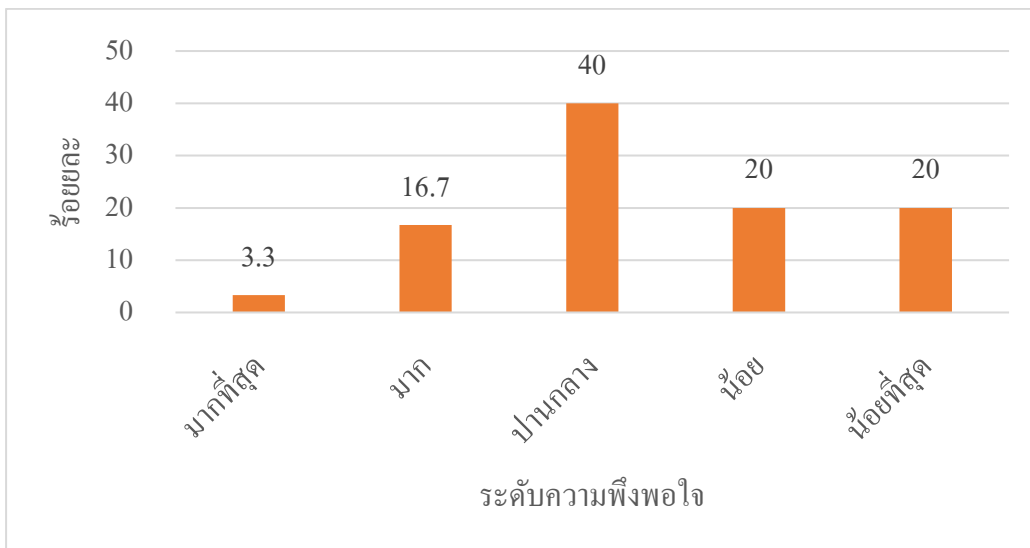
แผนภาพที่ 4-3 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

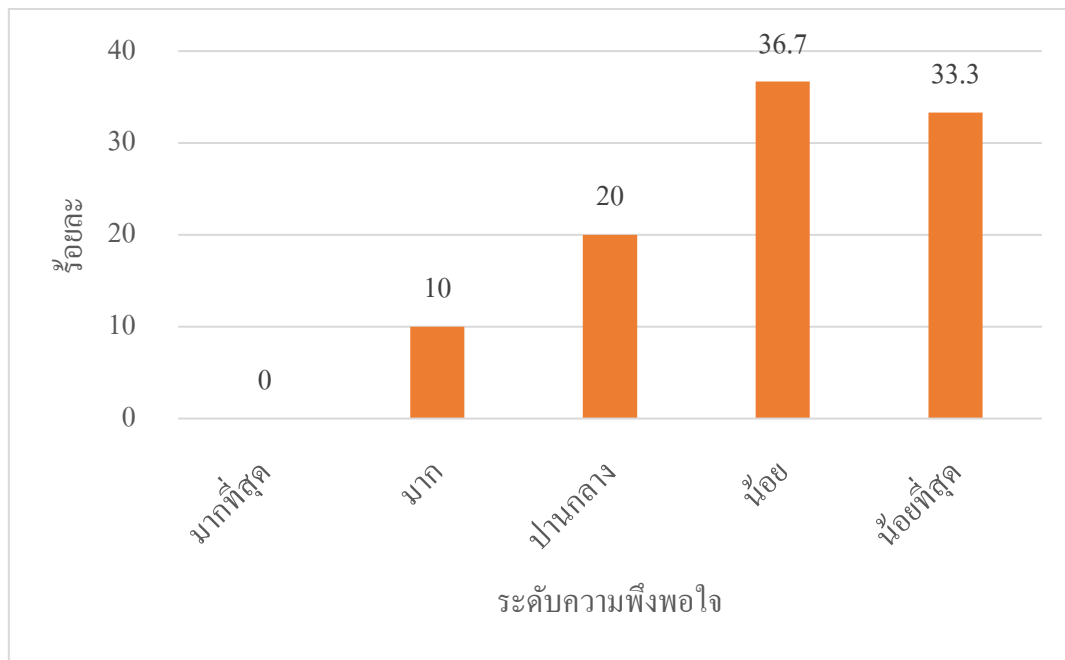
แผนภาพที่ 4-4 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

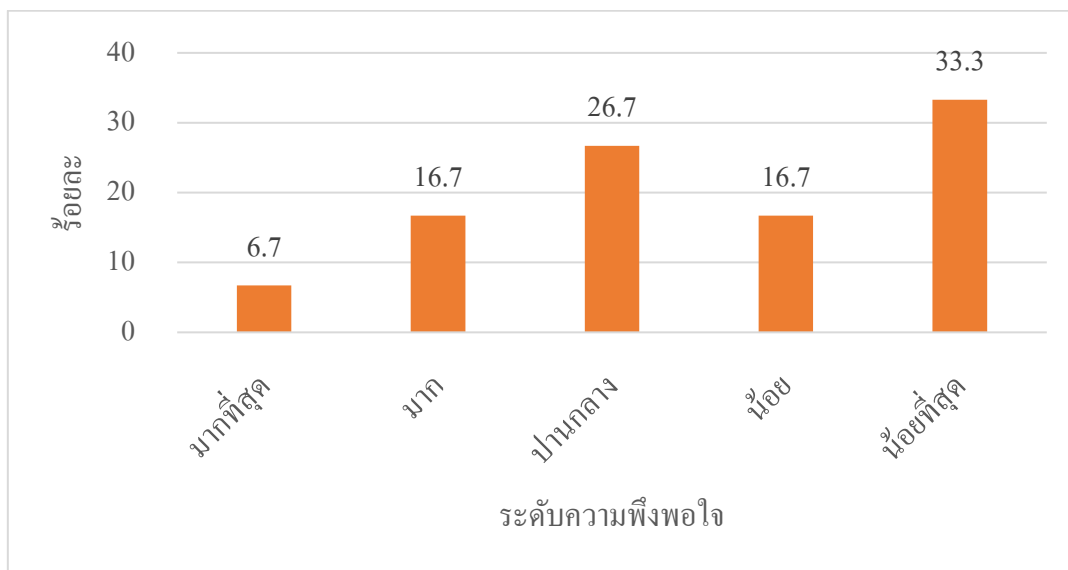
แผนภาพที่ 4-5 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

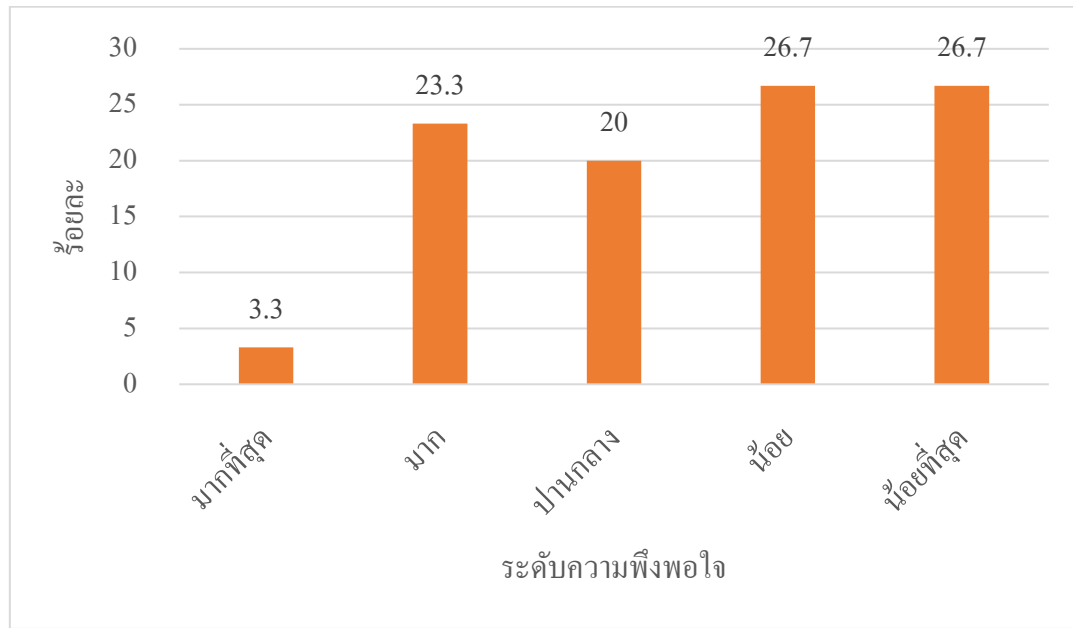
แผนภาพที่ 4-6 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพอใจ ต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน

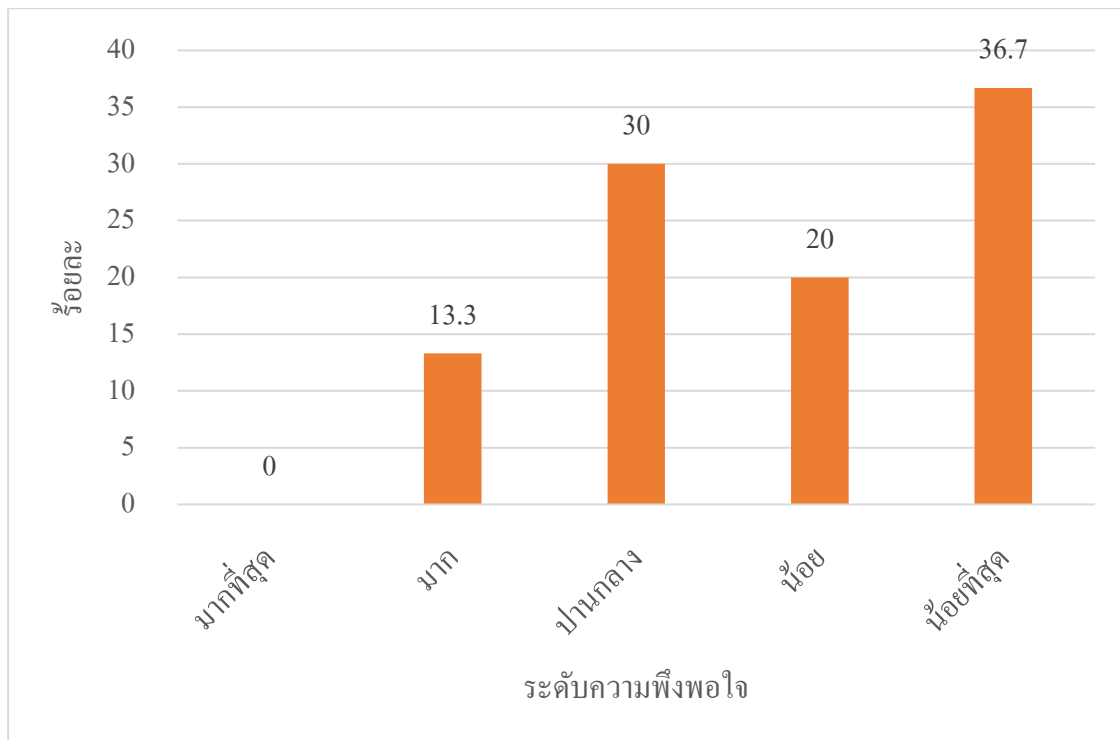
แผนภาพที่ 4-7 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพอใจ ต่อมาตรการทางภาษี ค่าเช่า ธรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อน

แผนภาพที่ 4-8 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

แผนภาพที่ 4-9 ร้อยละของการตอบคำถามเรื่องหลักการและแนวทางนโยบาย ในหัวข้อความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

ผลการทดสอบข้อมูล ส่วนที่ 2

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการตอบแบบสัมภาษณ์ของบุคคล 6 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการทำเหมืองอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ช่างผู้ชำนาญการ ในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต ผู้จำหน่ายหินอ่อนและแกรนิตสำเร็จรูป ผู้ใช้บริการหินแกรนิต หรือหินอ่อน รวมถึงเจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อน และแกรนิต ให้ข้อมูลที่ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยใน 3 ข้อ คือ เพื่อศึกษาบทบาทกฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนที่มีการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการพัฒนาธุรกิจ หินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน และเพื่อเสนอแนวทางการวางมาตรการกำกับ และบริการเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

ผลของข้อมูลสรุปได้ว่ากฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนเพื่อการพัฒนา ธุรกิจภาคเอกชน (หินแกรนิตและหินอ่อน) ยังไม่มีการกำหนดไว้ในกฎหมายเป็นการเฉพาะหากมี การกำหนดไว้เป็นการเฉพาะกฎหมาย ย่อมจะมีผลต่อการพัฒนาหินแกรนิตและหินอ่อน ซึ่งการ กำหนดกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นบทบาทของภาครัฐที่จะต้องเป็นผู้กำหนดขึ้น

ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีปัญหาในทุกด้านตั้งแต่ต้นน้ำ กลาง น้ำ และปลายน้ำ ด้วยระเบียบข้อบังคับของภาครัฐ ปัญหาตามที่กล่าวจะแก้ไขได้ต้องอาศัยภาครัฐ เป็นตัวนำ ด้วยภาครัฐเป็นผู้กำหนดระเบียบ ข้อบังคับนั้นปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อน จะมีความมั่นคงแบบยั่งยืน ภาครัฐจะต้องเป็นฝ่ายจัดปัญหานั้น จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ ในการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

มาตรการกำกับและบริการเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคง แบบยั่งยืนจะต้องมีแนวทางป้องกันการทุ่มตลาดของสินค้าภายนอกประเทศห้ามนำเข้าโดยเสรี มาตรการกำกับและบริการจะต้องผ่อนปรนระเบียบข้อบังคับ ตามเหตุปัจจัยของการผลิตหินแกรนิต และหินอ่อน รวมตลอดการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องการผลิตหินแกรนิตและหินอ่อน และประการ สำคัญต้องจัดตั้งองค์กรร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในธุรกิจเฉพาะเรื่องหินแกรนิตและ หินอ่อน ที่องค์กรนั้นตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่พัฒนาธุรกิจหินอ่อน และแกรนิตให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืนภายใต้การตั้งต้นทุนสำรองขององค์กร โดยภาครัฐไว้ก่อน

สรุป

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจ มีผลต่อวัตถุประสงค์ตามที่วิจัย คือบทบาทของรัฐมีผลต่อการปรับกลยุทธ์ของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนในทุกมิติเป็นสำคัญ จึงจะเกิดการพัฒนารัฐกิจหินแกรนิตและหินอ่อนแบบมั่นคงและยั่งยืน

ผลของการตอบแบบสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์บุคคลทั้ง 6 กลุ่ม สรุปได้ว่ากฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน (ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน) ยังไม่มีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ หากมีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ กฎหมาย ย่อมจะมีผลต่อการพัฒนารัฐกิจหินแกรนิตและหินอ่อน ซึ่งการกำหนดกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นบทบาทของภาครัฐที่จะต้องเป็นผู้กำหนดขึ้น ตัวอย่างเช่น

1. BOI

2. กองทุนการวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์หินแกรนิตและหินอ่อนที่นำไปสู่การมีมาตรฐานรองรับ หรือเป็นสินค้านวัตกรรมต่างๆ ที่ได้รับสิทธิพิเศษของไทย เป็นต้น

3. ส่งเสริมการส่งออก

ปัญหาการพัฒนารัฐกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีปัญหาในทุกด้านตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ด้วยระเบียบข้อบังคับของภาครัฐปัญหาตามที่กล่าว จะแก้ไขได้ต้องอาศัยภาครัฐเป็นผู้นำ ด้วยภาครัฐเป็นผู้กำหนดระเบียบ ข้อบังคับนั้น ปัญหาการพัฒนารัฐกิจหินแกรนิตและหินอ่อนจะมีความมั่นคงแบบยั่งยืน ภาครัฐจะต้องเป็นฝ่ายขจัดปัญหานั้น จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนารัฐกิจภาคเอกชนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน ตัวอย่างเช่น

1. ความล่าช้าของการต่ออายุประทานบัตร

2. ใบประทานบัตรหรือใบอนุญาตควรถูกค้ำประกันถึงการผลิตนั้นๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ

สูงสุด

3. แยกประเภทการทำเหมืองหินและโรงงานระหว่างหินแผ่นกับหินโม้ ให้ชัดเจน

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน โดยการวิจัยนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ 3 ข้อดังนี้

1. เพื่อศึกษาบทบาท กฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนที่มีการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต ให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน
3. เพื่อเสนอแนวทางการวางมาตรการกำกับและบริการเพื่อพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

จากผลการวิจัยสามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ทั้ง 3 ข้อ ดังกล่าวข้างต้นโดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาที่ตอบวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1

ผลการศึกษาที่ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในเรื่องการขอสัมปทานบัตรเหมืองหินอ่อนและแกรนิตและการต่ออายุใบอนุญาตมีขั้นตอนที่ไม่เอื้อต่อการขอใบอนุญาต ด้วยส่วนใหญ่สถานที่ที่ทำเหมืองเป็นที่อยู่ในเขตป่าไม้เศรษฐกิจ ที่ต้องขออนุญาตใช้จากกรมป่าไม้ แต่การขออนุญาตทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิตต้องขึ้นอยู่กัหน่วยงานอื่น คือ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และมีคณะกรรมการที่มีหลากหลายสาขาของหน่วยงานราชการที่ไม่มีตัวแทนของผู้ประกอบอาชีพทำเหมืองหินอ่อนและหินแกรนิตเข้าร่วมในคณะกรรมการ จึงเกิดปัญหาพิจารณาอนุมัติสัมปทานบัตรและต่อใบอนุญาตประทานบัตรทำให้การอนุญาตใช้พื้นที่ของกรมป่าไม้ต้องมีเหตุล่าช้าต้องรอหน่วยงานอื่นอนุมัติใบอนุญาตหรือการอนุญาตให้ต่อใบอนุญาต ด้วยการขออนุญาตสัมปทานบัตรไม่แล้วเสร็จตามเป้าหมายของเวลา คณะกรรมการขาดความรู้ความเข้าใจในธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตที่มีการใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ไม่เป็นมลพิษกับสิ่งแวดล้อมแล้วแต่ราชการยังมีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมทำให้การอนุมัติล่าช้าหรือไม่อนุมัติการให้สัมปทานและต่อใบอนุญาต จึงทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการ

ประกอบธุรกิจของภาคเอกชนให้ทันต่อการแข่งขันที่ไม่กระทบสิทธิ์ของสังคมกลุ่มอื่น แต่ปัจจุบันกลับมีพระราชบัญญัติที่ออกมาควบคุมดูแลรวมทั้งที่จะให้ธุรกิจประเภทเหมืองหินอ่อนและหินแกรนิตไทยไม่สามารถได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการได้ การต่อไปอนุญาตสัมปทานหากเป็นไปได้ตามขั้นตอนกฎหมายระเบียบข้อบังคับเป็นเรื่องที่ผู้ประกอบการรับได้ แต่เมื่อมีกรณีที่เป็นเหตุที่หน่วยงานราชการอ้างว่าต้องเข้าสู่คณะกรรมการพิจารณาปัญหาจึงเกิดที่คณะกรรมการที่ทำงานล่าช้า ผู้ประกอบการจึงไม่ได้รับสิทธิพิเศษใด ๆ ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต ส่วนหินอ่อนและหินแกรนิตแปรรูป รัฐบาลพยายามให้มีการนำเข้าโดยเสรีทำให้ประเทศที่จะนำเข้าโดยเสรีได้รับสิทธิพิเศษและประเทศที่นำเข้ามีการสนับสนุนเงินทุนและด้านอื่น ๆ จากภาครัฐของประเทศนั้น ๆ ที่มากกว่าประเทศไทยที่ทำให้ธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตในประเทศลดความสามารถในการแข่งขันต้องขาดทุนปิดกิจการในที่สุด ซึ่งส่วนนี้จะต้องให้รัฐมีมาตรการด้านห้ามนำเข้าโดยเสรี จึงเป็นการสนับสนุนส่งเสริมธุรกิจภาคเอกชนให้มั่นคงแบบยั่งยืน ส่วนทุนที่จะสนับสนุนผู้ประกอบการหินแกรนิตและหินอ่อนรัฐบาลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่มีหน่วยงานใดที่เป็นของภาครัฐ โดยเฉพาะธุรกิจนี้ที่จะสนับสนุนธุรกิจภาคเอกชนที่เป็นองค์กรพิเศษขึ้นเพื่อสนับสนุนในการพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตให้มั่นคงแบบยั่งยืน

2. ผลการศึกษาที่ตอบวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2

ผลการศึกษาที่ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

จากการศึกษาผลของการศึกษาเป็นที่ยุติในทุกฝ่ายของผู้ที่เกี่ยวข้องในธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตที่มีผู้ที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เช่น ผู้ประกอบการทำเหมืองอ่อนและแกรนิตผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต ผู้จำหน่ายหินอ่อนและแกรนิตสำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินอ่อนหรือหินแกรนิต รวมถึงเจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจบังคับใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต ที่ทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจตามที่กล่าวมามีความเห็นที่เกิดจากความเป็นจริงของปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตให้มั่นคงแบบยั่งยืนไปในแนวทางเดียวกันว่า ภาครัฐมีอิทธิพลที่ทรงพลังที่จะแสดงออกเป็นบทบาทสำคัญที่ทำให้ธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตภาคเอกชนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาไปสู่ความมั่นคงแบบยั่งยืน ด้วยรัฐถือว่าเป็นองค์กรที่ครอบคลุมไปทุกส่วน ทุกมิติ เช่น ด้านกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ด้านการจัดเก็บและลดหย่อนภาษี ด้านสิ่งแวดล้อมด้านทุน ทักษะของผู้ใช้แรงงานในการแปรรูปและติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต

สำเร็จรูป รวมตลอดการแปรรูป การผลิต และทุก ๆ ด้านที่รัฐมีองค์กรและบุคลากรครบทุกด้าน ที่ต่างกับภาคเอกชนมีเพียงประสบการณ์การทำงานและมีเพียงความตั้งใจที่จะทำให้ธุรกิจ ประสบความสำเร็จมีรายได้เหลือกำไรพอเพียง และมีผลต่อการดำรงรักษาธุรกิจไว้แบบมั่นคงยั่งยืน ในสถานะที่สถานการณ์ของเศรษฐกิจจะเปลี่ยนแปลงหรือมีเหตุใด ๆ ก็คงดำรงอยู่ได้ตามปกติตลอดไป

ผลการวิจัยการศึกษาจึงชี้ชัดว่าภาครัฐต้องเข้ามามีบทบาทต่อธุรกิจภาคเอกชน ที่รัฐจะต้องคำนึงว่าเป็นอำนาจหน้าที่ที่จะต้องทำเพื่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนแม้การเข้ามา มีบทบาทของภาครัฐนั้นจะมีต้นทุนเมื่อเปรียบเทียบกับการนำเข้าสินค้าของต่างประเทศในประเทศนั้น เข้ามาใช้ในประเทศจะมีต้นทุนที่น้อยกว่าการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจภายในประเทศของ ภาคเอกชนก็ตาม

ความเป็นจริงของภาครัฐจากการศึกษาวิจัยผลสรุปว่ารัฐยังให้ความสำคัญต่อการ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนน้อยมาก รัฐได้ปล่อยให้ภาคเอกชนต่อสู้แข่งขัน ในธุรกิจโดยลำพังตนเอง รัฐคำนึงเฉพาะการเก็บค่าตอบแทนที่เป็นภาษีค่าภาคหลวง ค่าอาชกรรมนิยม และการควบคุมที่อ้างสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานเป็นสำคัญ ธุรกิจภาคเอกชนจึงยังต้องรอคอย ผู้นำของภาครัฐที่เห็นความสำคัญบทบาทภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนต่อไป

3. ผลการศึกษาที่ตอบวัตถุประสงค์ ข้อที่ 3

ผลการศึกษาที่ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

ให้รัฐจัดองค์กรระหว่างภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนในการกำกับดูแลช่วยเหลือ สนับสนุนธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตภาคเอกชนขึ้นเป็นการเฉพาะ และมีกฎหมายรับรององค์กร ที่จัดตั้งขึ้นให้มีอำนาจหน้าที่เต็มรูปแบบในการสนับสนุนธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตภาคเอกชน ที่องค์กรนี้จะต้องแก้ไขปัญหาทุกมิติที่เกิดกับธุรกิจโดยไม่กระทบสิทธิของสังคมกลุ่มอื่น ๆ และ มาตรการต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับธุรกิจดังกล่าวต้องกำหนดขึ้นโดยองค์กรพิเศษตามที่กล่าวนี้

การวิจัยผลการศึกษาตอบวัตถุประสงค์ 3 ข้อ นำไปสู่สมมติฐานที่ตั้งไว้ในเรื่อง “บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน” หมายความว่า รัฐต้องมีบทบาทเป็นประการสำคัญ ด้วยรัฐเป็นองค์กรที่มีหน่วยงานภายใต้กำกับ และบุคลากรครบถ้วนทุกด้าน รวมตลอดถึงมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลและให้บริการที่มีอำนาจ ออกกฎหมายแก้ไขกฎหมายเพื่อบังคับใช้ เพื่อให้ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่มั่นคงแบบยั่งยืน การวิจัยตามเรื่องดังกล่าวจึงมีผลต่อบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ครอบคลุมทุกประการ

ข้อเสนอแนะ

ให้รัฐจัดตั้งองค์กรสนับสนุนภาคเอกชนในธุรกิจประเภทนั้น ๆ โดยมีบุคลากรของภาคเอกชนรวมเป็นคณะกรรมการขององค์กรและต้องมีกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่ขององค์กรเฉพาะองค์กรนั้น ๆ ในอาชีพเป็นการเฉพาะอาชีพนั้น มิใช่ร่วมกันทุกอาชีพ เช่น

1. สภาแกรนิตและหินอ่อนแห่งประเทศไทย
2. สภาผู้รับเหมาก่อสร้างไทย
3. สภาผู้ออกแบบไทย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนของไทยเพื่อให้เกิดความมั่นคงแบบยั่งยืนนั้น ควรให้ความสำคัญกับบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน จึงมีข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้ภาครัฐได้นำไปปรับปรุงแก้ไข อันได้แก่

- 1.1 นโยบายเร่งด่วนห้ามนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนสำเร็จรูปโดยเสรี
- 1.2 กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานที่มีการก่อสร้างที่ใช้พื้น ผนัง และงานสถาปัตยกรรมตกแต่งต่าง ๆ ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนที่แปรรูปภายในประเทศเป็นสำคัญ
- 1.3 จัดหาแหล่งทุนภายใต้การค้ำประกันสินเชื่อของภาครัฐ ตลอดจนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางด้านปัจจัยผลิตที่ทำให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้
- 1.4 การพัฒนาเทคโนโลยี อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเชื่อมโยงกับการศึกษา ควรมีการจัดตั้งสถาบันของชาติที่มีหน้าที่เฉพาะในการวิจัยและพัฒนา

ในส่วนของภาคเอกชนนั้นควรคำนึงถึงการรวมตัวกันในอาชีพเดียวกัน เช่น การสร้างพันธมิตรและสร้าง Cluster ของผู้ประกอบการธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อสร้างอำนาจต่อรองและเร่งรัดการทำงานของภาครัฐ เพื่อให้แต่ละ Cluster ของผู้ประกอบการหินแกรนิตและหินอ่อน ได้นำส่งข้อเสนอที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงนโยบายของภาครัฐ ดังนั้นภาคเอกชนควรมีการรวมตัวกันเพื่อสร้างอำนาจต่อรองและเพื่อสื่อสารให้ภาครัฐสามารถปรับปรุงนโยบายให้ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ภาครัฐทราบว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรแก้ไข เพื่อให้นโยบายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภาครัฐและภาคเอกชนควรแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐสามารถแบ่งปันข้อมูลด้าน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ต่าง ๆ ให้กับเอกชน ส่วนภาคเอกชนก็สามารถที่จะแบ่งปันข้อมูลด้านกำลังการผลิต ปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดต่าง ๆ เพื่อให้ภาครัฐปรับปรุงนโยบายได้อย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน โดยภาครัฐควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

ภาครัฐมีบทบาทที่สำคัญในการอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในการเกิดภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ปัจจัยที่สำคัญในการนำนโยบายปฏิบัติคือ ทำให้เกิดโครงสร้างหน่วยงานที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการประสานงานและมีความพยายามในการมาตรการจูงใจ กฎหมาย และระเบียบอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ข้อเสนอแนะของภาครัฐ คือ รวมหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติ ให้ทำงานอย่างมีเอกภาพโดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างทันสมัย เนื่องจากการทำงานของภาครัฐในส่วนราชการ มีข้อจำกัดในเรื่องระเบียบการทำงานและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ ภาครัฐจึงควรแก้ไขระเบียบการทำงานของภาครัฐที่มีข้อจำกัด เพื่อที่สามารถเร่งรัดการจ้างบุคลากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อทำการศึกษาปรับปรุงและเร่งรัดให้งานบรรลุผล

นอกจากนี้ควรมีคำสั่งต่อหน่วยงานของภาครัฐตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนที่มีการนำเข้าหินอ่อนและแกรนิตโดยไม่ขออนุญาต และให้แปลความประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องกำหนดให้หินเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 ประกาศ ณ วันที่ 16 มิถุนายน 2551 ให้มีความชัดเจนในเรื่องพิกัดสินค้าเพื่อระงับการนำเข้าหินอ่อนและแกรนิตสำเร็จรูปโดยอ้างว่าเสรี

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยที่ควรวิจัยในเรื่องการกำหนดองค์กรธุรกิจเฉพาะอาชีพ โดยมีภาคเอกชนร่วมด้วยและต้องมีกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่ หรือวิจัยการจัดตั้งองค์กรอาชีพอิสระในแต่ละอาชีพ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

วารสารและหนังสือพิมพ์

ชัยภัฏ จันทรวิไล. “นโยบายของรัฐในด้านการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว The Governmental Policy on Rice Price Stabilization”, วารสารบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2554.

ชัยวิทย์ อุณหศิริกุล. “อุตสาหกรรมเหมืองหินเพื่อการก่อสร้างภายใต้การกำกับดูแลของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่”, จุดสาร กพร. ปีที่ 9 (ฉบับที่ 1) ตุลาคม - ธันวาคม 2553.

วิกานดา วรรณวิเศษ. “โครงการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (The Rice Pledging Scheme of the Yingluck Shinawatra Government)”, สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, ปีที่ 2 (3), 2554.

สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์. “นโยบายการกำหนดราคาข้าวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตชาวนาไทย”, วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ปีที่ 1 (2), กุมภาพันธ์-กรกฎาคม 2557, หน้า 45-46.

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

เอกชัย รูปนันทน์. “การพัฒนาความสุขที่ประณีตสูงสุดแบบยั่งยืนตามหลักพระพุทธศาสนา อันมีผลต่อคุณภาพชีวิตของชาวพุทธ”. คุษฎีนิพนธ์หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตร คุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี, 2562.

กฎหมาย

“กฎกระทรวงกำหนดหินเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรมและดินหรือทรายเป็นดินอุตสาหกรรม หรือทรายอุตสาหกรรม พ.ศ. 2563”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 137 ตอนที่ 13 ก, 14 กุมภาพันธ์ 2563.

นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สำนัก. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. “แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2560-2564”, ประกาศราชกิจจานุเบกษา. ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 134 ตอนพิเศษ 67 ง, 3 มีนาคม 2560.

- “ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องกำหนดให้หินเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551”, ประกาศในราชกิจจานุเบกษา. ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 125 ตอนพิเศษ 120 ง, 23 กรกฎาคม 2551.
- “ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้าที่มีมาตรการนำเข้าตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ให้เป็นไปตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2555”, ประกาศราชกิจจานุเบกษา. ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 130 ตอนพิเศษ 52 , 26 เมษายน 2556.
- “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต”, 2560.
- “ประกาศเรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560- 2564)”, ราชกิจจานุเบกษา. ปีที่ 1, 29 ธันวาคม 2559, หน้า 13-19.
- “ประกาศเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ.2561-2580)”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 135 ตอนที่ 82 ก , 13 ตุลาคม 2561, หน้า 1-6.
- “พระราชบัญญัติแร่พ.ศ. 2560”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 26 ก, 2 มีนาคม 2560.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

- ปัญญา สมบูรณ์ สุข และคณะ. “แนวทางแก้ปัญหาหาคายางพาราตกต่ำ”. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2556.
- เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการแร่แห่งชาติ, สำนักงาน. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. “ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ พ.ศ.2560-2564”. คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ, 31 กรกฎาคม 2561.
- สถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรมการผลิต (SMI) ร่วมกับสายงานองค์กรระหว่างประเทศ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. “รายงานผลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) กลุ่มอุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อน”. 2554.
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อน. “ยุทธศาสตร์แกรนิตและหินอ่อนก่อนการเปิดตลาดเสรีสินค้าหินของไทย”. 28 มีนาคม 2554.

ภาคผนวก

ผนวก ก

การนำเสนอข้อมูลแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์งานวิจัยเรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตเบะ
หินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นตาม โครงการวิจัยเรื่อง บทบาทภาครัฐต่อการปรับ
กลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน
2. การให้ข้อมูลตามแบบสัมภาษณ์ กรุณาตอบคำถามตามความพึงพอใจของท่านให้
มากที่สุด ทั้งนี้ข้อมูลของท่านจะไม่นำไปทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับอันมีผลกระทบต่อความ
เชื่อมั่นของบุคคลอื่น แต่แบบสัมภาษณ์นี้จะนำไปวิเคราะห์ผลของความพึงพอใจต่อ บทบาท
กฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิต
เพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน
3. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

อายุ	☐ 20-30 ปี	☐ 31-40 ปี	
	☐ 41-50 ปี	☐ 51-60 ปี	
	☐ 61-70 ปี	อื่นๆ.....	
เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง	
สถานภาพ	☐ โสด	☐ สมรส	☐ หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

ระดับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปวช/ปวส/อนุปริญญาปริญญาตรี
 ปริญญาโทหรือสูงกว่า

กลุ่มอาชีพ ผู้ประกอบการทำเหมืองหินแกรนิตและหินอ่อน
 ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูป
 ช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อน
 ผู้จำหน่ายแกรนิตและหินอ่อนสำเร็จรูป
 ผู้ใช้บริการหินแกรนิตหรือหินอ่อน
 เจ้าหน้าที่งานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ บังคับใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหิน
 แกรนิตและหินอ่อน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจ

คำชี้แจง เกณฑ์การให้คะแนนระดับความเชื่อมั่นบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์
 ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืนเห็นด้วยในข้อใดให้ใส่เครื่องหมาย
 / ลงใน ในช่องนั้น

คะแนน	ระดับความพอใจ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

หลักการและแนวทงนโยบาย						
ข้อ	บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับ และบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	คำตอบ				
		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1.	ท่านมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					
2.	ท่านมีความพอใจต่อการกำกับและดูแลสิ่งแวดล้อมของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					
3.	ท่านมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					
4.	ท่านมีความพอใจต่อการส่งเสริมทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					
5.	ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					
6.	ท่านมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					
7.	ท่านมีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาชารกรรมเนียม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					
8.	ท่านมีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลและบริการธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					

ข้อ	บทบาทกฎหมาย ปัญหา การพัฒนา มาตรการกำกับ และบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
9	ท่านมีความพึงพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ให้ความ สำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน					

ส่วนที่ 2 การนำเสนอข้อมูล แบบสัมภาษณ์ และคำสัมภาษณ์

โดยการตอบคำถาม ของประชากรกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาการวิจัยเรื่องบทบาทของรัฐ
ต่อการปรับกลยุทธ์ของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

คำถาม

1. กฎหมายระเบียบข้อบังคับของภาครัฐมีผลต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหินแกรนิต
และหินอ่อนอย่างไร (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ.....

2. ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนด้านกฎหมาย ด้านเงินทุน ด้านทักษะแรงงาน และ
ด้านสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ.....

3. การดูแลผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีความยุติธรรมต่อต้นทุนการผลิต
ของผู้ประกอบการของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ.....

4. การเปิดตลาดเสรีการค้าหินแกรนิตและหินอ่อนมีผลต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภคหรือผู้ใช้
หินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ.....

5. บทบาทของภาครัฐมีความจำเป็นต่อการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน ท่านมีความเห็นอย่างไร

ตอบ.....

6. ธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตจะมีความมั่นคงแบบยั่งยืนจะต้องมีปัจจัยใดบ้าง ท่านมีความเห็นอย่างไร

ตอบ.....

คำสัมภาษณ์

1. อดีตท่านประธานกลุ่มแกรนิตและหินอ่อน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

1. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับของภาครัฐ มีผลต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจแกรนิตและหินอ่อน อย่างไร (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับของภาครัฐมีบทบาทมากด้วยเป็นข้อบังคับที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม หากกฎหมายนั้นไม่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจก็จะทำให้ธุรกิจมีปัญหาไม่สามารถเติบโตได้ตามปกติหรือพัฒนาให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

2. ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนด้านกฎหมาย ด้านเงินทุน ด้านทักษะแรงงาน และด้านสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ ภาครัฐยังให้ความสำคัญในการเข้าไปมีบทบาทในด้านต่างๆ น้อยมาก รัฐเน้นเฉพาะการควบคุมและเรียกค่าตอบแทนเป็นค่าฤชา ธรรมเนียม ภาษี กล่าวคือการสนับสนุนจากภาครัฐบาลของไทยยังมีน้อยเมื่อเทียบกับรัฐบาลประเทศจีน เช่นรัฐบาลจีนมีนโยบายสนับสนุนธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำทุกระบวนการอย่างใกล้ชิด เช่น นโยบายการการแปรรูปเศษวัสดุที่เหลือจากโรงงานให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าที่สุด

3. การดูแลผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการหินแกรนิตและหินอ่อน ที่มีความยุติธรรมต่อต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ รัฐบาลความยุติธรรมด้วยการแข่งขันสูงผู้ประกอบการจึงกำหนดราคาตามความต้องการของตลาดมากกว่าความเป็นความเป็นจริงและภาครัฐขาดความรู้ความเข้าใจในต้นทุนการผลิตแต่รับรู้เฉพาะปัญหาของผู้บริโภคและเน้นคุ้มครองดูแลผู้บริโภคมากกว่า ภาครัฐจึงไม่มีการสร้างความยุติธรรมในต้นทุนต่อการจำหน่ายสินค้าให้กับผู้ประกอบการ

4. การเปิดตลาดเสรีการค้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ มีผลต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภคหรือผู้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อน (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ มีผลต่อผู้ประกอบการภายในประเทศอย่างมากด้วยต้นทุนการผลิตของต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศจีนและอินเดียรัฐให้การสนับสนุนและต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการในประเทศของตน แต่ประเทศไทยผู้ประกอบการยังต้องช่วยเหลือธุรกิจด้วยตนเอง

5. บทบาทของภาครัฐมีความจำเป็นต่อการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน (ท่านมีความเห็นอย่างไร)

ตอบ ภาครัฐมีความจำเป็นต่อการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจอย่างมากเพราะรัฐเป็นองค์กรที่มีศักยภาพในบุคคลกรและเงินทุนตลอดจนอำนาจต่างๆ ทางกฎหมาย กิจการใดที่ภาครัฐไม่สนับสนุนส่งเสริมย่อมไม่มั่นคงไม่ยั่งยืน

6. ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนจะมีความมั่นคงแบบยั่งยืนจะต้องมีปัจจัยใดบ้าง ท่านมีความเห็นอย่างไร

- ตอบ 1. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ภาครัฐที่จะต้องเอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจให้มั่นคงแบบยั่งยืน
2. ทุนในการดำเนินการด้วยธุรกิจมิใช่เป็นการทำเฉพาะท้องถิ่นหรือครัวเรือนจึงต้องมีแหล่งทุนที่ภาครัฐต้องช่วยเหลือส่งเสริม
3. ความไม่โปร่งใสของการกำกับดูแลของภาครัฐ โดยเฉพาะพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่
4. การอำนวยความสะดวกของภาครัฐเป็นสิ่งจำเป็นอันดับไม่ได้
5. ต้นทุนในการผลิต
6. การใช้วัตถุดิบให้คุ้มค่า
7. การใช้ของภายในประเทศก่อนเป็นสำคัญ
8. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ป้องกัน การทุ่มตลาดจากผู้ประกอบการกิจการต่างประเทศ ต้องชัดเจนและปฏิบัติจริงจัง

ข้อเสนอแนะ

ภาครัฐจะต้องไม่นิ่งคูดายกิจการภาคประชาชนต้องยอมรับว่ากิจการภาคประชาชนคือต้นทุนของการหารายได้ให้รัฐเพื่อนำปรับให้กับประชาชนภายในประเทศให้เกิดความเสมอภาคในการมีและใช้ทรัพยากรของชาติให้ถ่วงถึงและยุติธรรม

2. นายกสภาคมนหินอ่อนและแกรนิตไทย

1. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับของภาครัฐ มีผลต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแกรนิตและหินอ่อน อย่างไร (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับของภาครัฐ มีผลต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหินแกรนิตและหินอ่อน คือ การห้ามนำเข้าหินอ่อนและหินแกรนิตสำเร็จรูปเข้ามาภายในประเทศ โดยประกาศของกระทรวงพาณิชย์ และการที่ภาครัฐให้การสนับสนุนในการใช้วัสดุที่ผลิตภายในประเทศในการก่อสร้างในโครงการที่ภาครัฐลงทุน และก่อสร้าง แต่ในขณะเดียวกันกรมศุลกากรกลับปล่อยให้มีการนำเข้าหินอ่อนและหินแกรนิต สำเร็จรูปเข้ามาโดยการเปลี่ยนพิกัดนำเข้า จึงทำให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจประเภทนี้เป็นจำนวนมาก

2. ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนด้านกฎหมาย ด้านเงินทุน ด้านทักษะแรงงาน และด้านสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ ปัญหาในด้านกฎหมายมีความล้าสมัยในการห้ามนำเข้าโดยกระทรวงพาณิชย์ แต่กรมศุลกากรกลับปล่อยให้มีการนำเข้าได้โดยเสรี ในด้านเงินทุนและทักษะแรงงานทางภาครัฐไม่เคยให้การสนับสนุนอย่างจริงจังเลย

ในด้านสิ่งแวดล้อมภาครัฐออกกฎหมายควบคุมใหม่ๆ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมนั่นถือเป็นการดี แต่ต้องคำนึงถึง ความรู้และความเข้าใจของผู้นำชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎระเบียบและหน้าที่ของชุมชน นั้นกลับกลายเป็นการสร้างอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเภทนี้

3. การดูแลผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการหินแกรนิตและหินอ่อน ที่มีความยุติธรรมต่อต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ การดูแลผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการหินแกรนิตและหินอ่อนนั้น ควรจะให้หน่วยงานกลางที่มีความรู้และความเข้าใจในกิจการนี้เป็นตัวแทนภาครัฐมาทำหน้าที่ควบคุมดูแลและให้ความเป็นธรรมกับผู้บริโภคและผู้ผลิตภายในประเทศ และรวมถึงความถูกต้องในการนำเข้าและส่งออกหินอ่อนและหินแกรนิตด้วย

4. การเปิดตลาดเสรีการค้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ มีผลต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภคหรือใช้หินแกรนิตและหินอ่อน (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ การเปิดตลาดเสรีการค้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐต้องให้การสนับสนุนผู้ผลิตภายในประเทศ พยายามนำวัตถุดิบที่มีค่าของประเทศออกมาพัฒนา เพื่อให้เกิดประโยชน์และ

มูลค่าเพิ่มกับทรัพยากรของชาติ และยังช่วยให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นในชนบทของประเทศก่อน โดยควรที่จะพยายามสนับสนุนให้มีการพัฒนาดังกล่าวโดยให้มีต้นทุนที่ถูกทัดเทียมต่างประเทศ และควรให้มีความสะดวกและรวดเร็วในการขออนุญาตต่างๆ เพราะธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิต นั้นเป็นธุรกิจที่มีความนิยมในการใช้เหมือนธุรกิจแฟชั่น ดังนั้นจึงต้องใช้สีหินตามความนิยมตาม สถานการณ์ที่สถาปนิกต้องการใช้ในการตกแต่ง

5. บทบาทของภาครัฐมีความจำเป็นต่อการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและ หินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน (ท่านมีความเห็นอย่างไร)

ตอบ 1. ควรกำหนดระยะเวลาในการขออนุญาตต่างๆให้รวดเร็วและแน่นอน
 2. ควรลดต้นทุนในการดำเนินการขออนุญาตและลดภาษีนำเข้าเครื่องจักรและเครื่องมือ และวัตถุดิบสิ้นเปลืองในการผลิตลงเป็นศูนย์
 3. ให้ภาครัฐส่งเสริมโดยกำหนดให้โครงการต่าง ๆ ของภาครัฐที่มีการก่อสร้างให้ใช้ วัสดุตกแต่งที่เป็นหินอ่อนและหินแกรนิตภายในประเทศก่อน

6. ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนจะมีความมั่นคงแบบยั่งยืนจะต้องมีปัจจัยใดบ้าง ท่านมีความเห็น อย่างไร

ตอบ 1. ให้ลดกฎระเบียบของภาครัฐที่ทำให้เกิดความล่าช้าและเพิ่มต้นทุนในการผลิตในการ ขออนุญาตต่าง ๆ
 2. ให้มีการแบ่งแยกวิธีการทำเหมืองให้ถูกต้องกับการทำเหมืองหินอ่อนและหินแกรนิต ซึ่งมีมลพิษในด้านต่าง ๆ น้อยกว่าการทำเหมืองแร่ชนิดอื่น ๆ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเหมืองแร่หินอ่อนและหินแกรนิตโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะ

ภาครัฐควรช่วยสนับสนุนและศึกษาธุรกิจการทำเหมืองแร่หินอ่อนและหินแกรนิต โดยกำหนด วิธีการทำเหมืองแบบใหม่ให้ตรงกับความเป็นจริงและค่าธรรมเนียมต่างๆ ในอัตราพิเศษ

ควรให้สมาคมหินอ่อนและแกรนิตแห่งประเทศไทยหรือ กลุ่มหินอ่อนและหินแกรนิตในสภา อุตสาหกรรมซึ่งเป็นองค์กรที่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำธุรกิจนี้เข้ามามีส่วนร่วมในการ ช่วยภาครัฐดูแลและตรวจสอบบริษัท หรือผู้นำเข้าหินอ่อนและหินแกรนิตให้เป็นธรรมต่อทั้งผู้ผลิต และผู้บริโภค เพราะทางภาครัฐเองย่อมมีความรู้ในธุรกิจด้านนี้มากกว่าองค์กรทั้งสอง

3. ทำนอทธิบัติกรมทางหลวง การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

1. กฎหมายระเบียบข้อบังคับของภาครัฐมีผลต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจแกรนิตและหินอ่อนอย่างไร (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ ปัญหาการตีความกฎหมายไม่ชัดเจนและไม่ได้กำหนดขอบเขตการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานของรัฐในการปฏิบัติตามกฎหมาย จึงเกิดปัญหาระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับผู้ประกอบการที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต จึงต้องต้องมีการกำหนดขอบเขตการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานของรัฐ

2. ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนด้านกฎหมาย ด้านเงินทุน ด้านทักษะแรงงาน และด้านสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ รัฐบาลการสนับสนุนผู้ประกอบการในด้านการกำหนดและแก้ไขกฎหมาย ปล่อยให้กฎหมายที่ล้าหลังและขัดต่อการพัฒนาการประกอบธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตยังคงมีอยู่และไม่ได้รับการแก้ไข

ส่วนด้านเงินทุนรัฐไม่มีนโยบายเป็นรูปธรรมในการสนับสนุนธุรกิจของผู้ประกอบการ ปล่อยให้ผู้ประกอบการช่วยเหลือตนเองมาโดยตลอดที่แตกต่างกับประเทศคู่แข่ง ทางธุรกิจประเภทเดียวกัน ที่ส่งเสริมด้านเงินทุนผู้ประกอบการอย่างจริงจัง เช่นประเทศจีน จึงทำให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนมีความเข้มแข็งในการแข่งขันในตลาดโลก และเป็นผู้นำในธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต ด้านทักษะแรงงานเป็นการสนับสนุนในลักษณะการเรียนการสอนเพื่อรับประกาศนียบัตร ไม่มีการส่งเสริมทักษะแรงงานให้สามารถทำงานได้ โดยไม่ต้องมาฝึกงานกับผู้ประกอบการอีกครั้งหนึ่ง

ด้านสิ่งแวดล้อมของภาครัฐมีความเข้มงวดในการรักษาสีสิ่งแวดล้อมเกินความจำเป็นต่อการพัฒนาธุรกิจที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต

3. การดูแลผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการหินแกรนิตและหินอ่อน ที่มีความยุติธรรมต่อต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ รัฐเน้นเฉพาะการบังคับคุณภาพ ส่วนต้นทุนการผลิตและราคาขายและค่าแรงติดตั้งรัฐปล่อยให้ไปไปตามกลไกตลาด จึงมีการทุ้มตลาดของผู้มีอิทธิพลในธุรกิจประเภทนี้ ในด้านเงินทุนจนทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมต่อต้นทุนการผลิตในการจำหน่ายให้กับผู้บริโภคให้เป็นธรรมต่อต้นทุนของผู้ผลิตและผู้ประกอบการ

4. การเปิดตลาดเสรีการค้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ มีผลต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภค หรือผู้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนอย่างไร (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ การแข่งขันภายในประเทศสูงขึ้น เมื่อมีการเปิดเสรีการค้าจะส่งผลให้สินค้าจากต่างประเทศ จะเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการภายในประเทศ

รัฐบาลควรเป็นผู้นำในการขยายฐานการค้าไปต่างประเทศ มากกว่าที่จะปล่อยให้ประเทศ มากกว่าที่จะปล่อยให้ประเทศต่างๆ รุกเข้ามาในตลาดของไทย

5. บทบาทของภาครัฐที่มีความจำเป็นต่อการสนับสนุนและการส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน (ท่านมีความเห็นอย่างไร)

ตอบ ภาครัฐมีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมพัฒนาหินอ่อนและแกรนิตในด้าน ต่างๆ ทุกมิติจึงเกิดความมั่นคงแบบยั่งยืน ในทุกมิติของธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต ด้วยรัฐมีความพร้อม ในทุกด้าน ด้วยอำนาจของรัฐเอง แต่ผู้ประกอบการไม่สามารถมีอำนาจโดยตรง จึงต้องอาศัยภาครัฐ จึงมีความจำเป็นต่อการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาหินอ่อนและแกรนิตเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

6. ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนจะมีความมั่นคงแบบยั่งยืนจะต้องมีปัจจัยใดบ้าง (ท่านมีความคิด เห็นอย่างไร)

ตอบ 1. นโยบายส่งเสริมในการลดต้นทุน เช่น Subsidies การลดภาษีการนำเข้าของวัตถุดิบ หลักในการผลิตทางภาครัฐควรมีหน่วยงานที่ช่วยเหลือ SMEs ในการส่งออกและควรดำเนินใน ลักษณะของการดำเนินการเชิงรุกให้มากขึ้น

2. ต้นทุนในด้าน โลจิสติกส์ยังมีราคาสูงมากสำหรับผู้ประกอบการ SMEs และ ผู้ประกอบการ SMEs ยังต้องการความช่วยเหลือจากทางรัฐบาล ในเรื่องของการกระจายสินค้า อย่างมีประสิทธิภาพและมีราคาต้นทุนต่ำกว่านี้

3. ปรับปรุงหน่วยงานภาครัฐเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs อาทิเช่น หน่วยงานกรม ศุลกากรและการรถไฟซึ่งความร่วมมือช่วยเหลือจากภาครัฐ ควรจะเป็นการดำเนินการในเชิงรุก ยกตัวอย่างเช่น เงินช่วยเหลือจากกระทรวงพาณิชย์นับว่าไม่เกิดประโยชน์ (มีความล่าช้าเกินไป) การนำเข้าวัตถุดิบหรือรายได้จากต่างประเทศเข้ามายังมีความลำบากในการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

รัฐควรใช้สินค้าและวัตถุดิบภายในประเทศและใช้แรงงานที่เป็นคนไทยเป็นสำคัญก่อน เว้นแต่ วัตถุดิบหรือสินค้านั้นมีไม่เพียงพอหรือหาไม่ได้ภายในประเทศ

4. ท่านปลัดกระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

1. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับของภาครัฐ มีผลต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ แกรีนิตและหินอ่อน อย่างไร (ท่านมีความเห็นอย่างไร)

ตอบ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของภาครัฐถือเป็นข้อกำหนดแนวทางวินัยการดำเนินงานของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนของภาคเอกชน หากกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ไม่เอื้อต่อการบังคับใช้ต่อธุรกิจภาคเอกชน วินัยก็คือ อุปสรรคต่อการพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและแกรนิตให้มั่นคงแบบยั่งยืนและอาจเป็นเครื่องมือในการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเรียกกับบังเอินบนกับผู้ประกอบการธุรกิจได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของภาครัฐจึงมีผลต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

2. ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนด้านกฎหมาย ด้านเงินทุน ด้านทักษะแรงงาน และด้านสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ กฎหมายที่เกี่ยวกับการทำธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนยังมีการพัฒนาที่ล่าช้าไม่ทันต่อการแข่งขันธุรกิจในตลาดการค้าโลก ส่วนด้านเงินทุนภาครัฐยังไม่มีหน่วยงานเฉพาะในการสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการโดยตรง จึงทำให้แหล่งทุนของผู้ประกอบการด้านหินอ่อนและแกรนิตขาดสภาพคล่องทางการเงินในทางการการลงทุนในการพัฒนาธุรกิจที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันในตลาดการค้าโลก ด้านทักษะแรงงานภาครัฐสนับสนุนในเชิงการให้การศึกษาด้านหลักการแต่ไม่มีการสนับสนุนทักษะปฏิบัติงานจริง ทำให้ผู้ประกอบการต้องนำผู้ศึกษาจากภาครัฐมาฝึกทักษะในการปฏิบัติงานอีกครั้งที่ต้องใช้เวลานาน ที่มีผลต่อการทำงานให้สัมฤทธิ์ผลตามระยะเวลา ด้านสิ่งแวดล้อมรัฐเน้นเฉพาะการป้องกันทรัพยากรในเชิงอนุรักษ์ไว้ที่มิใช่เป็นการนำทรัพยากรมาสร้างมูลค่าเพิ่มและปรับสภาพให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์ตามหลักธรรมชาติที่มนุษย์สร้างขึ้นใหม่

3. การดูแลผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการหินแกรนิตและหินอ่อน ที่มีความยุติธรรมต่อต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ ภาครัฐยังขาดองค์กรที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ให้ความยุติธรรมในเรื่องต้นทุนการผลิตที่ให้เกิดความยุติธรรมต่อผู้บริโภคกับผู้ผลิตแต่ภาครัฐปล่อยปัญหาส่วนนี้ให้ไปไปตามกลไกตลาด อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับทุกฝ่าย ด้วยเหตุปล่อยให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดที่บางครั้งสินค้าก็มีราคาสูงกว่าต้นทุน บางครั้งก็สูงเกินกำไรที่ควรจะเป็น

4. การเปิดตลาดเสรีการค้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ มีผลต่อผู้ประกอบการและผู้บริโภค หรือผู้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อน (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ การเปิดตลาดเสรีการค้าหินแกรนิตและหินอ่อนมีทั้งข้อดีและข้อเสีย กล่าวคือสินค้าบางประเภทของประเทศได้ประโยชน์ในการขยายฐานการค้าขาย แต่สินค้าบางประเภทถูกแย่งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศก็ไม่สามารถแข่งขันได้โดยเฉพาะธุรกิจแกรนิตและหินอ่อนจะได้รับผลกระทบอย่างแน่นอน หากจะเปิดตลาดการค้าเสรีภาครัฐจะต้องส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนในทุกมิติให้มีศักยภาพในการแข่งขันก่อนจึงไปทำเปิดตลาดเสรีการค้ากับประเทศอื่นๆ

5. บทบาทของภาครัฐมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน (ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร)

ตอบ ภาครัฐมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน ด้วยรัฐเป็นองค์กรใหญ่ที่มีหน่วยงานครบทุกด้าน มีบุคลากรครบทุกมิติมีทุนและการแสวงหาทุนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจภาคเอกชนได้ครบทุกมิติ หากภาคเอกชนจะขาดการส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนขาดปัจจัยในการนำไปสู่การพัฒนาให้มั่นคงแบบยั่งยืน

6. ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนจะมีความมั่นคงแบบยั่งยืนจะต้องมีปัจจัยใดบ้าง ท่านมีความเห็นอย่างไร

ตอบ ปัจจัยที่จะทำให้ธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตมีความมั่นคงแบบยั่งยืนมีดังนี้

1. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตให้เกิดการพัฒนาที่มั่นคงแบบยั่งยืน

2. การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรของภาครัฐจะต้องทำงานโดยโปร่งใส รวดเร็วเต็มใจให้บริการกับผู้ประกอบการ ปราศจากการเรียกรับสินบนในการปฏิบัติหน้าที่

3. ทุนการประกอบธุรกิจด้วยทุนเป็นความสำคัญของการทำธุรกิจในเชิงแข่งขันที่ปัจจุบันธุรกิจมิใช่เป็นระบบครอบครัวหรือท้องถิ่นแต่เป็นในรูปแบบการแข่งขันทั่วประเทศ และต่างประเทศ ทุนจึงเป็นสาระสำคัญที่ภาครัฐต้องสนับสนุน

4. ด้านวิชาการความรู้ในด้านเทคนิคด้านต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย ด้านขนส่ง ด้านบัญชี ด้านบริหารบุคคล ด้านการตลาด เป็นต้น ภาครัฐต้องส่งเสริม

5. การส่งเสริมสนับสนุนจากภาครัฐในทุกด้านทุกมิติ

6. ความร่วมมือความเข้าใจของประชาชนในชาติที่ต้องยอมรับการทำธุรกิจที่ต้องอยู่ร่วมกับการรักษาสภาพแวดล้อมภายใต้ประชาชน ไม่กดดันให้ผู้ประกอบการหรือรัฐให้เลิกกิจการ หินอ่อนและหินแกรนิต

7. การป้องกันการทุ่มตลาดด้วยการไม่เปิดเสรีการค้าและใช้หินอ่อนและแกรนิตภายในประเทศ ในงานก่อสร้างของหน่วยงานของรัฐ

ข้อเสนอแนะ

ต้องตั้งองค์กรร่วมระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐในการรับผิดชอบในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจหินอ่อนและหินแกรนิตเพื่อวางแนวทางให้การพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน(หินอ่อนและหินแกรนิต)

ผนวก ข

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง กำหนดให้หินเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรการควบคุมการนำเข้าหิน เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ความจำเป็นในการผลิตและการใช้ภายในประเทศ และความตกลงระหว่างประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้หินเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) การกำหนดให้หินเป็นสินค้าที่ต้องควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักรตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๘๖) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๒๕)

(๓) ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ ๑๔๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ให้หินดังต่อไปนี้ เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการเข้ามาในราชอาณาจักร

(๑) หินอ่อน ทราเวอร์ทีน อีคอสติน และหินอื่นๆ ที่มีแคลเซียมคาร์บอเนตสำหรับใช้ทำอนุสาวรีย์หรือใช้ในการก่อสร้างที่มีความดั่งงาเฉพาะปรากฏตั้งแต่ ๒.๕ ขึ้นไป และหินอะลาบาสเตอร์

จะแต่งอย่างหยาบๆ หรือเพียงแต่เลื่อยหรือตัดโดยวิธีอื่น ให้เป็นก้อนเหลี่ยมหรือเป็นแผ่นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า (รวมถึงสี่เหลี่ยมจตุรัส) หรือไม้ก็ตาม ตามพิกัดอัตราศุลกากรขาเข้าประเภทที่ ๒๕.๑๕ แต่ไม่รวมถึงหินอ่อนเป็นก้อนเหลี่ยม ตามพิกัดอัตราศุลกากรขาเข้าประเภทย่อยที่ ๒๕๑๕.๑๒.๑๐ ที่มีรูปทรงมีคเป็นแท่งตันขนาดด้านกว้าง ยาว และสูง ตั้งแต่ด้านละห้าสิบเซนติเมตรขึ้นไป

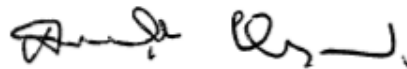
(๒) หินอ่อน ทราเวอร์ทีน และอะลาบาสเตอร์ ตามพิกัดอัตราศุลกากรขาเข้าประเภทย่อยที่ ๖๘๐๒.๒๑.๐๐

(๓) หินแกรนิต ตามพิกัดอัตราศุลกากรขาเข้าประเภทย่อยที่ ๖๘๐๒.๒๓.๐๐

(๔) หินอื่นๆ ตามพิกัดอัตราศุลกากรขาเข้าประเภทย่อยที่ ๖๘๐๒.๒๕.๐๐

ข้อ ๕ ความในข้อ ๔ มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่น่าคิดตัวเข้ามาเพื่อใช้เฉพาะตัว กรณีที่ขานพาหนะนำเข้ามาเพื่อใช้ในขานพาหนะนั้นๆ หรือกรณีที่น่าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่าง ทั้งนี้ ในปริมาณเท่าที่จำเป็น

ประกาศณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายมีงขวัญ แสงสุวรรณ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๑๒๐ ง
ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ประวัติย่อผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล** : นายกมล วรชนคณิน
- วัน เดือน ปีเกิด** : 15 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2511
- การศึกษา** : ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
: ปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
UTCC MINI MBA
: ปริญญาโท คณะรัฐประศาสนศาสตร์(MPA1; PTU-UIDS.)

ประวัติการทำงานโดยย่อ

- : รองกรรมการผู้จัดการบริหาร โรงงานผลิตหินแกรนิต หินอ่อน หินประดับทุกชนิด
 - : กรรมการผู้จัดการ บริษัท พีเอ็นบี อินเตอร์ กรุ๊ป จำกัด
 - : กรรมการผู้จัดการ บริษัท สตาร์ เดคคอร์ แอนด์ ดีไซน์ จำกัด
 - : คณะทำงานผู้แทนการค้าไทย เดินทางเจรจาการค้าไทย-อียิปต์, ไทย – มร็อกโก
 - : ประธานกลุ่มแกรนิตและหินอ่อน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 - : กรรมการสมาคมหินอ่อนและแกรนิตไทย
 - : สมาชิกสมาพันธ์แห่งชาติ ประเทศไทย
 - : ประธานกลุ่มแกรนิตและหินอ่อน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 - : ประธานกลุ่มแกรนิตและหินอ่อน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- ตำแหน่งปัจจุบัน** : ประธานกลุ่มแกรนิตและหินอ่อน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- : กรรมการสมาคมหินอ่อนและแกรนิตไทย
 - : กรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 - : กรรมการกลางอุตสาหกรรมฮาลาล สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา การเศรษฐกิจ

เรื่อง บทบาทของรัฐต่อการปรับกลยุทธ์ของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

ผู้วิจัย นายกมล วรรณคณิน หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

ตำแหน่ง ประธานกลุ่มแกรนิตและหินอ่อน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจภาคเอกชนนับว่ามีความสำคัญที่จะทำให้ภาครัฐมีรายได้ นำมาสู่การพัฒนาประเทศชาติ สร้างความเสมอภาคในการใช้ทรัพยากรของชาติให้เกิดความสมดุลกับคนในชาติ โดยถ้วนหน้า หากธุรกิจภาคเอกชนไม่มีการพัฒนาแบบมั่นคง ยั่งยืน หรือล้มเหลว ผลจะเกิดขึ้นกับความล้มเหลวและความล้มละลายของระบบเศรษฐกิจของชาติอันมีผลต่อความมั่นคงของชาติ

ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนให้เกิดความมั่นคงแบบยั่งยืน อันมีผลต่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจของชาติ

ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนถือเป็นธุรกิจหนึ่งของธุรกิจภาคเอกชนตามงานวิจัยในเรื่องนี้ แต่ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนจะพัฒนามั่นคงแบบยั่งยืนโดยนักธุรกิจภาคเอกชนแต่ละรายของธุรกิจนั้น หรือรวมกันในทุกสายร่วมกันพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มั่นคง ยั่งยืน โดยปราศจากการสนับสนุนของภาครัฐ ย่อมจะไม่มีโอกาสบรรลุเป้าหมาย

ด้วยปัญหาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจและของระบบเศรษฐกิจของชาติ เมื่อธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนภาคเอกชนหลายๆ ส่วนเช่น อุตสาหกรรมเหมืองทำหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อแปรรูปเป็นหินปูพื้น บุผนังสำเร็จรูป ที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการด้านเหมืองจำนวน 100 ราย และกิจการผู้จำหน่ายหินสำเร็จรูปมีจำนวนผู้ประกอบการไม่น้อยกว่า 1,000 ราย และผู้ประกอบการติดตั้ง บุผนังและพื้นหินแกรนิตและหินอ่อนไม่น้อยกว่า 10,000 ราย ที่ต้องมีพนักงานรวมทั้งช่างผู้ชำนาญการปูพื้นและบุผนังหิน ตลอดจนแรงงานผู้ช่วยไม่น้อยกว่า 15,000 ราย และผู้ประกอบการต่างๆ เหล่านี้ ได้รับผลกระทบจากการสำคัญผิดในบทบาทของภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาธุรกิจของภาคเอกชนที่เกิดจากมาตรการ การกำหนดบทบาทหน้าที่ของ

ภาครัฐเป็นสำคัญ ความสำคัญของปัญหาในการวิจัยเรื่องนี้อยู่ที่บทบาทของภาครัฐที่มีต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน

การวิจัยเรื่องบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืนจึงอยู่ที่ภาครัฐจะต้องมีบทบาท กฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและเงินทุนเป็นสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน ในธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อการปรับกลยุทธ์ของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาท กฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนที่มีการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน
3. เพื่อเสนอแนวทางการวางมาตรการกำกับและบริการเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

ขอบเขตการวิจัย

การการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมกล่าวคือ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ แล้วมาทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์เพื่อให้ได้ผลของการวิจัย โดยแบ่งขอบเขตการวิจัยดังนี้ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านประชากร และขอบเขตด้านระยะเวลาของการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในเชิงปริมาณ ได้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีคำถามเกี่ยวกับบทบาทปัญหาการพัฒนา มาตรการกำกับและบริหารเพื่อพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน โดยมีคำถาม ดังนี้คือ 1.ท่านมีความพอใจต่อกฎหมาย ระเบียบของภาครัฐ มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน 2.ท่านมีความพอใจต่อการกำกับดูแลของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน 3. ท่านมีความพอใจต่อการสนับสนุนช่วยเหลือเงินทุนของภาครัฐมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน 4. ท่านมีความพอใจต่อการส่งเสริม

ทักษะช่างติดตั้งหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐที่มีการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

5. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการ บทบาทกฎหมายในการเปิดเสรีการนำเข้าหินแกรนิตและหินอ่อนของภาครัฐ มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

6. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการให้ใช้หินแกรนิตและหินอ่อนในหน่วยงานของภาครัฐที่มีผลต่อการ

7. ท่านมีความพอใจต่อมาตรการทางภาษี ค่าอาชกรรมนิยม ค่าภาคหลวงของภาครัฐที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน

8. ท่านมีความพอใจต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรของภาครัฐในการกำกับดูแลบริหารธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนที่มีผลต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน และ

9. ท่านมีความพอใจต่อบทบาทภาครัฐที่ทำให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน จากนั้นทำการเก็บแบบสอบถามฯ จำนวน 30 ชุด โดยให้คะแนนความเชื่อมั่นตามระดับความพอใจ มากที่สุด=5, ระดับความพอใจมาก =4, ระดับความพอใจปานกลาง =3, ระดับความพอใจ น้อย=2, และระดับความพอใจน้อยที่สุด=1 แล้วทำการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ

การวิจัยเชิงคุณภาพได้ทำแบบสัมภาษณ์ด้วยคำถาม 6 คำถามกับบุคคลกลุ่มต่างๆ ได้แก่ ผู้ประกอบการทำเหมืองหินอ่อนและแกรนิต ผู้ประกอบการแปรรูปหินสำเร็จรูปช่างผู้ชำนาญการในการติดตั้งหินอ่อนและแกรนิต ผู้จำหน่ายหินอ่อนและหินแกรนิตสำเร็จรูป ผู้ให้บริการหินแกรนิตและหินอ่อน รวมถึงเจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจใช้กฎหมายและส่งเสริมธุรกิจหินอ่อนและแกรนิต จากนั้นทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์เพื่อให้ได้ผลของข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจมีผลต่อวัตถุประสงค์ตามที่วิจัย คือบทบาทของรัฐมีผลต่อการปรับกลยุทธ์ของธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนในทุกมิติเป็นสำคัญ จึงจะเกิดการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนแบบมั่นคงและยั่งยืน

และผลของการตอบแบบสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์บุคคลทั้ง 6 กลุ่ม สรุปได้ว่ากฎหมายการส่งเสริมด้านสิทธิพิเศษและทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชน(ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน) ยังไม่มีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ หากมีการกำหนดไว้เป็นการเฉพาะกฎหมายย่อมจะมีผลต่อการพัฒนาหินแกรนิตและหินอ่อน ซึ่งการกำหนดกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นบทบาทของภาครัฐที่จะต้องเป็นผู้กำหนดขึ้น

ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนมีปัญหาในทุกด้านตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ด้วยระเบียบข้อบังคับของภาครัฐปัญหาตามที่กล่าวจะแก้ไขได้ต้องอาศัย ภาครัฐเป็นตัวนำ ด้วยภาครัฐเป็นผู้กำหนดระเบียบ ข้อบังคับนั้น ปัญหาการพัฒนาธุรกิจหินแกรนิต และหินอ่อนจะมีความมั่นคงแบบยั่งยืน ภาครัฐจะต้องเป็นฝ่ายขจัดปัญหานั้น จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ ในการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนให้มีความมั่นคงแบบยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ให้รัฐจัดตั้งองค์กรสนับสนุนภาคเอกชนในธุรกิจประเภทนั้น ๆ โดยเฉพาะโดยมี บุคลากรของภาคเอกชนรวมเป็นคณะกรรมการขององค์กรและต้องมีกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่ ขององค์กรเฉพาะองค์กรนั้น ๆ ในอาชีพเป็นการเฉพาะอาชีพนั้น มิใช่ร่วมกันทุกอาชีพ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การพัฒนาธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนของไทยเพื่อให้เกิดความมั่นคงแบบ ยั่งยืนนั้น ควรให้ความสำคัญกับบทบาทภาครัฐต่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน จึงมีข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้ภาครัฐได้นำไปปรับปรุงแก้ไข อันได้แก่ นโยบายเร่งด่วนห้าม นำเข้าหินอ่อนโดยเสรี กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานที่มีการก่อสร้างทุกชนิด ใช้หิน อ่อนและแกรนิตภายในประเทศเป็นสำคัญ จัดหาแหล่งทุนภายใต้การค้ำประกันสินเชื่อของภาครัฐ ตลอดจนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางด้านปัจจัยการผลิตที่ทำให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ และการพัฒนาเทคโนโลยี อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเชื่อมโยงกับการศึกษา รวมทั้ง ควรมีการจัดตั้งสถาบันของชาติที่มีหน้าที่เฉพาะในการวิจัยและพัฒนา

ในส่วนของภาคเอกชนนั้น ควรคำนึงถึงการรวมตัวกันในอาชีพเดียวกัน เช่นการสร้างพันธมิตรและสร้าง Cluster ของผู้ประกอบการธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อน เพื่อสร้างอำนาจต่อรองและเร่งรัดการทำงานของภาครัฐ เพื่อให้แต่ละ Cluster ของผู้ประกอบการ หินแกรนิต และหินอ่อน ได้นำส่งข้อเสนอที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงนโยบายของภาครัฐ ดังนั้นภาคเอกชนควรมีการรวมตัวกันเพื่อสร้างอำนาจต่อรองและเพื่อสื่อสารให้ภาครัฐสามารถ ปรับปรุงนโยบายให้ได้อย่างถูกต้อง เพื่อให้ภาครัฐทราบว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรแก้ไข เพื่อให้ นโยบายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ภาครัฐและภาคเอกชนควรแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างต่อเนื่อง โดยภาครัฐสามารถแบ่งปันข้อมูลด้าน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ต่างๆ ให้กับเอกชน ส่วนภาคเอกชนก็สามารถที่จะแบ่งปันข้อมูลด้านกำลังการผลิต ปัญหาอุปสรรค และข้อจำกัดต่างๆ เพื่อให้ภาครัฐปรับปรุงนโยบายได้อย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับกลยุทธ์ธุรกิจหินแกรนิตและหินอ่อนเพื่อความมั่นคงแบบยั่งยืน โดยภาครัฐควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

ภาครัฐมีบทบาทที่สำคัญในการอำนวยความสะดวกให้เกิดสถานะที่เหมาะสมในการเกิดภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ปัจจัยที่สำคัญในการนำนโยบายปฏิบัติคือ ทำให้เกิดโครงสร้างหน่วยงานที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการประสานงานและมีความพยายามในการมาตรการจูงใจ กฎหมาย และระเบียบอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ข้อเสนอแนะของภาครัฐ คือ รวมหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติ ให้ทำงานอย่างมีเอกภาพโดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างทันสมัย เนื่องจากการทำงานของภาครัฐในส่วนราชการ มีข้อจำกัดในเรื่องระเบียบการทำงานและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ ภาครัฐจึงควรแก้ไขระเบียบการทำงานของภาครัฐที่มีข้อจำกัด เพื่อที่สามารถเร่งรัดการจ้างบุคลากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อทำการศึกษาปรับปรุงและเร่งรัดให้งานบรรลุผล

นอกจากนี้ควรมีคำสั่งต่อหน่วยงานของภาครัฐตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดำเนินการกับผู้ฝ่าฝืนที่มีการนำเข้าหินอ่อนและแกรนิตโดยไม่ขออนุญาต และให้แปลความประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องกำหนดให้หินเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 ประกาศ ณ วันที่ 16 มิถุนายน 2551 ให้มีความชัดเจนในเรื่องพิกัดสินค้าเพื่อระงับการนำเข้าหินอ่อนและแกรนิตสำเร็จรูปโดยอ้างว่าเสรี

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยที่ควรวิจัยในเรื่องการกำหนดองค์กรธุรกิจเฉพาะอาชีพ โดยมีภาคเอกชนร่วมด้วย และต้องมีกฎหมายรองรับอำนาจหน้าที่ หรือวิจัยการจัดตั้งองค์กรอาชีพอิสระในแต่ละอาชีพ